WWW.ZVIAZDA.BY — на 12 гадзін раней

Родная газета на роднай мове

ЗВЯЗДА

БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

14 ВЕРАСНЯ 2011 г.
СЕРАДА
№ 175 (27039)

Кошт 750 рублёў

ВЫДАЕЦЦА З 9 ЖНІЎНЯ 1917 г.

АЛЯКСАНДР ЛУКАШЭНКА КАТЭГАРЫЧНА СУПРАЦЬ ПЕРАНОСУ ТЭРМІНАЎ РЭАЛІЗАЦЫІ ІНВЕСТПРАЕКТА «МІНСК-СІЦІ» І ЗМЯНЕННЯ ЯГО КАНЦЭПЦЫІ

Інвестпраект «Мінск-Сіці» павінен быць рэалізаваны ў тыя тэрміны і ў тым выглядзе, як гэта было зацверджана раней і ўзгоднена з кіраўніком дзяржавы. Аб гэтым заявіў Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка 13 верасня на нарадзе, прысвечанай ходу рэалізацыі гэтага праекта.

Асноўным падрадчыкам будаўніцтва выступае расійская кампанія ТАА «Ітэра Груп». «Прыцягненне замежнага капіталу ў беларускую эканоміку з'яўляецца для нас адным з прыярытэтных напрамкаў міжнароднага супрацоўніцтва», — падкрэсліў кіраўнік дзяржавы. Паводле яго слоў, пры ўдзеле інвестараў у Беларусі выконваецца шэраг праграм, хоць іх колькасць недастатковая.

У той жа час Аляксандр Лукашэнка выказаў незадаволенасць ходам рэалізацыі інвестпраекта «Мінск-Сіці». «Шчыра кажучы, ужо надта непрыстойна абмяркоўваць гэту праблему на ўзроўні Прэзідэнта. Яна ўзнікае не першы раз», — падкрэсліў Аляксандр Лукашэнка. Ён нагадаў, што ў 2008 годзе для ажыццяўлення праекта ў цэнтры сталіцы было выдзелена больш як 300 га. Прычым зямель вельмі каштоўных у плане горадабудаўніцтва. «Гэта асноўны інвестыцыйны праект нашай краіны», — падкрэсліў Прэзідэнт. Ён ацэньваецца ў $5,1 млрд.

«Знайшлі, здавалася б, сур'ёзнага інвестара. Выдалі пад яго некалькі спецыяльных указаў Прэзідэнта. Улічваючы пажаданні кампаніі, ужо некалькі разоў пераносілі тэрміны рэалізацыі і неадназначна прадстаўлялі розныя прэферэнцыі», — адзначыў Аляксандр Лукашэнка.

«Горад, як мне дакладваюць, практычна поўнасцю ўзяў на сябе будаўніцтва сацыяльнай інфраструктуры. Іншымі словамі, былі створаны добрыя ўмовы для работы. На жаль, воз і цяпер там, да гэтага часу не вырашана пытанне вынасу за межы Мінска авіярамонтнага завода», — канстатаваў кіраўнік дзяржавы.

Прэзідэнт запатрабаваў растлумачыць той факт, што з 2009 года асвоена толькі 0,3 працэнта ад заяўленага аб'ёму інвестыцый. «Ці інвестар страціў інтарэс да праекта? Ці нежаданне мясцовай улады весці канструктыўны дыялог?», — задаў заканамерныя пытанні Прэзідэнт.

«Мне патрэбна сёння аб'ектыўная карціна сітуацыі. І патрэбна сумленная адкрытая размова. Гатовы будаваць — будуйце. Не — ёсць іншыя інвестары, трэба перадаваць гэты праект тым, хто сёння можа будаваць», — заявіў кіраўнік дзяржавы. Ён папярэдзіў, што не трэба сёння весці нейкія дадатковыя размовы аб ільготах і прывілеях. Дзяржава і так дастаткова ішла на ўступкі інвестарам па гэтым праекце.

Як далажыў Прэзідэнту старшыня Камітэта дзяржаўнага кантролю Аляксандр Якабсон, цяпер на выдзеленай тэрыторыі ў прэстыжным раёне сталіцы практычна нічога не будуецца, акрамя панэльных жылых дамоў тыпавых праектаў, якія ўзводзяцца за кошт сродкаў беларускіх дольшчыкаў. Нявызначанасць з вынасам аэрапорта і будаўніцтвам цэнтра тэхнічнага абслугоўвання і рамонту авіяцыйнай тэхнікі негатыўна ўплывае на паўнацэннае функцыянаванне як самога аэрапорта, так і авіярамонтнага завода. Можа ўзнікнуць пагроза страты каштоўных спецыялістаў.

Аляксандр Якабсон канстатаваў, што з боку інвестара адзначаецца непаслядоўнасць дзеянняў і невыкананне раней дасягнутых дамоўленасцей. Кампанія сёння заяўляе аб прыкметным зніжэнні эканамічнай прывабнасці інвестпраекта і немагчымасці яго рэалізацыі на першапачатковых умовах. Паводле слоў старшыні КДК, гэта не пацвярджаецца канкрэтнымі эканамічнымі разлікамі. Кампанія мае цяжкасці з прыцягненнем фінансавых сродкаў у «Мінск-Сіці», у той час як паспяхова рэалізуе праекты ў іншых дзяржавах пры агульным аб'ёме інвестыцый больш як $8 млрд.

У той жа час старшыня КДК звярнуў увагу на слабую каардынацыю і недастатковую актыўнасць адказных дзяржаўных органаў пры вырашэнні спрэчных пытанняў. «Саветам Міністраў не створаны штаб або іншы каардынуючы орган для кантролю за ходам рэалізацыі такога маштабнага для краіны праекта, што не дае магчымасці аператыўна вырашаць узнікаючыя пытанні», — адзначыў Аляксандр Якабсон. Ёсць факты чыноўніцкай валакіты.

Цяпер павінна ўжо быць функцыянаваць першая чарга цэнтра і весціся рэалізацыя чатырох этапаў дзелавога цэнтра — так задумалася першапачаткова.

Першым этапам праекта прадугледжвалася будаўніцтва 14 жылых дамоў, гандлёвага цэнтра, адміністрацыйнага будынка, трох паркінгаў. Пры гэтым толькі каля 3 працэнтаў сродкаў намячалася атрымаць ад кампаніі, у якасці асноўных фінансавых укладанняў вызначаны сродкі дольшчыкаў і крэдыты банкаў.

Як канстатаваў Аляксандр Якабсон, усе абставіны сведчаць, што інвестыцыйная стратэгія кампаніі «Ітэра» ў Беларусі накіравана на мінімізацыю ўласных затрат і максімальнае выкарыстанне мясцовых крыніц фінансавання з далейшым рэінвесціраваннем атрыманых даходаў у чарговыя этапы праекта. Пры гэтым інвестар не прымае мер па зніжэнні выдаткаў.

СТАР. 2

Надзея Ермакова назначана кіраўніком ад Беларусі Міжнароднага валютнага фонду

Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка назначыў старшыню Праўлення Нацыянальнага банка Надзею Ермакову кіраўніком ад Рэспублікі Беларусь Міжнароднага валютнага фонду.

Адпаведны ўказ № 412 падпісаны ўчора.

Аляксандр Лукашэнка павіншаваў Дзмітрыя Мядзведзева з днём нараджэння

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь Аляксандр Лукашэнка павіншаваў Прэзідэнта Расійскай Федэрацыі Дзмітрыя Мядзведзева з днём нараджэння.

«Перакананы, што наша канструктыўнае супрацоўніцтва па шырокім спектры пытанняў будзе і надалей садзейнічаць рэалізацыі намечаных планаў па развіцці інтэграцыйных працэсаў у інтарэсах народаў Беларусі і Расіі», — гаворыцца ў віншаванні.

Кіраўнік беларускай дзяржавы таксама выказаў упэўненасць, што забеспячэнне высокага ўзроўню міждзяржаўнага дыялогу ў поўнай меры адпавядае інтарэсам Беларусі і Расіі — стратэгічных партнёраў і саюзнікаў.

Аляксандр Лукашэнка пажадаў Дзмітрыю Мядзведзеву моцнага здароўя, шчасця, дабрабыту і поспехаў у адказнай шматграннай дзейнасці ў імя Расіі.

Прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

ОБЪЯВЛЕНИЕ О ТОРГАХ

Наименование (описание) имущества	**Лот № 1. Капитальное строение с инвентарным номером 224/С-13384, расположенного по адресу: г. Докшицы, ул. Ленинская, площадь – 214,5 кв.м, назначение – здание специализированное автомобильного транспорта, наименование автостанция.**
Собственник (владелец) имущества	КУП БО «Бытовик»
Местонахождение (адрес) имущества	г. Докшицы, ул. Ленинская, автостанция
Стоимость имущества	Лот № 1 – 159 384 000 белорусских рублей (с учетом НДС)
Место (адрес), дата и время проведения торгов	г. Докшицы, ул. Ленинская, 24 05 октября 2011 года в 11.30
Справочная информация	Хозяйственный суд Витебской области. 210101, г. Витебск, ул. Правды, д. 32, каб. 304 http:// vitebsk.court.by/ Судебный исполнитель Железовский Юрий Александрович, тел./факс: (80212) 49 13 41, (8 029) 366 40 11 Старший судебный исполнитель Бородулин Алексей Александрович, тел. (80212) 49 13 40
Условия и порядок проведения торгов	1. Подать письменную заявку на участие в торгах и дать подписку об отсутствии препятствий для приобретения имущества, предусмотренных законодательством. 2. Внести задаток в размере 10 процентов от стоимости имущества (по каждому лоту) на депозитный счет хозяйственного суда Витебской области № 3642903000023 в 201 филиале ОАО «АСБ Беларусбанк», г. Витебск, код 259, УНН 300007670, не позднее 04.10.2011. Минимальная величина первого шага – 5% стоимости каждого лота. В соответствии с пунктом 1 Указа Президента Республики Беларусь от 05.05.2009 № 232 «О некоторых вопросах проведения аукционов (конкурсов)» возмещение затрат на организацию и проведение торгов осуществляется участником, выигравшим торги.

ISSN 1990 - 763X

ПА КІМ ГУЧЫЦЬ ПАЛЯЎНІЧЫ РОГ?

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

Ансамбль паляўнічай музыкі з Драгічына «Бакас».

СТАРЭЙШАЯ грамадская арганізацыя краіны — ГА «Беларускае таварыства паляўнічых і рыбаловаў» вырашыла адзначыць сваё 90-годдзе грандыёзным святам.

Нягледзячы на тое, што ў разгары паляўнічы сезон, у Ратамку, якая знаходзіцца недалёка ад Мінска, з усіх куточкаў Беларусі прыехалі галоўныя спецыялісты — егеры і паляўніцтвазнаўцы, без якіх не можа адбывацца не толькі сапраўднае паляванне, але таксама немагчыма і паўнавартаснае аднаўленне папуляцыі паляўнічых відаў жывёл. 60 працэнтаў тэрыторыі, якая ў нашай краіне адведзена пад паляўнічыя мэты (палі, лясы, балоты) здадзена ў арэнду менавіта гэтай грамадскай арганізацыі. Як сапраўдная армія выглядалі калоны апранутых у аднолькавую форму людзей — вядома, камуфляжную і зялёнага колеру. Гэтае відовішча выклікала пачуццё павагі да нашых асноўных абаронцаў прыроды, нягледзячы на тое, што іх прафесія звязана з паляўнічай стрэльбай. Вядома, што на плечы гэтых людзей кладзецца і асноўны цяжар барацьбы з браканьерствам, якое, на жаль, яшчэ не выкаранена, як у іншых цывілізаваных краінах.

СТАР. 4

АДНАРАЗОВУЮ ДАПАМОГУ БЮДЖЭТНІКАМ І ПЕНСІЯНЕРАМ ПЛАНУЕЦЦА АКАЗАЦЬ У ТРЭЦЯЙ ДЭКАДЗЕ ВЕРАСНЯ

Аднаразовая матэрыяльная дапамога ў памеры Br500 тыс. бюджэтнікам і непрацуючым пенсіянерам, як плануецца, будзе выплачана ў трэцяй дэкадзе верасня, паведаміў БЕЛТА намеснік прэм'ер-міністра Беларусі Анатоль ТОЗІК.

Паводле яго слоў, праект адпаведнага ўказа перададзены ўрадам на разгляд Прэзідэнта. Гэты дакумент, падрыхтаваны па даручэнні кіраўніка дзяржавы, прадугледжвае выплату матэрыяльнай дапамогі работнікам бюджэтнай сферы, усім непрацуючым пенсіянерам, а таксама шэрагу катэгорый насельніцтва, якія па прапанове Прэзідэнта таксама неабходна падтрымаць. «Лічу, што гэтыя выплаты мы зможам зрабіць у трэцяй дэкадзе верасня», — сказаў віцэ-прэм'ер.

Анатоль Тозік удакладніў, што прадугледжана аказанне матэрыяльнай падтрымкі ўсім непрацуючым пенсіянерам, незалежна ад велічыні іх пенсіі. Пры гэтым ён растлумачыў, што працуючым пенсіянерам поўную дапамогу павінны аказаць тыя прадпрыемствы, на якіх яны працуюць. «Можа, не ў такім памеры, але наколькі дае магчымасць эканамічны і фінансавы стан прадпрыемства. Ніводны чалавек не павінен застацца без падтрымкі», — падкрэсліў віцэ-прэм'ер.

У кіраўнікоў бюджэтных арганізацый дастаткова паўнамоцтваў для заахвочвання падначаленых

У кіраўнікоў бюджэтных арганізацый дастаткова паўнамоцтваў для матэрыяльнага і маральнага стымулявання работнікаў адэкватна іх укладу ў агульны вынік працы. Такі пункт гледжання выказаў Анатоль Тозік.

Паводле слоў віцэ-прэм'ера, гэта норма закладзена ў агульным выглядзе ў Дырэктыве № 4, яна рэалізавана ў праграме сацыяльна-эканамічнага развіцця краіны, у праграме дзейнасці ўрада. «Такім чынам, у Беларусі створана дастатковая нарматыўная база, каб кіраўнік мог заахвоціць супрацоўніка ў дакладнай адпаведнасці з яго ўкладам у выніки работы прадпрыемства», — растлумачыў віцэ-прэм'ер.

Пры гэтым ён удакладніў: «Калі хтосьці гаворыць, што такіх норм сёння недастаткова, то ён проста не ведае, што ёсць на самай справе».

«Сёння няма ніякіх стрымальных фактараў для заахвочвання людзей, якія ўносяць важкі ўклад у агульныя вынікі дзейнасці завода, фабрыкі, іншай арганізацыі. І гэтыя працаўнікі павінны адэкватна ацэньвацца як маральна, так і матэрыяльна. Яшчэ раз паўтараю: для гэтага ўся заканадаўчая база ў краіне створана. Проста некаторыя кіраўнікі не могуць адэкватна ацаніць уклад кожнага, або хочуць для ўсіх быць добрымі, — лічыць Анатоль Тозік. — Таму існуючыя магчымасці і фонды яны дзеляць на ўсіх. Так нельга, паколькі гэта крыўдзіць добрасумленных працаўнікоў і распускае тых, хто не хоча працаваць з поўнай аддачай. Гэта нядобрая тэндэнцыя. І мы павінны гэту псіхалогію неяк пераломліваць, што ўсім пароўну. Кожнаму — роўна столькі, колькі ён зрабіў».

ІЛЬГОТУ НА БЯСПЛАТНЫ ПРАЕЗД СТУДЭНТЫ АТРЫМАЛІ. ПРЫЧЫМ — УЖО

12 верасня ў Мінгарвыканкаме прынялі рашэнне ўхваліць прадастаўленне студэнтам і навучэнцам дзённай формы навучання ўстаноў Мінска бясплатнага праезду з 1 кастрычніка, паведамілі ў прэс-службе сталічнай мэрыі.

Такім чынам трохі заблытаная гісторыя з наданнем сталічным студэнтам права бясплатнага праезду ў гарадскім пасажырскім транспарце, пра якую мы пісалі ўчора (пра льготу абвясцілі, аднак на той момант словы не былі падмацаваныя ніякімі афіцыйнымі дакументамі), завяршылася: у іх з'явілася законная падстава для карыстання названай прэферэнцыяй. «У мэтах павышэння сацыяльнай падтрымкі навучэнцаў і студэнтаў... прынятае рашэнне ўхваліць прадастаўленне ў вызначаным парадку студэнтам і навучэнцам дзённай формы навучання ўстаноў горада Мінска, якія забяспечваюць атрыманне прафесійна-тэхнічнай, сярэдне-спецыяльнай і вышэйшай адукацыі бясплатнага праезду на аўтамабільным транспарце агульнага карыстання рэгулярных гарадскіх зносін, гарадскім электрычным транспарце і метрапалітэне ў горадзе Мінску з 1 кастрычніка 2011 года. У бліжэйшы час гэтае пытанне будзе вынесена на разгляд Мінскага гарадскога Савета дэпутатаў» — гаворыцца, у прыватнасці, на сайце Мінгарвыканкама.

Аднак, не чакаючы правядзення гэтай працэдуры, дзяржаўнае прадпрыемства «Мінсктранс» для вышэйназванай катэгорыі нашых маладых грамадзян само ўвяло бясплатны праезд з 13 верасня. Каб скарыстацца льготай у гарадскім пасажырскім транспарце, паведамілі нам на прадпрыемстве, трэба паказаць кантралёру ці кандуктару арыгінал вучнёўскага ці студэнцкага білета. Да кандуктараў, каб не паўтараць памылак панядзелка (калі, так бы мовіць, студэнты патрабавалі, а кандуктары не маглі), даведзена патрэбная інфармацыя.

Сяргей РАСОЛЬКА.

Перспектыўныя адкрыцці

Я размаўляю па-беларуску з... камп'ютарам

ВАМ не здалося, і тут няма памылкі друку: карэспандэнт «Звязды» сапраўды «пагутарыў» з камп'ютарам праз спецыяльную праграму, якая распазнае тэкставую інфармацыю і пераводзіць яе ў маўленне. Шмат для якіх моў такія праграмы ўжо існуюць. У нашай Акадэміі навук займаюцца распрацоўкай менавіта беларускамоўнага «гаваруна». Пра маўленчыя тэхналогіі расказала Лілія ЦЫРУЛЬНІК, кандыдат навук, выканаўца абавязкаў загадчыка лабараторыі распазнання і сінтэзу маўлення Аб'яднанага інстытута праблем інфарматыкі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі, і Юрась ГЕЦЭВІЧ, малодшы навуковы супрацоўнік той жа лабараторыі, які непасрэдна распрацоўвае беларускамоўны сегмент.

— Калі пачалася распрацоўка маўленчых тэхналогій?

Лілія Цырульнік:

— Лабараторыя існуе больш за сорак гадоў. І ў той час, калі і камп'ютары былі не асабліва развітыя, і прайграванне маўлення было складаным нават з фізічнага пункту гледжання, лабараторыя пачала займацца маўленчымі тэхналогіямі. У прыватнасці, сістэмай распазнання маўлення і сістэмай сінтэзу маўлення, гэта значыць, пераводам інфармацыі з маўленчага віду ў тэкст і наадварот: з тэксту — у маўленчую форму. Дарэчы, вялікі ўклад у развіццё маўленчых тэхналогій у Беларусі ўнёс доктар навук Барыс Лабанаў, да нядаўняга часу — загадчык лабараторыі распазнання і сінтэзу маўлення, а зараз — галоўны навуковы супрацоўнік інстытута. За апошнія некалькі гадоў у лабараторыі распрацаваны сістэмы сінтэзу маўлення для рускай, польскай моў. Зараз распрацоўваецца сінтэзатар мовы для якуцкай мовы. Актыўна займаецца лабараторыя і распрацоўкай беларускамоўнага сінтэзатара маўлення.

— Якое прымяненне можа быць у сінтэзатараў маўлення?

Лілія Цырульнік:

— Прымяненне самае шырокае: стварэнне аўдыёкніг, дапамога сляпым людзям, чытанне электроннай пошты...

Юрась Гецэвіч:

— Электронныя чэргі таксама: можна вельмі гнутка і хутка змяняць выразы, якія «гаворыць» гэтая чарга.

Лілія Цырульнік:

— Яшчэ адно прызначэнне — захаванне выміраючых ці блізкіх да знікнення моў. Гэта таксама важна. Беларуская мова, праўда, такой не з'яўляецца, аднак у Чырвонай кнізе ЮНЕСКА яна залічана да групы нестабільных, якія патэнцыйна знаходзяцца пад пагрозай знікнення. Да гэтай групы адносяцца мовы, якія не маюць ніякага афіцыйнага ці іншага статуса, ці мовы, што не карыстаюцца вялікім прэстыжам, ужыткам. Сістэма сінтэзу беларускага маўлення будзе спрыяць захаванню мовы.

СТАР. 2

Курсы замежных валют, устаноўленыя НБ РБ з 14.09.2011 г. (для б/н разлікаў)			
1 долар ЗША	5 347,00	1 чэшская крона	295,90
1 еўра	7 281,01	1 польскі злоты	1 665,16
1 латвійскі лат	10 244,28	1 расійскі рубель	177,13
1 літоўскі літ	2 104,50	1 украінская грыўня	668,50

Курсы замежных валют для безнаяўных разлікаў Цэнтрабанк РФ	
USD	30,1872
10 UAH	37,6869
10000 BYR	56,4458
EUR	41,2267

Аперацыя «гламурызацыя»

«Міс Сусвет-2011»: час для Афрыкі

ТЫТУЛ «Міс Сусвет» нарэшце пераедзе на іншы кантынент. Пасля трохгадовага дамінавання лацінаамерыканак новай «Міс Сусвет» прызнаная цёмнаскурая мадэль з Анголы Лейла Лопес.

Шкада, што ў конкурсе «Міс Сусвет», які сёлета прайшоў у бразільскім Сан-Паўла, не ўдзельнічала Антарктыда. Інакш заключны раўнд конкурсу меў бы ўсе шанцы на тое, каб сабраць у фінале дзяўчат з усіх частак свету. У топ-5 конкурсу ў выніку ўвайшлі канкурсанткі з Анголы, Украіны, Філіпін, Кітая і Бразіліі. Усяго ж у спаборніцтве «прыгожых і незамужніх» прынялі ўдзел дзяўчаты з 88 (!) краін свету.

25-гадовая Лейла Лопес нарадзілася і вырасла ў Анголе. Размаўляе на партугальскай і англійскай мовах. Сёння дзяўчына вучыцца ў брытанскім універсітэце на менеджара. Яе рост — 1,79 см, гэта трэцяя перамога дзяўчыны ў конкурсах прыгажосці і першая — на конкурсе міжнароднага ўзроўню.

— Я не магу ў гэта паверыць! Мая мара збылася! — прызналася шчаслівая пераможца пасля таго, як атрымала карону.

Калі падчас інтэрв'ю ў яе спыталі, якія фізічныя якасці яна хацела б у сабе падкарэктаваць, дзяўчына адказала: «Зусім нічога. Я не хацела б змяняцца. Дзякуй Богу, я вельмі задаволеная тым, якой стварыў мяне Бог».

Беларусь, як вядома, у гэтым конкурсе пакуль не ўдзельнічае. Куды больш ахвотна мы рыхтуемся да ўдзелу ў конкурсе «Міс свету», дзе нашу краіну звычайна прадстаўляе «Міс Беларусь». Але сваю міс мы выбіраем раз на два гады, таму пытанне аб тым, хто з беларускіх дзяўчат паедзе на «Міс свету» сёлета, застаецца адкрытым.

Ілья ЛАПАТО.

РОЗГАЛАС

АПОШНЯЯ ІНФАРМАЦЫЯ СУТАК

ТЫСЯЧЫ ФАЛЬШЫВЫХ ДОЛАРАЎ ПРЫВЕЗЛІ З РАСІІ

У Оршы міліцыянеры выявілі адну з самых буйных партый фальшывых долараў, якія сёлета канфіскоўваліся беларускімі праваахоўнымі органамі, — каля 25 тысяч долараў. Звычайны грамадзянін наўрад ці адрозніў бы фальшывыя долары з гэтай партыі ад сапраўдных. Яны прызначаліся для збыту на «ценявым» валютным рынку — праз валютчыкаў. Увезены ў Рэспубліку Беларусь праз тэрыторыю Смаленскай вобласці.

Як паведаміў «Звяздзе» **палкоўнік міліцыі Сяргей КАЛАНТАЕЎ, начальнік 9-га ўпраўлення (па Віцебскай вобласці) Галоўнага ўпраўлення па барацьбе з арганізаванай злачыннасцю і карупцыяй МУС Беларусі,** нядаўна была атрымана аператыўная інфармацыя пра канал пастаўкі фальшывых грашовых знакаў на тэрыторыю Беларусі. У сувязі з гэтым быў праведзены комплекс аператыўна-вышуковых мерапрыемстваў, па выніках якіх пры спробе збыту партыі фальшывых долараў быў затрыманы грамадзянін Расійскай Федэрацыі. У ходзе агляду машыны, на якой ён прыехаў, міліцыянеры знайшлі яшчэ каля 23 тысяч долараў ЗША. Расіянін планаваў «выручыць» ад фальшывых 1,6 тысячы долараў 500 сапраўдных долараў. Купляў фальшыўкі валютчык.

Як устанавілі эксперты, фальшыўкі выраблены з вельмі высокай якасцю. Купюры мелі адпаведныя ступені абароны, нават імітацыю вадзяных знакаў. Купюры былі наміналам па сто долараў, мелі розныя нумары і серыі. Пакуль што высвятляецца, дзе фальшыўкі вырабляліся.

Ці маглі б у пунктах абмену валюты вызначыць, што долары фальшывыя? Так! Што тычыцца асобы затрыманага, палкоўнік адзначыў, што яму за пяцьдзясят гадоў, ён — «асоба адной з каўказскіх нацыянальнасцяў», грамадзянін Расіі. У дачыненні да яго заведзены адразу дзве крымінальныя справы. Затрыманы можа быць пазбаўлены волі тэрмінам да 15 гадоў з канфіскацыяй маёмасці.

З пачатку года на Віцебшчыне было зарэгістравана ўжо больш за 90 фактаў з'яўлення фальшывых грашовых сродкаў, у асноўным — долараў ЗША.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

«ПАЙШЛІ» ЖУРАВІНЫ АД НАСЕЛЬНІЦТВА

Прадпрыемствы Белкаапсаюза распачалі нарыхтоўку гэтых ягад: у насельніцтва яе закуплена ўжо больш за 80 тон, што ў чатыры разы больш, чым было на аналагічную дату мінулага года. Дарэчы, штогод арганізацыі спажывецкай кааперацыі закупліваюць ад грамадзян звыш 1,5 тысячы тон журавін.

Як паведамілі ў прэс-службе Белкаапсаюза, нарыхтоўка будзе праходзіць у верасні-кастрычніку, аднак калі ў насельніцтва будуць невялікія запасы, дык ягады будуць прымаць і ў наступныя месяцы. Закупачная цана на журавіны ўраджаю сёлетняга сезона вызначаная ў памеры 15 тысяч рублёў за кілаграм.

У сярэднім 80-90 працэнтаў ад аб'ёму закупленых ягад нарыхтоўчыя арганізацыі спажывецкай кааперацыі пастаўляюць на перапрацоўчыя прадпрыемствы краіны, 10-20 працэнтаў ідзе на продаж у свежым і перапрацаваным выглядзе праз рознічную гандлёвую сетку, рынкі, прадпрыемствы грамадскага харчавання, кірмашы, а таксама адгружаецца на экспарт.

Сяргей РАСОЛЬКА.

40-ГАДОВЫ РАБОЧЫ ЗАГІНУЎ АД УДАРУ ТОКАМ

У грубым парушэнні тэхнікі бяспекі будаўнічых работ, якое пацягнула па неасцярожнасці смерць чалавека, абвінавачваецца 44-гадовы жыхар Барысава. У дачыненні яго заведзена крымінальная справа.

Паводле слоў **начальніка аддзела па наглядзе за следствам у органах пракуратуры Мінскай вобласці Аляксандра БЯЛІЦКАГА**, абвінавачваны ў кастрычніку 2007 года набыў для асабістых патрэб грузавы аўтакран. Калі дырэктар аднаго з прыватных прадпрыемстваў папрасіў арандаваць кран для будаўніцтва агароджы з жалезабетонных пліт на тэрыторыі прадпрыемства ў Барысаўскім раёне, не адмовіў. Больш за тое, узяўся сам выконваць работы. Як высветлілася, мужчына не меў права на работу машыністам аўтакрана і не ведаў у дадатковай ступені ўстройства сваёй тэхнікі. У выніку дапусціў шэраг грубых парушэнняў правіл бяспекі: самавольна ўстанавіў аўтакран у ахоўнай зоне высакавольтнай лініі электраперадач, пры кіраванні пад'ёмным механізмам па неасцярожнасці дапусціў судакрананне пад'ёмных канатаў крана з правадамі. З-за гэтага рабочы, які ўтрымліваў канат, атрымаў паражэнне электратокам і загінуў на месцы.

Надзея ДРЫЛА.

НОВАЯ МАНЕТА З СЕРЫІ «ПРАВАСЛАЎНЫЯ ЦУДАТВОРНЫЯ ІКОНЫ»

16 верасня ўводзіцца ў абарачэнне сярэбраная памятная манета «Ікона Прасвятой Багародзіцы «Жыровіцкая», паведамляе ўпраўленне інфармацыі Нацбанка.

Прамавугольная манета мае намінал 20 рублёў, пробу сплаву 925, масу 31,1 грама і памер 30х45 міліметраў. Адчаканена на манетным двары ТАА «Б.Х. Маерс Кунстпрэгеншталь», Карлсфельд, Германія. Якасць — «пруф». Тыраж — да 10000 штук.

Уладзіслаў КУЛЕЦКІ.

Навіны Беларусі і замежжа ў рэжыме on-line на сайце «Звязды» — www.zviazda.by

ОАО «БЕЛАГРОПРОМБАНК»

С 14 сентября 2011 года на основании постановления Правления Национального банка Республики Беларусь от 09.09.2011 № 370 размер ставки рефинансирования установлен в размере 30 процентов годовых.

В соответствии с условиями договоров ОАО «Белагропромбанк» сообщает об увеличении процентных ставок по договорам банковского вклада «Универсальный», заключенным в период с 02.08.2004 по 05.03.2006, и «Сберегательный», заключенным в период с 25.10.2004 по 05.03.2006, на 3 процентных пункта с 14.09.2011.

Телефон Контакт-центра Банка – 136
8.00-20.00 – рабочие дни, 8.00-18.00 – выходные и праздничные дни.
Звонок со стационарного телефона, с мобильного телефона (life:), velcom, МТС) – по тарифам операторов связи. Консультации оказываются бесплатно.

www.belapb.by

Лицензия на осуществление банковской деятельности от 22.07.2009 № 2, выдана Национальным банком Республики Беларусь. УНП 100693551

АУКЦИОНЫ ПО ПРОДАЖЕ КОММЕРЧЕСКОЙ НЕДВИЖИМОСТИ

WWW.RLT.BY

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА

Государственное предприятие «Минский областной центр инвестиций и приватизации» (организатор аукциона) по поручению ОАО «Вишневка-2010» (продавец)

проводит повторный открытый аукцион по продаже **зерносушильного комплекса**, расположенного по адресу: **Минская обл., Минский р-н, Юзуфовский с/с, район д. Юзуфово,** в составе: **зерносклад**, об. пл. 403,9 кв.м; **зерносклад**, об. пл. 690,8 кв.м, **склад минеральных удобрений**, об. пл. 140,2 кв.м; **площадка-ток**.

Начальная цена с НДС (снижена на 10%) – 1 427 949 000 бел. руб.

Площадь земельного участка – **1,4228 га.**

Задаток в сумме 100 000 000 бел. руб. перечисляется на **р/с № 3012108260016 в ЦБУ № 701 ОАО «БПС-Банк» г. Минск, БИК 153001369, УНП 690324015,** Государственное предприятие «Минский областной центр инвестиций и приватизации».

Подробное извещение о проведении торгов опубликовано в газете «Звязда» 09.08.2011.

Аукцион состоится **29.09.2011** в 12.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, каб. 324. Заявления на участие и необходимые документы принимаются по **28.09.2011** до 17.00 по указанному адресу.

Тел.: (8017) 224 61 34; 500 47 12.

БАНКІ БЕЛАРУСІ З 14 ВЕРАСНЯ ЗМЕНЯЦЬ КУРСЫ КУПЛІ І ПРОДАЖУ ВАЛЮТЫ Ў ФІЗІЧНЫХ АСОБ

Аб гэтым БЕЛТА паведамілі ва ўпраўленні інфармацыі Нацыянальнага банка.

«У мэтах пераходу да збалансаванага функцыянавання наяўнага валютнага рынку і ў сувязі з адкрыццём дадатковай гандлёвай сесіі на ААТ «Беларуская валютна-фондавая біржа» Нацыянальны банк рэкамендаваў банкам пры ўстанаўленні абменных курсаў замежных валют для правядзення валютна-абменных аперацый з удзелам фізічных асоб арыентавацца на курсы, якія склаліся па выніках дадатковай гандлёвай сесіі», — адзначылі ў Нацбанку. Іншымі словамі, пасля правядзення першых таргоў на дадатковай сесіі 14 верасня банкі зменяць раней устаноўленыя абменныя курсы куплі і продажу замежных валют.

У той жа час банкам неабходна правесці арганізацыйныя і тэхнічныя мерапрыемствы па куплі і дастаўцы наяўнай замежнай валюты. «Улічваючы гэту акалічнасць, на першапачатковым этапе банкі будуць ажыццяўляць продаж наяўнай замежнай валюты фізічным асобам у межах наяўнай у іх валюты і па магчымасці падмацоўваць абменныя пункты (касы) за кошт існуючай наяўнай замежнай валюты», — растлумачылі ў Нацбанку.

НАЦБАНК ДАЗВОЛІЎ РАЗЛІКІ Ў ВАЛЮЦЕ Ў БЕЛАРУСІ ПРЫ АКАЗАННІ ПАСЛУГ ФІЗІЧНЫМ АСОБАМ-НЕРЭЗІДЭНТАМ

У мэтах павышэння зацікаўленасці суб'ектаў гаспадарання ў нарошчванні экспарту паслуг, стымулявання паступлення экспартнай валютнай выручкі ў краіну Нацыянальны банк Беларусі дазволіў правядзенне разлікаў у замежнай валюце на тэрыторыі рэспублікі пры аказанні шэрагу паслуг фізічным асобам — нерэзідэнтам. Адпаведнае пісьмо Нацбанка ад 13 верасня 2011 года нумар 31-13/608 накіравана ўсім банкам для прымянення ў рабоце і інфармавання сваіх кліентаў, паведамілі карэспандэнту БЕЛТА ва ўпраўленні інфармацыі Нацбанка.

Выдадзены дазвол ахоплівае турыстычныя паслугі, медыцынскія, паслугі ў сферы гасцінічнага бізнесу, паслугі аздараўленчых устаноў (санаторыяў, прафілакторыяў, дамоў адпачынку, турбаз), па навучанні, стажыроўцы і павышэнні кваліфікацыі.

Разлікі ў замежнай валюце могуць ажыццяўляцца шляхам унясення фізічнай асобай — нерэзідэнтам — наяўнай замежнай валюты ў касу банка для яе залічэння (пералічэння) на рахунак суб'екта гаспадарання ў Беларусі.

Такім чынам, на падставе выдадзенага дазволу любы суб'ект гаспадарання, які аказвае названыя паслугі фізічным асобам — нерэзідэнтам, мае права без праходжання яго службовымі асобамі тэсціравання ў Нацбанку на веданне норм валютнага заканадаўства атрымліваць замежную валюту пры дапамозе правядзення разлікаў праз касу банка, абмінаючы касу прадпрыемства.

Перавагай такіх разлікаў з'яўляецца зніжэнне выдаткаў прадпрыемства (адсутнічае неабходнасць у арганізацыі работы касы прадпрыемства, найме касавага работніка, закупцы дадатковых матэрыялаў і спецыяльных тэхнічных сродкаў для вызначэння сапраўднасці і плацежнасці наяўнай замежнай валюты, аплаце інкасацыі ў банк валютнай выручкі).

АЛЯКСАНДР ЛУКАШЭНКА ПАДПІСАЎ УКАЗ АБ УТВАРЭННІ СЛЕДЧАГА КАМІТЭТА

Кіраўнік дзяржавы Аляксандр Лукашэнка 12 верасня падпісаў указ № 409 «Аб утварэнні Следчага камітэта Рэспублікі Беларусь».

У адпаведнасці з дакументам для ўтварэння Следчага камітэта будуць выдзелены следчы апарат з сістэмы органаў пракуратуры, падраздзяленне папярэдняга расследавання з сістэмы органаў унутраных спраў і сістэмы органаў фінансавых расследаванняў Камітэта дзяржаўнага кантролю.

Вызначаны статус Следчага камітэта як дзяржаўнага праваахоўчага органа і органа папярэдняга следства, які падпарадкаваны Прэзідэнту Рэспублікі Беларусь і ажыццяўляе ў адпаведнасці з заканадаўчымі актамі паўнамоцтвы ў сферы дасудовага крымінальнага вядзення па справе.

Акрамя таго, выбудавана адзіная цэнтралізаваная сістэма, якую будуць складаць Следчы камітэт (цэнтральны апарат), упраўленні па абласцях і Мінску, а таксама раённыя (міжраённыя), гарадскія, раённыя ў гарадах аддзелы Следчага камітэта.

Указам таксама замацаваны асноўныя задачы новага ведамства, у тым ліку ўсебаковае, поўнае, аб'ектыўнае і аператыўнае расследаванне злачынстваў, абарона правоў і законных інтарэсаў грамадзян, захаванне законнасці пры праверцы, разглядзе заяў і папярэдняга расследавання злачынстваў, завядзенні крымінальных спраў, вядзенні папярэдняга следства.

Старшыня Следчага камітэта, яго намеснікі і начальнікі ўпраўленняў па абласцях і Мінску будуць назначацца на пасады Прэзідэнтам.

Указ уступае ў сілу з 1 студзеня 2012 года.

Прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

АШЧАДНЫ БАНК РАСІІ ВЫДЗЕЛІЦЬ «БЕЛАРУСЬКАЛІЮ» $1 МЛРД КРЭДЫТУ БЕЗ ПАТРАБАВАННЯ ЗАКЛАДУ АКЦЫЙ

Аб гэтым БЕЛТА паведаміў намеснік прэм'ер-міністра Беларусі Сяргей РУМАС.

«У мэтах стабілізацыі сітуацыі на ўнутраным валютным рынку дасягнута пагадненне з Ашчадным банкам Расіі аб прыцягненні адкрытым акцыянерным таварыствам «Беларуськалій» крэдытных рэсурсаў у аб'ёме $1 млрд», — сказаў ён.

Сяргей Румас падкрэсліў, што пры гэтым у адпаведнасці з дамоўленасцямі прадастаўленне ў заклад акцый «Беларуськалія» ў якасці забеспячэння вяртання крэдыту не прадугледжваецца.

Даля ГРЫБАЎСКАЙТЭ:

«Беларускую апазіцыю цікавяць толькі грошы»

Такую думку выказала Прэзідэнт Літвы Даля Грыбаўскайтэ ў інтэрв'ю літоўскаму радыё, паведамляе БЕЛТА.

Паводле слоў Далі Грыбаўскайтэ, прадстаўнікі беларускай апазіцыі амаль не гавораць аб незалежнасці, а проста «імкнуцца атрымаць больш грошай».

Прэзідэнт растлумачыла: «Калі гутарыш або чуеш, як размаўляюць некаторыя прадстаўнікі апазіцыі, то часцей за ўсё не чуеш, што іх прыярытэтам і мэтай з'яўляецца незалежная Беларусь». «Часцей за ўсё чуем, што трэба больш грошай, і што Расія, у прынцыпе, сябар. Гэта, несумненна, выклікае ў нас пэўную занепакоенасць, паколькі нацыянальным інтарэсам Літвы з'яўляецца незалежны сусед, незалежная краіна», — падкрэсліла Даля Грыбаўскайтэ.

АЛЯКСАНДР ЛУКАШЭНКА КАТЭГАРЫЧНА СУПРАЦЬ ПЕРАНОСУ ТЭРМІНАЎ РЭАЛІЗАЦЫІ ІНВЕСТПРАЕКТА «МІНСК-СІЦІ» І ЗМЯНЕННЯ ЯГО КАНЦЭПЦЫІ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

У той жа час старшыня КДК лічыць магчымай далейшую рэалізацыю інвестпраекта з «Ітэрай» пры дадатковых гарантыях з боку інвестара аб своечасовасці выканання ўсіх этапаў праекта, прадастаўленні беларускаму боку магчымасцяў па прыцягненні іншых зацікаўленых інвестараў пры недастатковым фінансаванні «Мінск-Сіці» пры запланаваных аб'ёмах капітальных укладанняў і зрыве тэрмінаў будаўніцтва. На думку старшыні Камітэта дзяржкантролю, неабходна таксама стварыць каардынуючы орган з уключэннем у яго прадстаўнікоў усіх зацікаўленых бакоў у мэтах арганізацыі пастаяннага кантролю за ходам рэалізацыі праекта і канструктыўнага разгляду ўзнікаючых праблемных пытанняў.

Як далажыў старшыня Мінскага гарвыканкама Мікалай Ладуцька, сумарны аб'ём прамых укладанняў дзяржавы за ўвесь перыяд рэалізацыі праекта складзе каля $2 млрд, уключаючы стварэнне інфраструктуры, кошт зямлі і прадастаўленыя кампаніі прэферэнцыі. На думку сталічных улад, у Беларусі ёсць магчымасці, каб гэты праект рэалізоўваць.

Так, першым этапам будаўніцтва плануецца ўзвесці 225 тыс. кв.м жылля, тры паркінгі на 1,5 тыс. аўтамабіляў, гандлёвы цэнтр і адміністрацыйна-офісны будынак. Яго рэалізацыя запатрабуе ўкладання $30-37 млн. Па дагаворы тэрмін завяршэння першага этапу будаўніцтва — 2013 год. Інвестар выступіў з прапановай аднесці тэрміны здачы аб'ектаў на 2014 год.

Што датычыцца вынасу авіярамонтнага завода, то, паводле слоў Мікалая Ладуцькі, усе работы неабходна пачаць не пазней за сакавік 2012 года.

Прэм'ер-міністр Міхаіл Мясніковіч таксама лічыць, што інвестпраект можа быць ажыццёўлены, і падкрэсліў, што бярэ яго рэалізацыю пад уласнае куратарства.

«Я разумею, што ўрад гэтым праектам не займаўся, але майце на ўвазе, што вы за яго з сённяшняга дня адказваеце. І я вам раю не чакаць 2013 года», — падкрэсліў Прэзідэнт, звяртаючыся да прэм'ер-міністра.

У сваю чаргу старшыня савета дырэктараў міжнароднай групы кампаній «Ітэра» Ігар Макараў адзначыў, што праект цяпер не мае той прывабнасці, як у пачатку работы над ім. Ён таксама заклікаў да больш цеснай каардынацыі зацікаўленыя дзяржаўныя органы і звярнуў увагу на неабходнасць чыноўнікам хутчэй вырашаць бягучыя бюракратычныя пытанні.

Звяртаючыся да Ігара Макарава, Аляксандр Лукашэнка падкрэсліў: «Я са свайго боку зрабіў усё, аб чым вы прасілі, і нават больш таго. Не спрабуйце мяне сёння пераканаць, што тут хтосьці вінаваты, але толькі не вы — гэта марнаванне часу!»

«Ніякіх пераносаў тэрміну больш не будзе! Ніякіх ільгот дадаткова не будзе! Усё, што на сённяшні дзень існуе: можаш — будуй, не можаш — прыйдзі і скажы, што не можам мы ў гэтых умовах будаваць», — заявіў кіраўнік дзяржавы.

Паводле слоў Прэзідэнта, у такім выпадку рэалізацыя гэтага праекта будзе прапанавана іншым інвестарам, якія ўжо сёння выказваюць сваю зацікаўленасць. «Ну, калі не можа сёння Макараў тут аб'ектыўна будаваць, не падабаецца, стратны праект або яшчэ нешта — аддайце яму тое, што ён можа будаваць. А астатняе няхай будуюць іншыя», — сказаў кіраўнік дзяржавы.

«Запомніце: першы этап — гэта канец гэтага года, калі па ўсіх напрамках не будзе вырашэння, значыць, у студзені трэба прымаць кардынальнае рашэнне», — падкрэсліў Прэзідэнт.

Аляксандр Лукашэнка адзначыў, што нараўне з урадам роўную адказнасць за рэалізацыю праекта нясе і Мінгарвыканкам. «Сітуацыя такая, што трэба дзейнічаць», — падкрэсліў кіраўнік дзяржавы.

Што датычыцца авіярамонтнага завода, то, на думку Прэзідэнта, яго неабходна захаваць, каб не страціць каштоўных спецыялістаў. «Вы павінны ўжо даўно мець стратэгічнага інвестара па гэтым заводзе. Нам патрэбны завод», — падкрэсліў кіраўнік дзяржавы.

Аляксандр Лукашэнка выказаўся катэгарычна супраць змянення ўжо адобранай канцэпцыі будаўніцтва адміністрацыйна-дзелавога і грамадскага цэнтра і жылога раёна «Мінск-Сіці» ў бок ушчыльнення жылой забудовы і насычэння тэрыторыі вышыннымі будынкамі.

«Ніякай перапланіроўкі быць не павінна! Мы цэнтр Мінска сюды перамяшчаем. Гэта твар, мы не можам тут узяць і пабудаваць «куратнікі». І са шматпавярховасцю хопіць жартаваць!» — папярэдзіў кіраўнік дзяржавы. Ён нагадаў, што прынята рашэнне аб стрымліванні будаўніцтва жылля ў сталіцы. Паводле яго слоў, неабходна забудоўваць гарады-спадарожнікі, каб разгрупаваць прадукцыйныя сілы.

Падводзячы вынікі праведзенай размовы, Аляксандр Лукашэнка падкрэсліў, што ў выпадку нежадання кампаніяй «Ітэра» працягваць удзел у рэалізацыі праекта, у студзені 2012 года будуць знойдзены новыя інвестары, гатовыя на такіх умовах і згодна з зацверджаным планам узводзіць «Мінск-Сіці».

«Але хопіць карміць мяне абяцаннямі!» — паставіў кропку Прэзідэнт.

Прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

«ГАЗПРАМ» АДЗНАЧАЕ ПРАДУКЦЫЙНАСЦЬ ПЕРАГАВОРАЎ З БЕЛАРУССЮ ПА ЦАНЕ НА ГАЗ

Учора ў цэнтральным офісе ААТ «Газпрам» адбылася чарговая сустрэча старшыні праўлення Аляксея Мілера і першага намесніка прэм'ер-міністра Беларусі Уладзіміра СЯМАШКІ, паведамілі БЕЛТА ў прэс-службе «Газпрама».

Бакі прадоўжылі перагаворы па ўмовах паставак і транзіту расійскага газу, у прыватнасці — па ўзроўні цаны на газ. У адпаведнасці з дасягнутымі ў ліпені дамоўленасцямі, вырашэнне гэтых пытанняў звязана з вызначэннем параметраў набыцця «Газпрамам» 50 працэнтаў акцый ААТ «Белтрансгаз».

«Аляксей Мілер і Уладзімір Сямашка адзначылі прадукцыйнасць бягучага дыялогу і выказалі ўпэўненасць у тым, што завяршыць перагаворы і падпісаць новы кантракт на пастаўку і транзіт газу стане магчымым у пачатку снежня 2011 года», — адзначылі ў прэс-службе ААТ «Газпрам».

31 снежня 2006 года ААТ «Газпрам» і ААТ «Белтрансгаз» падпісалі кантракт на пастаўку і транзіт газу ў 2007-2011 гадах. Дакументам, у прыватнасці, была вызначана формула цаны з 1 студзеня 2008 года (якая адпавядае формуле цаны пры пастаўках расійскага газу ў Еўропу), а таксама паніжаючыя каэфіцыенты цаны на 2008-2010 гады (0,67, 0,8 і 0,9 адпаведна). У жніўні 2011 года старшыня ўрада Расіі Уладзімір Пуцін даручыў Міністэрству энергетыкі Расіі і ААТ «Газпрам» вызначыць велічыню паніжаючага каэфіцыента цаны на газ для Беларусі з 2012 года. ААТ «Газпрам» мае 50 працэнтаў акцый ААТ «Белтрансгаз».

Я размаўляю па-беларуску з... камп'ютарам

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

— Ці ёсць якія-небудзь цяжкасці з распрацоўкамі?

Юрась ГЕЦЭВІЧ:

— Складанае пытанне — пастаноўка націскаў у словах. Складанасці таксама ёсць з абрэвіятурамі, лічбава-літарнымі абазначэннямі (напрыклад, назвы самалётаў, верталётаў, хімічныя формулы і іншае). І яшчэ: калі чытанне нейкага тэхнічнага тэксту можа быць здавальняючым, то літаратурны тэкст выклікае шмат нараканняў.

— Вельмі часта можна пачуць, што ўсё беларускамоўнае не мае ніякіх перспектыў, што яно нікому не патрэбна. Ці не будзе так і з гэтым сінтэзатарам?

Юрась ГЕЦЭВІЧ:

— Звычайна так кажуць у Беларусі. Калі выязджаеш за мяжу, там усе гэтым цікавяцца і з задавальненнем вывучаюць нашу мову. Ужыванне беларускай мовы памяншаецца, але зараз ёсць новае пакаленне, якое цікавіцца ўсім беларускім. Да таго ж шмат беларускамоўных сайтаў з'яўляецца. А значыць, і гэтыя сінтэзатары беларускай мовы могуць быць запатрабаваны моладдзю для таго, каб чытаць RSS-рассылкі, пераводзіць кнігі ў аўдыёфармат. І гэта, несумненна, будзе спрыяць развіццю беларускай мовы.

P.S. *Пасля размовы Юрась Гецэвіч прапанаваў мне паглядзець і пачуць, як працуе беларускамоўны сінтэзатар. Звычайны мужчынскі голас, толькі з металічным, як бывае ў фантастычных фільмах, прыгукам, перадаў прывітанне нашай газеце імгненна пасля таго, як Юрась надрукаваў некалькі слоў на клавіятуры. Яшчэ адна адметнасць камп'ютарнага голасу — невялікае замаруджванне пры «чытанні» вялікіх слоў. Асабліва гэта заўважаецца пры прайграванні паэтычных твораў. Так, я паслухаў «А хто там ідзе?» Янкі Купалы і ўрывак «Мой родны кут...» з паэмы «Новая зямля» Якуба Коласа. А вось выкананне навуковага тэксту амаль цалкам задавальняе: калі не асабліва прыдзірацца, то і не адрозніш ад чалавека.*

Уладзіслаў КУЛЕЦКІ.

Прэс-канферэнцыі

У 60-ці ПРАЦЭНТАЎ БЕЛАРУСКІХ ШКОЛЬНІКАЎ ЗАПЛЕЧНІКІ — НЕПАД'ЁМНЫЯ...

«З боку Міністэрства аховы здароўя за апошнія гады было зроблена шмат захадаў для таго, каб папярэдзіць развіццё ў беларускіх дзяцей і падлеткаў школьназалежных захворванняў», — пра гэта заявіла журналістам падчас прэс-канферэнцыі загадчыца аддзялення гігіены дзяцей і падлеткаў Рэспубліканскага цэнтра гігіены, эпідэміялогіі і грамадскага здароўя Ала МАЛАХАВА.

Пад школьназалежнымі захворваннямі маюцца на ўвазе, у першую чаргу, праблемы са зрокам і парушэнні пастаці. Так, летась парушэнні вастрыні зроку назіраліся ў 19,8 працэнта дзевяцікласнікаў, а парушэнні пастаці дыягнаставаліся ў 13,9 працэнта вучняў дзявятых класаў.

Менавіта таму галоўны акцэнт быў зроблены санітарна-эпідэміялагічнай службай на забеспячэнне школ новай вучнёўскай мэбляй, бяспечнай камп'ютарнай тэхнікай, а таксама на паляпшэнне штучнага асвятлення рабочых месцаў. Сёння практычна ва ўсіх навучальных установах рэканструяваныя сістэмы штучнага асвятлення: устаноўлены новыя лямпы з выкарыстаннем электронных пускарэгулюючых прыбораў і нязначным эфектам мігцення. У пачатковых класах забараняецца ставіць для вучняў сталы — толькі вучнёўскія парты. Летась пачалі дзейнічаць новыя гігіенічныя патрабаванні да ўладкавання, утрымання і арганізацыі адукацыйнага працэсу ў агульнаадукацыйных установах.

— У новых гігіенічных патрабаваннях, у прыватнасці, была занатаваная вага штодзённага камплекту падручнікаў для навучэнцаў, — патлумачыла Ала Малахава. — А яшчэ раней мы ўвялі абмежаванні па вазе школьных падручнікаў. Калі з'явіліся першыя беларускія падручнікі, то вага некаторых з іх даходзіла да 600-700 грамаў. Цяпер дзейнічаюць жорсткія патрабаванні: калі размова ідзе пра падручнік для вучняў пачатковай школы, то ён не можа важыць больш як 300 г, для вучняў 4—6-х класаў — не больш як 400 г, для 7—9-х класаў — не больш як 500 г, для старшакласнікаў — да 600 г. У выпадку, калі ўмясціць увесь аб'ём інфармацыі ў кнігу такой вагі немагчыма, падручнік павінен быць падзелены на дзве часткі.

Разам з пісьмовымі прыладамі вага штодзённага камплекта падручнікаў для вучняў 1-га і 2-га класаў школ не павінна перавышаць 1,5 кг. Для вучняў 3-4 класаў — 2,5 кг, 5-х і 6-х — 3 кг, 7-х і 8-х — 3,5 кг і 9-11-х класаў — 4 кг. Прычым педагогі павінны сачыць за вагой школьных сумак сваіх выхаванцаў. Па словах Алы Малахавай, калі санітарныя ўрачы правяралі вагу школьных сумак, то на свае вочы пераканаліся, што прыкладна 60 працэнтаў дзяцей носяць там шмат лішніх прадметаў (непатрэбных падручнікаў, энцыклапедый, кніг, гульняў і гэтак далей), якія яны элементарна забываюць адтуль дастаць (асабліва гэта тычыцца вучняў пачатковай школы). У пачатковай школе ўвогуле павінны быць прадугледжаны індывідуальныя шафы-ячэйкі або ўбудаваныя шафы для захоўвання прылад для ўрокаў працоўнага навучання, кніг для дадатковага чытання ў класе, падручнікаў, энцыклапедый і вучэбных дапаможнікаў.

Разам з пісьмовымі прыладамі вага штодзённага камплекта падручнікаў для вучняў 1-х і 2-х класаў школ не павінна перавышаць 1,5 кг, для вучняў 3 і 4-х класаў — 2,5 кг, 5-х і 6-х — 3 кг, 7-х і 8-х — 3,5 кг і 9-11-х класаў — 4 кг.

— Трэба мець на ўвазе, што толькі набор гуашы важыць кілаграм, таму насіць яго ў ранцы ці заплечніку дзіцяці штодня не трэба, — дадала Ала Малахава. — Лепш пакінуць яго ў школе. Тое ж можна сказаць і пра шматлікія энцыклапедыі, дадатковыя сшыткі, альбомы і г. д. Пры праектаванні, будаўніцтве і рэканструкцыі будынкаў агульнаадукацыйных устаноў індывідуальныя шафы павінны быць прадугледжаны таксама і для вучняў старэйшых класаў — на еўрапейскі ўзор.

Ала Малахава расказала журналістам і пра гігіенічныя патрабаванні да вучнёўскіх ранцаў, заплечнікаў і партфеляў: вага скургалантарэйных вырабаў, разлічаных на вучняў пачатковых класаў, павінна быць не большая за 600-700 г. А заплечнік ці партфель, разлічаны на навучэнцаў сярэдніх і старэйшых класаў, павінен важыць не больш за кілаграм. **Значыць, агульная вага заплечніка старшакласніка разам з камплектам падручнікаў павінна быць у межах 5 кг.** Акрамя вагі, была абмежаваная таксама шырыня партфеля, яго вышыня і нават колькасць накладных кішэняў, бо чым больш кішэняў, тым большай будзе ў падлетка спакуса пакласці туды нешта лішняе.

Адказваючы на пытанні журналістаў наконт медыцынскага суправаджэння эксперыменту па ўкараненні ў навучальным працэсе ў пачатковай школе нэтбукаў, спецыяліст паведаміла:

— Пра масавы пераход школы на выкарыстанне нэтбукаў гаварыць пакуль заўчасна. Увогуле падчас эксперыменту будзе вывучацца мэтазгоднасць выкарыстання нэтбукаў у навучальным працэсе. Ці прынясе яно чаканы педагагічны эфект? І тым больш не варта думаць, што нэтбук заменіць школьнікам кнігу. Варта мець на ўвазе, што чытанне кніг не толькі трэніруе зрокавую памяць, але і спрыяе развіццю ў дзяцей пісьменнасці, чаго не скажаш пра камп'ютары. Прызнаюся, што мы занепакоеныя даволі невялікім экранам нэтбукаў. Паколькі раней нэтбукі ў школах не выкарыстоўваліся, то і адпаведных гігіенічных нарматываў не існуе: трэба будзе вызначыць, якім павінен быць шрыфт, бяспечны для дзіцячага вока, якім павінен быць фон, кантраснасць экрана, устанавіць адлегласць паміж радкамі і г. д. Пакуль што жорстка рэгламентуецца час, на працягу якога дазваляецца выкарыстоўваць на ўроку нэтбук — не больш за 15 хвілін. Хоць, шчыра кажучы, час, які дзіця праводзіць перад хатнім камп'ютарам, не кантралюе ніхто, нават бацькі. І менавіта дома дзеці губляюць свой зрок. Між іншым, камп'ютары ёсць дома ў 80 працэнтаў беларускіх школьнікаў...

Вучні 2-х класаў павінны траціць на выкананне хатніх заданняў не больш чым 1,2 гадзіны, 3-х і 4-х класаў — 1,5 гадзіны. Час, затрачаны на выкананне задання па адным вучэбным прадмеце, не павінен перавышаць у 2-м класе 20 хвілін і 30 хвілін — у 3-м і 4-м класах. У 5-х і 6-х класах на выкананне хатніх заданняў адводзіцца максімум 2 гадзіны, у 7-х і 8-х — да 2,5 гадзіны і ў 9—11-х — да 3 гадзін.

Яшчэ адно пытанне тычылася сёлетняй школьнай калекцыі адзення, якую многія бацькі раскрытыкавалі з-за засілля ў вырабах беларускіх вытворцаў сінтэтыкі:

— У беларускіх СанПІНах і сапраўды раней прысутнічалі абмежаванні па колькасці хімічных валокнаў у школьным адзенні. Але мы ўступілі ў Мытны саюз, і цяпер у нас дзейнічаюць адзіныя санітарныя правілы, — паведаміла Ала Малахава. — А паколькі ў Расіі і Казахстане такога паняцця, як «школьнае адзенне» не існуе, то і нарміраванне наяўнасці хімічных валокнаў у адзіных санітарных правілах не прадугледжана. Праўда, такі паказчык, як «колькасць хімічных валокнаў», не заўсёды адлюстроўвае фізіка-гігіенічныя параметры адзення: камфортнасць адзення вызначаецца найперш паветрапранікальнасцю і гіграскапічнасцю тканін. На мой погляд, ніхто не можа прымусіць бацькоў купляць тое адзенне, у якім, на іх думку, дзіцяці будзе некамфортна. Кожны выраб у нас абавязкова маркіруецца, і калі на ім пазначана, што адзенне прызначана для святочных выпадкаў, трэба падумаць, а ці будзе дзіцяці ў ім камфортна на працягу ўсяго школьнага дня. Варта мець таксама на ўвазе, што калі для адных бацькоў на першы план выходзіць склад тканін, то для іншых не меншае значэнне мае і цана вырабу. Можна думаць, што ў гэтым годзе беларускімі вытворцамі быў зроблены акцэнт якраз на выпуск больш таннага школьнага адзення...

Надзея НІКАЛАЕВА.

Абзац

◢ **На праспекце Дзяржынскага ў Мінску, паблізу выезду на МКАД, «БМВ-525» страціў кіраванне, з'ехаў у кювет і перакуліўся. У салоне было 5 чалавек, усе — нецвярозыя. Трое з пацярпелых шпіталізаваныя з рознымі траўмамі, двое абышліся лёгкім перапудам. ДТЗ адбылося 12 верасня каля 18.20. Вядзецца праверка.**

◢ У Магілёве ўсталявалі «ўсмешлівыя» святлафоры, паведамляе Gorad.by. Смайлікі размясцілі на секцыях жоўтага колеру. Па словах супрацоўнікаў ДАІ УУС Магілёўскага аблвыканкама, зроблена гэта для паляпшэння настрою ўдзельнікаў дарожнага руху і папярэджання магчымых канфліктных сітуацый паміж імі. Пакуль усмешкамі ўпрыгожылі толькі 5 секцый святлафораў, але ідэя спадабалася многім жыхарам горада, таму можна чакаць, што такіх святлафораў стане больш.

Поўны абзац

◢ **Пабіты рэкорд самай доўгай касы Украіны. Яе носіць жыхарка Прыкарпацця Вольга Ламака — настаўніца малодшых класаў вясковай школы. Касу яна гадуе з дзяцінства. У 5 гадоў сказала маме, што стрыгчыся не будзе, і сваё слова стрымала. Дагледзець валасы няпроста — дзяўчына прычэсваецца каля 3 гадзін. Даўжыня касы — 160 см, а рост Волі — 150.**

◢ Цэлае змяінае гняздо выявілі супрацоўнікі адной са станцый тэхнічнага абслугоўвання аўтамабіляў у Днепрапятроўску. Работнікі СТА пазванілі ў гарупраўленне МНС і паведамілі, што каля ўезду ў памяшканне з-пад фундамента выпаўзаюць змеі. Калі супрацоўнікі атрада спецыяльнага прызначэння МНС прыбылі на месца, то ўбачылі пад фундаментам будынка галовы змей. З дапамогай спецыяльнага абсталявання было выяўлена 5 гадзюк і 8 полазаў. Вылаўленых гадаў змяяловы вывезлі за горад і выпусцілі.

Паводле паведамленняў карэспандэнтаў «Звязды» і інфармагенцтваў.

ХРОНІКА АПОШНІХ ПАДЗЕЙ

АБАМА ПРЫЗНАЎ СВАЕ ПАМЫЛКІ

Прэзідэнт ЗША Барак Абама прызнаўся, што рабіў памылкі ў барацьбе з эканамічным крызісам пасля абрання на прэзідэнцкі пост. Пра іх кіраўнік Белага дома распавёў у інтэрв'ю нямецкаму агенцтву DPA.

Па словах Абамы, неўзабаве пасля ўступлення на пасаду ён не ведаў шмат чаго, што ведае цяпер, і гэта паўплывала на некаторыя яго рашэнні. Менавіта аслабленую эканоміку ЗША рэспубліканцы ставяць у віну Бараку Абаме перад прэзідэнцкімі выбарамі 2012 года. Яго таксама вінавацяць у тым, што за тры гады яго кіравання ўзровень беспрацоўя вырас да 9,1 працэнта. Асабліва востры канфлікт з апанентамі паўстаў падчас абмеркавання максімуму дзяржаўнага запазычання, якое ледзь не прывяло да тэхнічнага дэфолту. Абама падкрэсліў, што ў момант, калі ён заняў пост прэзідэнта, сітуацыя ў краіне была вельмі цяжкай.

СТЫХІЯ БУШУЕ Ў ЕЎРОПЕ І АЗІІ

У Тайландзе ў выніку паводак загінулі 82 чалавекі.

З-за праліўных дажджоў, што абрушыліся на краіну ў панядзелак, затоплены 35 правінцый на поўначы, поўдні, усходзе і ў цэнтры краіны. Цяпер узровень вады каля большасці дамбаў і загарод, узведзеных для абароны ад паводак, перасягае 80 працэнтаў максімальнай загрузкі. У зоне рызыкі раптоўнага затаплення знаходзіцца амаль 600 тысяч чалавек.

Да чалавечых ахвяр прывёў і ўраган «Каця», які разбушаваўся ў панядзелак над тэрыторыяй Вялікабрытаніі. У горадзе Дарэм на паўночным усходзе Англіі моцны вецер паваліў дрэва, і яно ўпала на машыну. Вадзіцель загінуў, пасажыр у бальніцы. Ураганныя вятры хуткасцю да 130 км/г, а таксама ліўневыя дажджы абрушыліся на шэраг раёнаў Шатландыі, Паўночнай Ірландыі, Уэльса і паўночнай Англіі. У многіх раёнах была парушана работа марскіх паромаў, адзначаны выпадкі спынення цягнікоў з-за дрэў і галін, што ўпалі на пуці.

АМЕРЫКАНЦЫ ВЫДАТКУЮЦЬ НА БЕНЗІН РЭКОРДНУЮ СУМУ

За 2011 год амерыканцы выдаткуюць на бензін 491 мільярд долараў, паведамляе The Los Angeles Times. Гэтая сума стане рэкорднай за ўсю гісторыю ЗША, нягледзячы на тое, што спажыванне бензіну ў 2011 годзе значна паменшылася.

Паводле звестак міністэрства энергетыкі ЗША, краіна выкарыстоўвае на 157 тысяч барэляў паліва ў дзень менш у параўнанні з папярэднім годам. Гэта шмат у чым звязана з урадавай прапагандай электрамабіляў і гібрыдаў, якая пачалася пасля паліўнага крызісу 2008 года. У 2008 годзе павелічэнне коштаў на бензін насіла кароткачасовы характар і мала адбілася на агульных выдатках на паліва, тады як у 2011 годзе бензін стабільна даражэе на працягу некалькіх месяцаў і ў найбліжэйшы час цэны не будуць зніжацца. Сярэдняя цана бензіну за 2011 год аказалася на 12 працэнтаў вышэй, чым за 2008 год. За год паліва падаражэла прыкладна на 30 працэнтаў. Амерыканцы плацяць за літр бензіну крыху больш за долар.

У МАСКВЕ ЖЫЎЦОМ СПАЛІЛІ ПЕНСІЯНЕРА

У сталіцы РФ уначы жыўцом спалілі пенсіянера. Невядомыя напалі на мужчыну 1954 года нараджэння, збілі яго і аблілі бензінам.

Пацярпелы пенсіянер быў шпіталізаваны з цяжкімі апёкамі 72 працэнтаў паверхні цела. Паліцыя праводзіць праверку, па выніках якой будзе вырашана пытанне аб завядзенні крымінальнай справы. Падобны выпадак адбыўся ў Калузе ў жніўні. Каля Вечнага агню падлеткі распівалі алкагольныя напоі, сумяшчаючы іх з медыцынскімі прэпаратамі. Ім на вочы трапіўся бяздомны, які спаў у траве. Спачатку аб цела бамжа тушылі недакуркі, а затым аблілі бензінам, прынесеным з дому, і падпалілі. Пацярпелы сканаў.

Спорт

«Дынама» з перамогі стартавала ў КХЛ

Адкладзены старт мінскага «Дынама» ў КХЛ адбыўся ў панядзелак. Трагедыя ў Яраслаўлі яшчэ доўга будзе нагадваць аб сабе і балельшчыкам, і хакеістам. Калі на матч з «Лакаматывам» анансаваўся аншлаг (за дзень да яго было раскуплена большая частка — 11 тысяч білетаў), то ў панядзелак «Мінск-арэна» аншлагу не сабрала. Не ў лепшым стане і гульцы, якім трэба выйсці на лёд і прадэманстраваць, што жыццё працягваецца. Паводле слоў Марэка Сікоры, не ў лепшым псіхалагічным стане знаходзіцца варатар Андрэй Мезін, які страціў шмат сяброў у авіякатастрофе. Яго ў стартавым матчы супраць «Авангарда» вымушаны быў замяніць легіянер Кевін Лаланд.

Тым не менш, старт атрымаўся ўдалым: 4:1. Нягледзячы на два першыя перыяды, якія для нашай каманды складваліся не лепшым чынам. Да пачатку заключнай трэці мінчане саступалі 0:1. Маглі і больш, але некалькі разоў у матчы на дапамогу дынамаўцам прыходзіла штанга. Але ў трэцім перыядзе «Дынама» нарэшце разняволілася. Лік зраўняла чацвёртае, беларускае звяно. Пасля перадач Паўловіча і Стася вызначыўся Дзмітрый Мялешка. Праз некалькі хвілін «Дынама» вывеў наперад Лінглет — 2:1. І тут «Авангард» не скарыстаўся шыкоўнай магчымасцю аднавіць раўнавагу. Чэрвенка выйшаў адзін на адзін з Лаландам, абыграў яго і паслаў шайбу ў штангу. Затым у дынамаўцаў вызначыліся Міхалёў і Лінглет. 4:1 — і першая перамога мінчан у сезоне.

Марэк Сікора пасля матча прапанаваў не надта радавацца перамозе:

— Спачатку гулялі цяжка, нічога не атрымлівалася ў большасці. Трэба было дзейнічаць прасцей, а мы забіваліся ў куткі. Было няпроста, але паціху дадавалі. У трэцім перыядзе гэты вылілася ў галы. Выйгралі, але гэта ўсяго толькі маленькі крок на доўгай дыстанцыі, — рэзюмаваў галоўны трэнер.

Штанге ўсё ж дадуць адпрацаваць кантракт цалкам

Учора са спасылкай на расійскі «Спорт-Экспресс» мы паведамлялі, што галоўны трэнер нацыянальнай каманды па футболе Бернд Штанге можа не дапрацаваць да заканчэння адборачнага цыкла, у якім засталося правесці ўсяго адзін матч (7 кастрычніка супраць зборнай Румыніі), бо задача выхаду на чэмпіянат Еўропы аказалася нявырашанай.

Аднак, як паведаміў «Прессболу» першы намеснік старшыні Беларускай федэрацыі футбала Сяргей Сафар'ян, звальняць датэрмінова нямецкага спецыяліста не плануецца:

— Бернд Штанге адпрацуе свой кантракт цалкам. Пагадненне з галоўным трэнерам заключана да лістапада гэтага года. Таму да яго заканчэння нямецкі спецыяліст паедзе ў Парыж на сустрэчу трэнераў нацыянальных зборных Іспаніі, Францыі, Беларусі, Грузіі і Фінляндыі, каб выпрацаваць каляндар гульняў у групе І на наступны адборачны цыкл. 7 кастрычніка ён выведзе нашу каманду на матч супраць Румыніі. А пасля на нарадзе з трэнерамі клубаў Бернд Штанге прааналізуе выступленне зборнай і падвядзе вынік сваёй працы (у Беларусі ён працуе з нацкамандай са жніўня 2007-га).

А вось далей, паводле слоў Сафар'яна, супрацоўніцтва са Штанге працягваць федэрацыя не плануе.

Алена КРАВЕЦ.

У беларускіх барцоў — серабро чэмпіянату свету

Беларускі спартсмен Элбек Тажыеў (вагавая катэгорыя да 55 кг) заваяваў серабро чэмпіянату свету па грэка-рымскай барацьбе, які праходзіць у турэцкім Стамбуле, паведамляе БЕЛТА.

Акрамя таго, Элбек Тажыеў і Цімафей Дзейнічэнка (96 кг), якія занялі 5-е месца, заваявалі алімпійскія ліцэнзіі ў Лондан-2012. Тажыеў у схватцы за золата ўступіў Раўшану Байрамаву з Азербайджана, а Цімафей Дзейнічэнка ў паядынку за бронзу прайграў Чэнку Ілдэму з Турцыі. А вось бронзавы медаліст пекінскай Алімпіяды-2008 Міхаіл Сямёнаў завяршыў выступленне пасля другой схваткі, прайграўшы ў 1/8 фіналу Дархану Баяхметаву з Казахстана.

ОБЪЯВЛЕНИЕ О ТОРГАХ

Наименование (описание) имущества	Лот № 1 — Электромобиль детский «Ford» Лот № 2 — Электромобиль детский «Jeep» 2-местный Лот № 3 — Электромобиль детский «Jeep» 2-местный Лот № 4 — Электромобиль детский «Jeep» 2-местный Лот № 5 — Электромобиль детский «Jeep» 2-местный Лот № 6 — Электромобиль детский «Jeep» 1-местный Лот № 7 — Электромотоцикл детский Лот № 8 — Электромотоцикл детский Лот № 9 — Электромотоцикл детский
Собственник (владелец) имущества	ИП Сухих Ю.В.
Местонахождение (адрес) имущества	г. Витебск, ул. Ак. Павлова, 48, склад готовой продукции № 1.
Стоимость имущества	Лот № 1 — 571 200 белорусских рублей (с учетом НДС) Лот № 2 — 571 200 белорусских рублей (с учетом НДС) Лот № 3 — 571 200 белорусских рублей (с учетом НДС) Лот № 4 — 571 200 белорусских рублей (с учетом НДС) Лот № 5 — 571 200 белорусских рублей (с учетом НДС) Лот № 6 — 331 200 белорусских рублей (с учетом НДС) Лот № 7 — 107 200 белорусских рублей (с учетом НДС) Лот № 8 —107 200 белорусских рублей (с учетом НДС) Лот № 9 — 73 600 белорусских рублей (с учетом НДС)
Место (адрес), дата и время проведения торгов	г. Витебск, ул. Правды, 32, каб. 320 26 сентября 2011 года, в 12.00
Справочная информация	Хозяйственный суд Витебской области 210101, г. Витебск, ул. Правды, д. 32, каб. 320 http://vitebsk.court.by/ Судебный исполнитель Ткаченко Сергей Владимирович, тел./факс: (80212) 49 13 49, (8 029) 663 53 24 Старший судебный исполнитель Бородулин Алексей Александрович, тел. (80212) 49 13 40
Условия и порядок проведения торгов	Подать письменную заявку на участие в торгах и дать подписку об отсутствии препятствий для приобретения имущества, предусмотренных законодательством. Внести задаток в размере 10 процентов от стоимости имущества (по каждому лоту) на депозитный счет хозяйственного суда Витебской области № 3642903000023 в 201 филиале ОАО «АСБ Беларусбанк», г. Витебск, код 259, УНН 300007670, не позднее 23.09.2011 г. Минимальная величина первого шага — 5% стоимости каждого лота. В соответствии с пунктом 1 Указа Президента Республики Беларусь от 05.05.2009 № 232 «О некоторых вопросах проведения аукционов (конкурсов)» возмещение затрат на организацию и проведение торгов осуществляется участником, выигравшим торги.

ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА

ЦІ ТАКІ ЦІКАВЫ МУЛЬЦІК, ЯК ЯГО МАЛЮЮЦЬ?

Па законах фізікі паветраны шар не можа ляцець без паветра. А па законах мультыплікацыі — можна і ў космас без скафандра адправіцца. Пра гэта добра ведае дзіцячая анімацыйная студыя «Мы Ёсць!» — каманда маладых хлопцаў і дзяўчат, што распачала ў Беларусі цудоўную справу — стварэнне мультфільмаў разам з хворымі дзецьмі.

ШТОТЫДНЁВЫ МУЛЬТПАХОД

Субота. Бараўляны. Рэспубліканскі навукова-практычны цэнтр дзіцячай анкалогіі і гематалогіі. У маленькіх пацыентаў госці. Ды яшчэ з цікавай прапановай: «Пойдзем з намі мульцікі маляваць! — А як гэта? — Зараз раскажам і пакажам». У гульнёвым пакоі паступова збіраюцца дзеці і з цікавасцю пазіраюць на вялікі канверт з надпісам «Ясік і Со», малюнкі з Эйфелевай вежай і фотаапарат.

— Звычайна мы робім мульцікі так: прыдумваем гісторыю, малюем яе герояў і выразаем, а на вялікіх аркушах малюем месца, дзе з нашымі персанажамі нешта адбываецца, — тлумачаць дзецям валанцёры. — Сёння мы ўжо заканчваем здымаць мульцік, таму нам трэба толькі рухаць герояў і фатаграфаваць гэта.

— А пра што мульцік?

— Пра мары і каханне. У беларускай вёсцы Парыж жыло жабяня Ясік. Яно вельмі хацела навучыцца лятаць, але ў яго нічога не атрымлівалася. Аднойчы бусел вырашыў дапамагчы Ясіку і ўзяў яго з сабой у палёт. Тут пачалася навальніца, і наш герой не здолеў утрымацца ў бусла на спіне. Калі Ясік прызямліўся, убачыў надпіс «Парыж» і падумаў: «Выдатна, я недалёка адляцеў». Але, калі ён паглядзеў на Эйфелеву вежу, зразумеў, што знаходзіцца ў сапраўдным французскім Парыжы. І там ён перш-наперш закахаўся!..

На працягу знаёмства з сюжэтам дзеці яшчэ і адкрываюць для сябе таямніцы мультвытворчасці: персанажы павінны вылучацца на фоне, таму трэба абвесці іх фламастарам, а каб зняць, як паветраны шар здуваецца і ляціць, трэба намаляваць тры розныя шары і своечасова памяняць іх месцамі.

— Вось тут усё, што мы вам расказалі, але ў асобных малюнках, — паказваюць валанцёры на раскадроўку. — Гэта ўжо зроблена, а тое, як жабкі гуляюць, а потым ляцяць у космас, мы зараз будзем здымаць самі.

— Бедныя жабкі! А дзе ж ім браць кісларод без скафандраў? — абураюцца дзеці.

На здымачнай пляцоўцы пачынаецца работа. Цяпер за сталом сядзяць ужо не Дзяніс, Таня, Андрэй ці Міша, а аператар, памочнік рэжысёра, грымёр і адказны за рух персанажаў. Рукі з кадра! Вось так яны нібы ляжаць на дарозе, а так — ужо ідуць. Шчоўк! Клеім наступны фон. Шчоўк! Пара гадзін — і мульцік завершаны. Мара Ясіка ўсё ж такі збылася: ён ляціць, ды яшчэ з сяброўкай-прыгажуняй.

— Як вы думаеце, што яна можа яму казаць?

— Што ў Парыжы вельмі смачныя мухі.

ДЗЯЦЕЙ ЦІКАВЯЦЬ ПЯЦЬ «А»

З апошнім кадрам размова не спыняецца. Трэба скласці ўсе матэрыялы на месца, і ў юных аніматараў яшчэ шмат пытанняў.

— А якія мульцікі ў вас ужо ёсць?

— У нас іх шмат — пра мары, пра будучае, добрыя справы, школу, сяброў. Са студзеня 2010 года ўжо назбіралася каля 20. Але не ўсе даведзены да ладу.

— А чыя гэта была ідэя?

Нашы сябры ездзілі ў Маскву, пазнаёміліся там з расійскімі студыямі і падумалі, што ў нас таксама можна рабіць мульцікі. Мы ўсе вучыліся гэтаму тут разам з дзецьмі.

— А чаму вы не адразу робіце мульцік?

— Таму што для гэтага трэба прыдумаць сцэнарый, намаляваць сюжэт, зняць, запісаць гук, потым усё змантаваць. А мы ўсе дзесьці вучымся ці працуем, таму не ўвесь час можам прысвячаць мульцікам. Але вы абавязкова ўбачыце свой.

— А навошта вы запісвалі нашы імёны?

— Каб у канцы мульціка напісаць, хто ж яго рабіў. І каб вы ганарыліся сабой.

— А вы прыйдзеце яшчэ?

— Абавязкова!

ЦУДАДЗЕЙНЫЯ МАЛЮНКІ

Назву студыі «Мы Ёсць!» прапанавалі самі дзеці. Па словах валанцёраў, гэта зацвярджэнне на жаданне жыць, марыць, чакаць чагосьці добрага. Калі малюеш з дзецьмі, забываеш пра двухметровую кропельніцу побач. Яны таксама забываюць.

— Хочацца, каб дзеці вылечваліся мульцікамі. Для гэтага раней мы малявалі з імі тое, як яны ўяўляюць сваю хваробу, як дастаюць яе, што з ёй робяць. Свой малюнак дзеці паказвалі маме, тату, бабулі і расказвалі, як сталі здаровымі.

Студыю запрашаюць у розныя месцы, але пакуль людзей хапае толькі на анкацэнтр у Бараўлянах і псіханеўралагічны інтэрнат у Навінках. Прычым новыя памочнікі з'яўляюцца часта. Хтосьці застаецца, а хтосьці прыходзіць толькі адзін раз.

Планаў у аніматараў ад гэтага не памяншаецца: ёсць ідэя выпусціць дыск, каб грошы ад яго продажу пайшлі на дапамогу дзецям, і стварыць міжнародны мультфільм з такімі ж студыямі ў Маскве, Санкт-Пецярбургу і Кіеве, вывозіць дзяцей на фестывалі і пашырыць геаграфію сваіх мультпаходаў.

Чаму яны гэтым займаюцца? У кожнага свой адказ на гэтае пытанне, але агульная ўпэўненасць у існаванні цудаў — яны ж іх і малююць.

Да нядаўняга часу ўсе фарбы, алоўкі, паперу, цукеркі на «прэм'ерныя» паказы валанцёры куплялі самі. Цяпер у іх ёсць невялікі бюджэт — чатыры мільёны за перамогу ў конкурсе сацыяльных ідэй. Ёсць і людзі, якія ім дапамагаюць. Калі вы таксама хочаце дапамагчы студыі — парадай, дапамогай у мантажы, ідэяй, цукеркай, рублём, — наведайце сайт www.miest.razvitie.by.

Вераніка МОЛАКАВА.

НА ДЫСКАТЭКУ З МАМАЙ?

Што такое фэйс-кантроль і дрэс-код, на дыскатэцы ў сельскім клубе не ведаюць, прычым асноўная частка тых, хто прыходзіць патанчыць, — падлеткі ад 13 да 17 гадоў. У гэтым узросце бацькоўская апека пачынае перашкаджаць. Паколькі ўжо выбрацца на шпацыр — няўжо захочацца быць дома ў дзесяць? Наўрад ці.

Рэдкія візіты ў вёску, адкуль я родам, звычайна прыпадаюць на выхадныя. Адметнасцю вясковай начной атмасферы, у адрозненне ад вялікага горада, які ніколі не спіць, можна назваць поўную цішыню. І толькі ў выхадныя з вуліцы, дзе знаходзіцца сельскі Дом культуры, даносіцца гукі музыкі і вясёлыя крыкі. Пасля дыскатэкі размовы і крокі разам з іх стваральнікамі гадзін да трох яшчэ носяцца па вясковых вуліцах, прымушаючы бабулек падымацца з ложкаў і сварыцца, каб далі паспаць.

Асноўныя аматары вясковага начнога жыцця — падлеткі. Той факт, што, згодна з Кодэксам аб адміністратыўных правапарушэннях, у такі позні час яны не маюць права з'яўляцца на вуліцы без суправаджэння дарослых, ніяк не перашкаджае. Гэта ж родная вёска, дзе знаёмы кожны плот. Што можа здарыцца?

Прадстаўнікі Міністэрства ўнутраных спраў з такім меркаваннем не згодны. Па словах **намесніка начальніка аддзела ўпраўлення прафілактыкі МУС Беларусі Валерыя МЯЛЕШКІ**, сельскія клубы часта парушаюць забарону на допуск падлеткаў на начныя дыскатэкі. У сувязі з гэтым, у Кодэкс аб адміністратыўных правапарушэннях хочуць унесці пэўныя змены. Напрыклад, плануецца прыцягваць да адказнасці бацькоў ці тых, хто іх замяняе, калі падлетак без іх суправаджэння гуляе на вуліцы ноччу. Якія гэта будуць санкцыі, пакуль казаць рана.

Дзецям да 14 год, хутчэй за ўсё, дазволяць быць без суправаджэння да 22.00. Старэйшыя школьнікі змогуць гуляць да 23 гадзін. Змены пачнуць дзейнічаць напрыканцы гэтага года альбо ў пачатку наступнага.

Што ж датычыцца менавіта наведвання падлеткамі дыскатэк, то ў Беларусі са студзеня 2011 года дзейнічае артыкул 17.2 Кодэкса аб адміністратыўных правапарушэннях пад назвай «Допуск на начныя дыскатэкі, у культурна-забаўляльныя клубы непаўналетніх». Пазней чым у 23 гадзіны ніводны школьнік не павінен знаходзіцца на дыскатэцы, калі няма суправаджэння (бацькоў ці настаўнікаў).

Паколькі пакідаць дзяцей без забаў рука падымецца толькі ў нядобрага чалавека, у большасці беларускіх школ на дыскатэках за дзецьмі наглядаюць педагогі. Сваімі ўражаннямі згадзілася падзяліцца настаўніца адной са школ Брэстчыны:

— Наяўнасць настаўніка на дыскатэцы ў плане папярэджання дысцыпліны досыць умоўная. Вучань, можа, і пасаромеецца весці сябе непрыстойна ў маёй прысутнасці. Але ж дастаткова выйсці за межы клуба — і тут ужо падлеткі... Летам мы дзяжурым з 22.00 да 23.00, а ў вучобны час — з 20.00 да 22.00. Шчыра кажучы, «жыццё» на дыскатэцы пачынаецца якраз тады, калі настаўнікі сыходзяць. Асноўная частка дзяцей пасля адведзенага для дзяжурства часу толькі з'яўляецца ў клубе. Праўда, я чула, што ў некаторых школах настаўнікі сядзяць на танцах да апошняга — гадзін да 12. Гэта ўжо як дзе заведзена.

У графіку, дзе пазначана, хто ў гэтыя выхадныя прасочыць, каб вучні чаго не нарабілі, запісаны і бацькі. Толькі яны часцяком не надта жадаюць гэты абавязак выконваць. Ды і ўявіце стаўленне падлетка, які ва ўсім хоча выглядаць, як дарослы. Вось дык сітуацыя: «Мама, а пайшлі са мной на дыскатэку!». Тое, што бацькоў да адказнасці могуць прыцягнуць, калі дзіця знаходзіцца без нагляду, дык гэта, лічу, правільна. А то часта атрымліваецца, што дзеці недзе нашкодзяць, адразу школа вінавата.

Знаёмыя вясковыя падлеткі таму факту, што пасля 23.00 у клубе ім знаходзіцца нельга, шчыра здзівіліся.

— Настаўнікі сыходзяць у адзінаццаць, а мы ўсе застаёмся. Дыскатэка ж да дванаццаці, а то і да гадзіны ночы, калі папросім, — расказвае 14-гадовая Юля з Кобрынскага раёна. — Бацькі мяне заўжды адпускаюць гуляць, бо ведаюць, што са мной сяброўка і што мы нічога дрэннага не робім.

— А калі б усё было больш строга і пасля 23.00 на дыскатэцы сапраўды табе з сябрамі знаходзіцца забаранілі, што б сталі рабіць?

— Ну, летам можа проста па вуліцы б гулялі, а зімой — навет не ведаю. А ўвогуле, калі б усіх падлеткаў пасля адзінаццаці з клуба адправілі дадому, то там амаль нікога не засталося б.

Цікава, а як бацькі ставяцца да перспектывы быць пакаранымі за тое, што адпускаюць дзяцей гуляць у позні час? **Вера ГЛУШКО працуе поварам у ДУА «Сухапальскі ВПК дзіцячы сад-СШ»** і выхоўвае двух сыноў-падлеткаў.

— Такое рашэнне, з аднаго боку, досыць правільнае: усё жыццё бацькі хочуць, каб іх дзеці прыстойна сябе паводзілі і не прымушалі непакоіцца, але не заўжды ведаюць, дзе яны могуць ноччу быць. Толькі ж праблема ў тым, што дзеці не заўжды слухаюцца. Вось я выхоўваю сваіх хлопцаў адна. Іх жа не прывяжаш, каб нікуды не хадзілі. Быць прыцягнутай да адказнасці за тое, што не змагла дагаварыцца з уласным сынам, — сітуацыя непрыемная.

Ганна ГАРУСТОВІЧ.

Забава маладых

Жыццё ў агнях

Кажуць, што на агонь можна глядзець вечна. Гэта такая стыхія, якою цяжка кіраваць: яна свабодалюбівая, незалежная, таямнічая... Яшчэ ў старажытнасці людзі імкнуліся «прыручыць» яе, накіраваць у патрэбным напрамку, аднак... гэта не заўсёды было магчыма. Сучасных «уладароў» агню называюць фаершчыкамі. Гэта людзі, якія пры дапамозе агню робяць сапраўдныя шоу: круцяць запаленыя прылады, выдыхаюць агонь... Назаўжды запамінальнае відовішча! Аб асаблівасцях фаер-шоу я пагутарыла з Таццянай Карнейка, дзяўчынай, якая не баіцца агню і ведае, як яго прыручыць.

— Як даўно займаецеся фаер-шоу? З чаго пачыналі?

— Фаер-шоу я займаюся з 2006 года. Пачалося ўсё з таго, што я прыйшла на ірландскія танцы. І заўважыла, што некаторыя з вучняў, акрамя таго, што танцуюць, круцяць у руках нейкія палкі і іншыя прылады. Мяне гэта зацікавіла, і я папрасіла, каб і мяне гэтаму навучылі. Мяне запрасілі на трэніроўкі, куды я з цікавасцю хадзіла. А праз нейкі час мне сказалі: «Ну што, ты ўжо навучылася? Тады бяры рабочую прыладу, падпальвай і круці!». Я спачатку спалохалася нават, а пасля паспрабавала... І з таго часу кручу!

— Як прайшло першае знаёмства з агнём?

— Было вельмі страшна. Па-першае, прылада была вельмі грозная — такая ўжо не выкарыстоўваецца. Намоткі (тое, чым абмотваюць прыладу, каб запаліць) былі вельмі вялікімі і размяшчаліся блізка каля рук. Па-другое, усё дзейства адбывалася на прыродзе, у лесе, у навальніцу. Быў вельмі моцны вецер, які здуваў агонь на мяне. Усё было даволі страшна, аднак мне пасля так спадабалася!

Фота Вольгі ЛЯЎКЕВІЧ.

— А дзе можна зараз навучыцца гульні з агнём?

— Зараз гэта не праблема. Па-першае, шмат інфармацыі размешчана ў інтэрнэце — відэа з апісаннем трукаў, фотаздымкі... Па-другое, дзейнічаюць спецыялізаваныя школы. Напрыклад, школа пры вулічным «Шальмоўскім Тэатры ДыГрыза». Гэта першы вогненны тэатр у Беларусі, які ўзнік у 2005 годзе. Якраз зараз там ідзе набор. Можна навучыцца і ў аматараў, якія вучаць адно аднаго. Такія сустрэчы можна ўбачыць у інтэрнэце ў розных групоўках.

— Пачынаючы фаершчык адразу працуе з агнём?

— Не, вядома. Патрэбна пэўны час займацца без агню. У кожнага гэты час доўжыцца па-рознаму. Хтосьці пачынае захапляцца, яму гэта падабаецца, ён прысвячае гэтай справе ўвесь вольны час. А хтосьці — займаецца для сябе раз у тыдзень, у месяц — як атрымоўваецца, і ў яго часта не хапае смеласці ўзяць агонь у рукі, хоць, на самой справе, смеласць патрэбная толькі ў першы раз.

— Наколькі небяспечнае такое захапленне, як фаер-шоу?

— У прынцыпе, яно небяспечнае, калі выконваць правілы бяспекі, то рызыка атрымаць траўму маленькая. Абавязкова трэба намачыць валасы і адзенне вадой, а таксама добра адціскаць прыладу пасля таго, як замочыш яе ў газе. Неабходна быць да канца ўпэўненым у тым, што можаш ужо працаваць з агнём. Але ў той жа час, усякае можа здарыцца. Можа адарвацца кусок намоткі і паляцець ці табе ў галаву, ці ў гледачоў. Магчыма і такое, што прылада вылеціць з рук — ад гэтага ніхто не застрахаваны. Бывалі выпадкі, што валасы загараліся. Тыя, хто плюецца полымем, спальвалі бароды. Увогуле, чым складаней прылада, тым больш майстэрства патрэбна, каб яе кантраляваць.

— Які мінімум экіпіроўкі павінен быць у фаершчыка перад пачаткам трэніровак?

— Усё залежыць ад таго, якой прыладай вы будзеце працаваць. Калі плануеце займацца палкамі, то лепш купіць ці зрабіць самому палку даўжынёй прыкладна 1,5 метра. Калі іншымі прыладамі — напрыклад, поі (гэта такі шарык на ланцужку), тады лепш прыйсці ў спецыяльную школу. Там вам дадуць неабходныя для трэніроўкі прылады, раскажуць, як іх зрабіць самастойна, ці прапануюць купіць тут жа. Дзейнічае таксама майстэрня вогненнага рэквізіту «Graf», дзе выконваюць неабходныя прылады на заказ.

— Вы ўжо назвалі палкі, поі... Якія яшчэ ёсць прылады?

— Інструментаў на самой справе вельмі шмат. Ёсць так называемыя «палм торчы» — гэта нешта ў выглядзе драцяной свечкі, якую чапляюць на руку; ёсць «веера», ёсць «снэкі» — гэта амаль тое ж самае, што і поі, толькі вельмі доўгія. Існуюць таксама «драган-стафы» — гэта тая ж палка, толькі з разгалінаваннямі зверху. Яшчэ ёсць «каметы» — гэта вялікі шарык на доўгай вяроўцы, а «роўп-дарт» — маленькі шарык на доўгай вяроўцы.

— Можна казаць, што ў вас склаўся сапраўдны жаргон фаершчыкаў...

— Так... І што цікава, усюды ён розны. Адну прыладу людзі могуць называць па-рознаму. Напрыклад, фаершчыкі да сённяшняга дня спрачаюцца аб тым, як правільна казаць —- «пОі», «пуІ» ці «пуА».

(Заканчэнне на 2-й стар. «ЧЗ».)

Увага: конкурс!

ЛІСТОЎКІ — РУКАМІ ДЗЯЦЕЙ

12 верасня ў нашай краіне стартаваў конкурс дзіцячых лістовак «На абароне будучага пакалення», які працягнецца да 16 снежня гэтага года.

Мерапрыемства арганізавана міністэрствам унутраных спраў сумесна з міністэрствамі адукацыі, аховы здароўя, інфармацыі, спорту і турызму, культуры і Нацыянальным цэнтрам прававой інфармацыі Рэспублікі Беларусь. Асноўная мэта конкурсу — папярэджанне супрацьпраўных паводзінаў, прафілактыка шкодных звычак і фарміраванне здаровага ладу жыцця.

Свае праекты на суд журы могуць дасылаць маладыя людзі ва ўзросце ад 12 да 18 гадоў, а таксама аўтарскія калектывы непаўналетніх (не больш за 3 чалавекі). Для гэтага неабходна да 30 лістапада 2011 года запоўніць электронную форму на Дзіцячым прававым сайце (http://mir.pravo.by/) у раздзеле «Конкурсы і віктарыны». Да матэрыялаў прад'яўляюцца наступныя патрабаванні: фармат файла — ***jpg**, памер выявы — не менш за 1024Х768 пікселяў. Узнагароджанне пераможцаў адбудзецца ў горадзе Мінску ў першай палове снежня. Лепшыя работы будуць размешчаны на білбордах, а таксама ва ўстановах адукацыі, культуры, спорту, аховы здароўя, у месцах масавага знаходжання грамадзян.

Іна АРЭХАВА.

Як карабель назавеш — так ён і паплыве

Напэўна, перад усімі бацькамі ў свой час паўстае адказная задача — даць імя свайму дзіцяці. Мамы і таты шукаюць значэнні імёнаў, перагортваюць горы слоўнікаў і даведнікаў, пераглядваюць любімыя серыялы. Часам фантазія бацькоў не мае межаў, а адсюль — недалёка і да абсурду.

Так, у Новай Зеландыі складзены спіс імёнаў, якімі забараняецца называць дзяцей. Зараз у гэтым спісе налічваецца 102 імені. Паводле інфармацыі Бюро рэгістрацыі нованароджаных, гэтая пастанова была прынята па той прычыне, што ў апошні час бацькі ўсё часцей прапаноўваюць для сваіх дзяцей незвычайныя імёны, а таксама імёны, якія складаюцца з адной літары ці набору лічбаў. Напрыклад, два гады таму аднаго хлопчыка хацелі назваць «Накрыты аўтобусны прыпынак нумар 16». Тры разы маладым бацькам было адмоўлена ў рэгістрацыі імя Люцыфер. Таксама ў гэтым спісе ёсць і такія імёны, як Месія, Адольф Гітлер, Містар, Суддзя, Справядлівасць.

Новая Зеландыя — не першая краіна, у якой прымаюцца падобныя законы. Напрыклад, у Германіі існуе цэлы звод правілаў і пастаноў пра тое, як можна называць дзіця, а спрэчныя выпадкі разглядаюцца на спецыяльных пасяджэннях суда. У Італіі законам забаронена называць дзяцей «Пятніца», а ў Англіі маладым бацькам прапаноўваецца спецыяльная паслуга: лінгвісты правяраюць гучанне і значэнне імені на ўсіх мовах свету, каб упэўніцца, што яно ні ў адной краіне не будзе немілагучна гучаць ці мець нечаканы сэнс.

— Мода на незвычайныя імёны не абмінула і нашу краіну, — гаворыць **вядучы спецыяліст аддзела ЗАГС адміністрацыі Цэнтральнага раёна Мінска Наталля ЯНУШКЕВІЧ.** — Зараз пры выбары імёнаў для нованароджаных назіраецца тэндэнцыя, я б сказала, «нестандартных варыянтаў». Але, нягледзячы на тое, што ў Беларусі няма закона, які абмяжоўвае імёны дзяцей, бацькі падыходзяць да гэтага пытання вельмі адказна і не прыдумваюць усялякую бязглуздзіцу.

(Заканчэнне на 2-й стар. «ЧЗ».)

Са студэнцкай лавы — у зорную будучыню!

Якія вашы асацыяцыі з пачаткам верасня? Лістота, што змяняе свой колер, цёплыя дажджы, а можа, восеньская дэпрэсія?

Між тым, у кагосьці гэты час звязаны з неабходнасцю ўключыць зусім яшчэ летнюю галаву і ўзгадаць словы «семінар», «залік» і «сесія». Часцей за ўсё студэнты не імкнуцца да гэтага, а вось медыяперсоны, як аказалася, зусім не супраць панастальгіраваць!

Тыя, кім па праве можа ганарыцца любая альма-матар, з задавальненнем успаміналі і распавядалі пра сваё студэнцкае жыццё. Хто яны? У першую чаргу, асобы, у якіх атрымалася ператварыць сваё захапленне ў любімую справу ўсяго жыцця.

Георгій Калдун: «Ніколі не верыў у выраз «збег акалічнасцяў»!

ДАВЕДКА:

Родны горад — Мінск.

Вучоба: факультэт геаграфіі БДУ.

Музыка, аўтар большасці ўласных песень, тэле- і радыёвядучы, удзельнік шматлікіх музычных тэлепраектаў, уладальнік двух «Гран-пры» ў Нацыянальным тэлевізійным конкурсе «Тэлевяршыня-2010, 2011» у намінацыі «Лепшы тэлевядучы на думку гледачоў» і... нязменны важаты ў дзіцячым аздараўленчым лагеры!

— Матывацыя паступлення на геафак досыць простая: плаціць за падрыхтоўчыя курсы альбо рэпетытарам на той момант не было магчымасці, і бацькі, географы па адукацыі, рыхтавалі мяне да ўступнай кампаніі самастойна. Я не магу сказаць, што калісьці лічыў геаграфію сваім прызначэннем, але я абсалютна не шкадую аб выбары спецыяльнасці: мне заўсёды было цікава тое, што вакол мяне, і геаграфічны факультэт значна пашырыў мой кругагляд. Конкурс, калі я паступаў, быў дастаткова вялікім, існавала рызыка апынуцца на платным аддзяленні, вучоба на якім, мусіць, была б проста непасільнай для сямейнага бюджэту. Але ж мне ўдалося набраць роўна прахадны бал.

Уражанні ад студэнцкага жыцця з лішкам перакрылі якія-небудзь першапачатковыя ўяўленні аб ім. Мяне цікавілі зносіны з людзьмі і сам працэс навучання. Я часта паўтараю, што мне пашанцавала з курсам: гэта цікавыя, рознапланавыя, неардынарныя людзі, з якімі я захаваў зносіны дагэтуль, некаторых з іх магу назваць сваімі лепшымі сябрамі. Застаўся велізарны багаж успамінаў аб сумесным баўленні часу на лекцыях, вучэбнай геаграфічнай базе «Заходняя Бярэзіна», у інтэрнаце. Было шмат смешных гутарак, нейкіх каментароў ды пацешных рэплік з месца падчас заняткаў.

З першага курса я быў удзельнікам каманды КВЗ. І хоць цяпер проста смешна глядзець на гэтыя досыць банальныя і наіўныя першыя запісы, я разумею, што гэта быў неабходны этап для таго, каб зразумець, што смешна, а што — не, сфарміраваць сваё пачуццё гумару... Можна было імкнуцца да гульні ў вышэйшай лізе, але мяне на той момант значна больш цікавіла ўсё, што так альбо інакш было звязана з музыкай і магчымасцю выявіць сябе ў ёй — студэнцкія фэсты, дні факультэта, конкурсы аўтарскай і выканальніцкай песні.

Да трэцяга курса за мной ужо замацаваўся статус арганізатара розных творчых мерапрыемстваў для студэнтаў. Даходзіла да таго, што некаторыя выкладчыкі прасілі на парах іграць на гітары і спяваць. Не буду адмаўляць, што ўсё гэта больш чым станоўча ўплывала на маю залікоўку, і, думаю, атрыманню чырвонага дыплома такая сітуацыя таксама вельмі спрыяла *(смяецца)*.

На працягу ўсёй вучобы ва ўніверсітэце я працаваў: на першым-другім курсе разгружаў грузавікі, каб зарабляць грошы і не сядзець на шыі ў бацькоў, на трэцім знайшоў працу па спецыяльнасці: выкладаў дысцыпліну «Сусвет», пазней перыядычна замяняў настаўнікаў геаграфіі, а калі паступіў у аспірантуру (адносіны з ёй не склаліся), уладкаваўся настаўнікам экалогіі.

Але музыка заўсёды была на першым месцы: яшчэ бацька, сапраўдны меламан, прывіў любоў да яе. Самастойныя заняткі па вакале, ігра на гітары прысутнічалі ў маім жыцці са школьных гадоў, але паступова прыйшло ўсведамленне таго, што трэба пачынаць, нарэшце, прафесійна займацца тым, што прыносіць маральнае задавальненне. Я абсалютна не саромеюся таго, што пару разоў спяваў у пераходах, ды і выступаў на вяселлях хапала (на першым вяселлі, дзе спяваў Георгій, ён выканаў 19 песень, у тым ліку арыю Хрыста з рок-оперы «Ісус Хрыстос — суперзорка» Э.Л. Уэбера. — **Аўт.**).

Сабраны да таго часу музычны матэрыял і манера зносін зацікавілі кіраўніцтва тэлеканала АНТ. Але яшчэ задоўга да гэтага ў маім жыцці з'явілася праца на «Альфа-радыё» ў пары з сябрам Паўлам Шастаковым (знаёмства з якім, дарэчы, адбылося падчас вучобы ва ўніверсітэце (1997—1998 г.) і гульняў КВЗ (цяпер Георгій у пары з Паўлам вядуць ранішняе шоу на радыё АНТ). Нам было цікава рабіць гумар, здавалася б, з паветра, абсалютна вар'яцкіх думак, заснаваных на сугуччах і каламбурах, і гэта здалося пацешным не толькі нам, але і радыёслухачам, якія проста стаміліся ад аднастайнага матэрыялу і вельмі «правільнай» працы ў эфіры.

Ёсць дакладны выраз: «Калі хочаш выклікаць прыхільнасць чалавека да сябе — рассмяшы яго». Мы імкнёмся да лёгкасці і шчырасці, але гэта не самамэта, а хутчэй, проста праява мыслення. Як кажа Жванецкі: «У Адэсе не жартуюць, яны так размаўляюць» *(усміхаецца)*. У любым выпадку, я ніколі не верыў у выраз «збег акалічнасцяў» — калі ты не дазваляеш гэтым акалічнасцям «збягацца», калі колькасць не перарастае ў якасць, разлічваць на нешта не прыходзіцца. Ну, гэта як з маланкай: большая верагоднасць з ёй сустрэцца, калі ў навальніцу выйсці з хаты *(смяецца)*...

Дарэчы, жыццё перыядычна нагадвае пра тую спецыяльнасць, якая запісана ў дыпломе: праходзіў ЦТ па геаграфіі для артыкула ў газеце, праводзіў занятак у пятым класе дзеля тэлерапартажу... Вельмі пацешна было назіраць за рэакцыяй дзяцей і іх паводзінамі, але адчуванні засталіся выдатныя.

Выкладчыцкая дзейнасць у нейкім сэнсе праяўляецца і ў маёй працы важатым у лагеры. Вельмі складана выказаць словамі, навошта мне гэта, але лагер — важная частка майго жыцця, гэткая «дзяржава ў дзяржаве», і я спадзяюся, акрамя таго, што сам адпачываю маральна і фізічна, у мяне атрымліваецца нешта даць і дзецям.

Нягледзячы на тое, што працую ў абсалютна іншай сферы, я рады, што ў свой час стаў студэнтам геафака. Універсітэт быў не месцам «запампоўкі ведаў» — ён навучыў думаць.

Таццяна Курбат: «У атмасферы творчасці і бесшабашнасці!»

ДАВЕДКА:

Родны горад — Свіслач.

Вучоба: Інстытут журналістыкі БДУ.

Журналіст, PR- менеджар, кіраўнік прэс-службы тэлеканала АНТ.

— Я вырасла ў сям'і стаматолагаў і гатова была падтрымаць сямейную традыцыю. Але брат, які вучыўся ў Гродзенскім медыцынскім вучылішчы, паставіў крыж на маёй будучай кар'еры фразай: «Я вельмі рады, што ты вырашыла выбраць сабе такую прафесію, але ёсць адна няўвязка: альбо ты перавучваешся на праўшу, альбо знаходзіш унікальную навучальную ўстанову, у якой усе стаматалагічныя прылады распрацаваныя для леўшуноў» *(смяецца)*.

Не буду хітраваць, сцвярджаючы, што была вельмі засмучаная. Бо ў 14 гадоў я трапіла на «Славянскі базар» і пазнаёмілася з фатографам Зміцерам Елісеевым, які ўпершыню паказаў мне закуліссе. Менавіта тады я зразумела, што хачу стаць часткай гэтага цікавага і яркага свету, хачу быць журналістам.

Самай першай прыступкай на журналісцкай лесвіцы стала публікацыя матэрыялаў у газеце «Зорька». Пасля таго, як я заручылася ўпэўненасцю ў тым, што ў мяне атрымліваецца пісаць, пытанне аб выбары прафесіі ўжо не стаяла, усё адбылося проста і лагічна.

Паступаць было складана і страшна таму, што для мяне, залатой медалісткі з невялікага горада, гэта было справай гонару. Асабліва запомніліся іспыты па творчасці, на той момант інфармацыі аб падрыхтоўцы да іх практычна не было, і я падышла да яе выключна інтуітыўна. Дарэчы, падчас вусных іспытаў адна выкладчыца ў камісіі паставіла мне нуль балаў за адказ, што, тым не менш, не перашкодзіла мне стаць студэнткай бюджэтнага аддзялення журфака.

Кожны раз, падыходзячы да ўніверсітэта, глыбока ўдыхала паветра, а пасля вучобы вечарамі заседжвалася ў бібліятэцы, таму што мне проста не хацелася ісці дадому. Па калідорах журфака хадзілі Дзіма Шэпелеў і Яўген Булка, якія на той момант ужо працавалі на тэлебачанні. Была неймаверна шчаслівая адчуваць сябе ў гэтай атмасферы творчасці і бесшабашнасці.

Назаўжды запомню дысцыпліну «Асновы фатаграфіі» і нашага выкладчыка У. Ладуцьку. Цікавы чалавек, сапраўдны прафесіянал, ён вельмі сур'ёзна ставіўся да свайго прадмета. Запалоханая перспектывай незаліку, я пайшла на невялікую хітрасць: звярнулася ў скурна-венералагічны дыспансэр, дзе мне выдалі даведку аб алергіі на рэактывы. Такім чынам я атрымала ў залікоўку бал за тэорыю. Спадзяюся, мой прыклад не паслужыць кіраўніцтвам да дзеяння сённяшнім першакурснікам *(смяецца)*.

Ужо на другім курсе я пачала працаваць. Мне заўсёды быў цікавы PR у сферы шоу-бізнэсу, і я вывучала яго самастойна, з галавой пагрузіўшыся ў гэтую сферу. Маім першым «падапечным» стаў спявак Саша Нэма, пасля было супрацоўніцтва з артыстамі Уладзіміра Кубышкіна — Ганнай Шаркуновай і Германам. На трэцім курсе я стала штатным журналістам газеты «Антэна», пасля змяніла месца працы на пасаду кіраўніка прэс-службы тэлеканала АНТ. Увогуле, зусім не да вучобы было.

Аднак катэгарычна не згодна з меркаваннем, што журфак нічога не дае студэнтам. Гэта сур'ёзны штуршок да самарэалізацыі. Карысныя знаёмствы, практыка ў сродках масавай інфармацыі, майстар-класы з рэдактарамі вядучых выданняў, галасамі радыйных эфіраў і асобамі канала — гэта праграма-мінімум, якую можна гарантаваць. А вось ці зможа студэнт дамагчыся пастаўленай мэты, залежыць выключна ад яго.

Кажу з упэўненасцю чалавека, які працуе з практыкантамі: калі малады журналіст гарыць ідэяй і шчыра захоплены любімай справай, калі яго вызначаюць настойлівасць (але не нахабства!), камунікабельнасць і сумленнасць, ён зойме сваё месца пад сонцам. Галоўнае моцна жадаць, і ўсё здзейсніцца!

Уладзімір Максімкоў: «Я не прафесіянал, а натхнёны аматар!»

ДАВЕДКА:

Родны горад — Патсдам (Германія).

Вучоба: факультэт радыёфізікі і электронікі БДУ.

Працаваў генеральным дырэктарам вяшчання на Першым Нацыянальным тэлеканале, прадзюсар тэлекампаніі «Карамболь», музычны прадзюсар выдавецкай кампаніі Vigma, рэжысёр, музычны крытык

— Мой бацька — вайсковец, ён вельмі хацеў і мяне таксама прылучыць да вайсковай службы, але я, трэба заўважыць, не бачыў у такой перспектыве нічога прывабнага. На шчасце, тата да таго ж быў і ракетчыкам, добра разбіраўся ў самай рознай тэхніцы, гэта і сыграла ролю ў выбары будучай спецыяльнасці. Я зрабіў яго на карысць факультэта радыёфізікі і электронікі.

Я быў медалістам, і мне досыць было здаць усяго толькі адзін экзамен па фізіцы, каб стаць студэнтам. Але, зразумела, знайсці тры дні для таго, каб да яго падрыхтавацца, было для мяне непасільнай задачай. Я памятаю, што сядзеў і думаў на іспытах якраз над тым, які выдатны быў шанц і чаму нельга было хоць раз у жыцці падысці да працэсу вучобы па-чалавечы *(смяецца)*. Але, тым не менш, нават без падрыхтоўкі экзамен быў здадзены на «выдатна», і я неймаверна радасны паскакаў дадому.

Першае ўражанне ад студэнцкага жыцця было вельмі яркім — паездка ў вёску «на бульбу»! Памятаю, што не было электрычнасці, і мы, можна сказаць, жылі пад зоркамі — адразу ж усе пазнаёміліся *(смяецца)*.

Дзякуй Аляксандру Міхайлавічу Шырокаву, найвялікшаму чалавеку, нашаму дэкану (і заснавальніку Інстытута сучасных ведаў. — **Аўт**.) за тое, што ён вучыў нас у першую чаргу самадысцыпліне і адказнасці за свае ўчынкі. Пры гэтым ў яго атрымлівалася ў тыя «брэжнеўскія» часы ствараць на факультэце неверагодна дэмакратычную, вольную і творчую атмасферу. Шмат у чым дзякуючы гэтаму мы былі самімі дружнымі, крэатыўнымі і па-добраму «адвязнымі» таварышамі ва ўсім універсітэце. Нашы дні факультэта грымелі на ўвесь Савецкі Саюз, нам дазвалялася тое, што, у прынцыпе, выходзіла ў той час за ўсе рамкі — начныя дыскатэкі.

(Заканчэнне на 2-й стар. «ЧЗ».)

Са студэнцкай лавы ...

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар. «ЧЗ».)

А яшчэ мы вучыліся ў адным корпусе, ды і жылі разам у інтэрнаце з факультэтам біялогіі, і на нашым факультэце было 95% прадстаўнікоў моцнага полу (больш няшчаснымі былі толькі студэнты факультэта прыкладнай матэматыкі (ФПМ), які ў побыце расшыфроўвалі «факультэт «пакінуты мужчына»), а на біялагічным — 95% слабога, нам было вельмі весела *(смяецца)*.

Педагогі вучылі нас думаць, вучылі сістэмнаму падыходу, хуткай і эфектыўнай працы з масівам інфармацыі. Акрамя згаданага вышэй Шырокага, не магу не згадаць выкладчыка квантавай фізікі Г. Шышкіна. Гэта быў проста звышчалавек, асоба! Ён збіраў жывапіс, пісаў сапраўдныя паэмы і пры ўсім гэтым валодаў неспасцігным складам розуму і пачуццём гумару.

Чуў, што на факультэце дагэтуль ходзяць нібы анекдоты і легенды, але я ведаю, што гэта абсалютна рэальныя гісторыі з удзелам Шышкіна! Напрыклад, у нашай групе быў выдатнік, найразумнейшы хлопец, якому прадказалі лёс вялікага навукоўца, і выкладчыкі гатовы былі паставіць яму адразу найвышэйшы бал. Але аднойчы, пасля іспыту ў Шышкіна, наш аднагрупнік выйшаў збляднелы, з адной фразай: «Не здаў».

На тры дні чалавек проста выпаў з жыцця, грызучы граніт навукі. Але і другая спроба скончылася няўдачай. О, я памятаю, як мы бунтавалі, былі ўжо гатовыя ісці ў дэканат і прасіць нас адлічыць разам з ім! Але на трэці раз выкладчык моўчкі ўзяў залікоўку і паставіў «выдатна», сказаўшы: «Я ведаў, што ты падрыхтаваўся лепш за ўсіх. Правяраў характар».

А яшчэ аднойчы адзін са студэнтаў, даведзены да краю перад іспытамі, з крыкам «Ды прападзі яно ўсё пропадам!» кінуў залікоўку ў шчыліну паміж падлогай і дзвярамі. Праз пару хвілін яна вылецела адтуль з адзнакай «чатыры» і подпісам Шышкіна. Гледзячы на такі прыклад, сябар шчасліўчыка паступіў аналагічна, але залікоўка вярнулася да яго з запісам «не арыгінальна» ў графе адзнакі.

А наогул, мне фантастычна пашанцавала з выбарам факультэта! Радыёфізічная «мафія» — наймацнейшая сяброўская супольнасць, якую я ведаю. Сёння ў нас ёсць сваё грамадскае аб'яднанне, а дні нашага факультэта мы заўсёды святкуем разам, з велізарным размахам!

Мы стаялі ў пачатку станаўлення каманды КВЗ БДУ. Па сутнасці, самі пратапталі гэтую дарожку, займаліся арганізацыяй фэстаў, да нас прыязджалі каманды з Масквы, Ерэвана, Днепрапятроўска, а мы, у сваю чаргу, ездзілі да іх.

Як бы ні было мне весела на сваім факультэце, я з першых дзён зразумеў: абстрактнае мысленне ў мяне відавочна пераважае! І адразу стаў займацца арганізацыяй розных мерапрыемстваў, пастаноўкай спектакляў, пачаў здымацца ў кіно, хоць і ў якасці акцёра масавых планаў. Сам спрабаваў пісаць тэксты і саўндтрэкі, вучыўся здымаць і манціраваць — так нарадзілася мая тэлевізійная гісторыя, якая пачалася са смешнай сітуацыі.

Мая даўняя сяброўка Алена Свірыдава, якая на той момант актыўна займалася самадзейнасцю, папрасіла мяне праспяваць з ёй разам на нейкім мерапрыемстве. Мы праспявалі. А пасля аказалася, што сталі лаўрэатамі Рэспубліканскага конкурсу патрыятычнай песні *(смяецца)*. Пасля было запрашэнне ў праграму «Юнацтва ў дарозе», знаёмства з Ягорам Хрусталёвым, з якім мы рабілі самыя цікавыя і яркія, на мой погляд, праекты на айчынным тэлебачанні: гэта і музычная праграма «Усё нармальна, мама!», і ток-шоу «Карамболь», і мой вялікі гонар на гэты дзень — перадача «Падарожжы дылетанта».

Дарэчы, вельмі люблю тлумачэнне слова «дылетант» у слоўніку Даля — «натхнёны аматар». Чым бы я ні займаўся, ці то прадзюсарства (Уладзімір Максімкоў — першы прадзюсар Першага нацыянальнага тэлеканала, менавіта з яго падачы з'явіліся першыя службовыя інструкцыі ў гэтым выглядзе дзейнасці. — *Аўт.*), рэжысёрская праца, ды што заўгодна — я аддаю перавагу таму, каб заставацца самім сабой і рабіць выключна тое, што мне падабаецца, на шчасце, я ўжо магу сабе гэта дазволіць. Вось цяпер, напрыклад, надакучыла тэлепраекты здымаць, можа, займуся здымкамі кінафільма, а то і ў сінтэтычныя віды мастацтва падамся — бо XXI стагоддзе ўжо!

Паліна КУЗЬМІЦКАЯ.

Жыццё ў агнях

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар. «ЧЗ».)

— А колькі часу звычайна працягваюцца трэніроўкі? Колькі трэба займацца, каб стаць прафесіяналам?

— Трэніроўкі звычайна працягваюцца, пакуль ёсць энтузіязм, пакуль не сцямнее, пакуль не закончыцца час у зале — у залежнасці ад таго, дзе праходзіць трэніроўка. А прафесіяналы? Я лічу, што фаершчыкі-прафесіяналы — гэта калектывы, якія, акрамя кручэння агню, займаюцца харэаграфіяй, ставяць нумары, падбіраюць музыку. Гэта людзі, якія ці зарабляюць грошы на карпаратывах падобным захапленнем, ці тыя, хто ездзяць на розныя фестывалі. Гэта людзі, у якіх ёсць стымул рыхтаваць нешта больш, чым выхад аднаго чалавека з якой-небудзь прыладай. А колькі патрэбна часу, каб дасягнуць такога ўзроўню, залежыць непасрэдна ад чалавека.

— А дзе выступаюць фаершчыкі, акрамя збораў у горадзе?

— Прафесійнае выступленне фаершчыкаў можна ўбачыць на карпаратывах. Акрамя таго, сёння амаль ва ўсіх тэатральных фестывалях сярэдневяковай культуры прысутнічае фаер-шоу. Мы вельмі часта выязджаем за мяжу з выступленнямі. Апошні раз гэта была Польшча, фестываль «Сустрэча славян і вікінгаў». Туды з'ехаліся і палякі, і беларусы, і нарвежцы. Звычайна ўзровень нашага тэатра вышэй, чым у іншых фаершчыкаў, што прыязджаюць з еўрапейскіх краін. Не скажу, што вышэй за ўсіх. Мацнейшы за нас — рух фаершчыкаў ва Украіне.

— Дзеліцеся паміж сабой досведам?

— Як калі. Дзейнічае як мінімум адзін вялікі фестываль «KievFIREFest» — гэта кіеўскі фестываль агню. На яго прыязджаюць фаершчыкі з Беларусі, Украіны, Расіі, калегі з дальняга замежжа. Даюць майстар-класы, разам трэніруюцца, абменьваюцца вопытам. На звычайных фестывалях мы гэтага не робім, а абменьваемся вопытам часцей у паўсядзённым жыцці.

— Што для вас найбольш важна пры выкананні трукаў: складанасць ці эфектнасць?

— Для мяне на першым месцы заўсёды прыгажосць. Прыгажосць у маім разуменні. Шмат людзей, вядома, робяць упор на тэхніцы. Але справа ў тым, што тэхніку, як такую, асабістыя элементы, складанасць іх выканання, правільнасць бачаць толькі тыя, хто гэтым займаецца. Звычайна гледачы звяртаюць увагу на строі, на тое, як ты рухаешся, на тое, як выглядае ў цэлым малюнак з агнём. Таму я звяртаю больш увагі на тое, як выглядаю, як рухаюся...

— Як лічыце, фаер-шоу — гэта захапленне для маладых?

— Людзей ва ўзросце, якія займаюцца фаер-шоу, я не бачыла, але тыя, каго ўжо нельга аднесці да маладых, безумоўна, ёсць. Увогуле, я не падзяляю захапленні для маладых ці не для маладых, акрамя тых выпадкаў, калі чалавек у сілу сваіх фізічных нагрузак не можа больш працягваць займацца. А пачынаць займацца гульнёй з агнём, я лічу, можна ўжо тады, калі больш-менш развіта каардынацыя руху, — гэта 12-13 год.

Крысціна ШАЛАМІЦКАЯ.

МОЛАДЗЬ РАМАНТУЕ ПАД'ЕЗДЫ

Моладзевыя валанцёрскія атрады ў Віцебску пачалі дапамагаць работнікам камунальнай структуры, якая абслугоўвае жыллёвы фонд, ажыццяўляць бягучы рамонт пад'ездаў жылых дамоў.

Работы ажыццяўляюцца ў рамках праекта «Маладосць. Традыцыі. Будучыня». Валанцёры таксама арганізавалі «Бюро добрых паслуг» для аказання дапамогі ветэранам Вялікай Айчыннай вайны ў рамонце кватэр. А яшчэ маладыя энтузіясты знаходзяць час добраўпарадкоўваць помнікі і мемарыялы героям-вызваліцелям.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

Чырвоная змена

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ № 12
ад 19 лютага 2009 года выдадзена
Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.
Заснавальнікі газеты — установа «Рэдакцыя газеты «Звязда»; грамадскае аб'яднанне «Беларускі рэспубліканскі саюз моладзі».
Галоўны рэдактар Уладзімір НАРКЕВІЧ.
Адказны за выпуск — намеснік галоўнага рэдактара Анатоль СЛАНЕЎСКІ.
Адрас рэдакцыі: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10А.
Кантактны тэлефон: 292 44 12.
e-mail: posts@tut.by; info@zvyazda.minsk.by.
Газета аддрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку».
ЛД № 02330/0494179 ад 03.04.2009. 220013, г. Мінск, пр. Незалежнасці, 79.
Тыраж 33.380. Нумар падпісаны ў 19.30 13.09.2011 г.

У падлеткавай злачыннасці не жаночы твар?

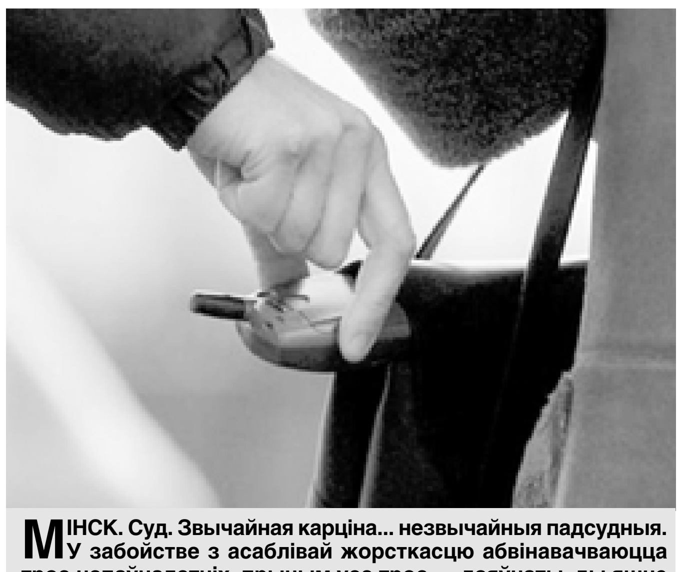

МІНСК. Суд. Звычайная карціна... незвычайныя падсудныя. У забойстве з асаблівай жорсткасцю абвінавачваюцца трое непаўналетніх, прычым усе трое — дзяўчаты, ды яшчэ і школьніцы.

Адбылася трагедыя на станцыі Бабры Крупскага раёна. Тры старшакласніцы вырашылі абрабаваць бабульку. Скралі зберажэнні пенсіянеркі, а затым, спалохаўшыся выкрыцця, вырашылі замесці сляды. Спачатку многія думалі, што пенсіянерка памерла ад сардэчнага прыступу. Але экспертыза не дала схлусіць: жанчына была задушана. І каштавала яе жыццё ўсяго толькі 200 тысяч рублёў — столькі школьніцы змаглі ў яе ўзяць.

Усім траім прад'яўлена абвінавачанне па адным з самых цяжкіх артыкулаў Крымінальнага кодэкса — забойства з абцяжарвальнымі акалічнасцямі. Ім 16, час кахання, маладосці. Але, на жаль, не на свабодзе. За падобнае злачынства ім пагражае максімальны тэрмін для непаўналетніх — 15 гадоў пазбаўлення волі. І выйдуць адтуль яны ўжо дарослымі жанчынамі...

Дзве з трох абвінавачаных вучыліся ў Крупскай вячэрняй школе. Адна жыла з бабуляй, у другой — у разводзе бацькі. Адна часта прапускала заняткі, а яе сяброўка, наадварот, была школьным лідарам — розныя характары аб'яднала злачынства...

Дзіцячая злачыннасць. Здавалася б, несумяшчальнае словазлучэнне. Але, на жаль, і яно — частка нашага жыцця. Ці зважае на гэта само грамадства?

— За апошнія 5 гадоў узровень злачыннасці сярод непаўналетніх панізіўся на 40 працэнтаў. Такія ж тэндэнцыі назіраюцца і зараз: за першыя 8 месяцаў 2011 года беларускія падлеткі здзейснілі на 20 працэнтаў менш правапарушэнняў, чым за аналагічны леташні перыяд, — кажа **Валерый МЯЛЕШКА, намеснік начальніка аддзела ўпраўлення прафілактыкі МУС Беларусі.** — Сярод фактараў такога поспеху можна назваць некалькі праграм, якія дапамагаюць дзецям знайсці сабе занятак у час, вольны ад навучання. Гэта і шматлікія гурткі ў навучальных установах, і аздараўляльныя лагеры (у тым ліку палатачныя), і дапамога дзецям з пошукам працы ў летні перыяд.

Паводле слоў Валерыя Мялешкі, калі дарослыя, у тым ліку і міліцыя не знойдуць занятак для «складаных» дзяцей, яны знойдуць яго сабе самі, і, можа стацца, такія заняткі не будуць законнымі. З першага верасня праходзіць месячнік прававых ведаў. Удзел у ім прымаюць супрацоўнікі міліцыі, якія праходзілі спецыяльную падрыхтоўку і зараз чытаюць вучням школ і іншых устаноў адукацыі лекцыі аб тым, чаму нельга парушаць закон. Увогуле, прафілактыка парушэнняў закона падлеткамі зараз у вялікай ступені сумесная праца ўпраўлення прафілактыкі і ўстаноў адукацыі.

З новых метадаў барацьбы з парушэннем законаў непаўналетнімі можна выдзеліць дзіцячы прававы партал mir.pravo.by. Яго дзейнасць пабудавана па прынцыпе гульні, калі малодшы школьнік вывучае свае правы і абавязкі, працуючы з інтэрактыўнай праграмай. Таксама сёлета праводзіўся конкурс дзіцячых відэаролікаў «Разам — супраць бяды», у якім перамаглі браты з Барысава, а галоўным прызам стала прафесійная відэакамера. Магчыма, лепшыя з ролікаў пакажуць па беларускім тэлебачанні.

Сп. Мялешка распавядаў таксама пра забарону наведвання непаўналетнімі начных клубаў. Ён адзначыў, што прыватныя клубы такіх праблем амаль не маюць, бо ўсяго некалькі такіх парушэнняў вядуць за сабой страту ліцэнзіі, што, зразумела, зусім не выгадна. А вось з сельскімі Дамамі культуры праблемы існуюць, і на ініцыятараў такой забароны — МУС і пракуратуру — нават пішуцца скаргі, бо клубам з-за слабой наведвальнасці няма чым плаціць зарплату. Валерый Сяргеевіч лічыць, што нават калі праводзіць дыскатэкі ў 15:00, але на добрым узроўні, яны будуць запатрабаваны не менш за начныя. А вось сцвярджэнне аб тым, што падлетку ў 22:00 трэба быць дома і ўжо рыхтавацца да адпачынку, павінна стаць для бацькоў аксіёмай. Таксама В. Мялешка пракаментаваў абмежаванне знаходжання дзяцей у начны час на вуліцы без суправаджэння бацькоў. Па яго словах, 35% правапарушэнняў падлеткамі адбываюцца менавіта ноччу, ды і ўвогуле, падлетак на начной вуліцы ўжо па сваёй сутнасці — патэнцыйная ахвяра.

Валерый Сяргеевіч прывёў яшчэ некаторыя статыстычныя звесткі. Напрыклад, самае распаўсюджанае злачынства сярод падлеткаў — крадзеж мабільнага тэлефона, а ў падлеткавай злачыннасці зусім не жаночы твар: з больш чым 2000 непаўналетніх парушальнікаў закона толькі 179 — дзяўчаты. Самым праблемным узростам, па словах спадара Мялешкі, з'яўляецца 15-17 гадоў. Адносна «парадавала» і статыстыка па асабліва цяжкіх злачынствах: летась было 7 выпадкаў забойстваў з удзелам падлеткаў, сёлета пакуль толькі адно.

А што адбываецца тым часам на дарогах? **Старшы інспектар аддзела агітацыі і прапаганды ўпраўлення ДАІ МУС Беларусі Аляксандр БРУЙ** паведамляе не самыя прыемныя лічбы: за студзень — жнівень 2011-га ў краіне адбылося 385 ДТЗ, у якіх траўмы розных ступеняў цяжкасці атрымала 388 дзяцей, а 25 — загінула. Прычым большасць з іх — дзеці пачатковых класаў. Пераважная большасць ДТЗ адбываецца на пачатку і ў канцы навучальнага года. Па словах Аляксандра Станіслававіча, амаль у кожным такім выпадку ў першую чаргу трэба вінаваціць дарослых, бо звычайна ў ДТЗ дзеці прымаюць удзел у якасці пасажыраў. Выкананне самых простых мер бяспекі на дарогах дазволіла б значна скараціць колькасць сумных выпадкаў. Напрыклад, вельмі часта дзяцей, якія не дасягнулі дванаццацігадовага ўзросту перавозяць на пярэднім пасажырскі сядзенні ці стоячы паміж ім і крэслам кіроўцы. У такой сітуацыі пры любым экстранным тармажэнні дзіцяці амаль гарантавана атрыманне фізічнай траўмы. Непрышпілены рэмень бяспекі ўвогуле з'яўляецца бічом сучасных вадзіцеляў і іх дзяцей. Бываюць увогуле выпадкі, калі падлеткі маюць доступ да ключоў ад бацькоўскага аўтамабіля, і ў рэшце рэшт гэта завяршаецца вельмі сумна.

Асаблівай увагі, як мяркуе Аляксандр Станіслававіч, заслугоўваюць паводзіны дарослых на вуліцы, калі яны знаходзяцца разам са сваімі дзецьмі. Бо бацькі — лепшы прыклад для маладога пакалення, і прафілактычная праца МУС па правілах дарожнага руху часта перакрэсліваецца дарослымі, якія перабягаюць дарогу на чырвоны колер святлафора ці пераходзяць яе ў няправільных месцах.

Галоўнымі мерапрыемствамі па прафілактыцы ДТЗ з удзелам дзяцей з'яўляюцца лекцыі, якія праводзяцца інспектарамі ДАІ ў розных навучальных установах (нават у дзіцячых садках, што, дарэчы, па словах спадара Бруя, часам мае нават большы эфект), стварэнне клубаў юных інспектараў дарожнага руху ў кожнай школе і правядзенне спаборніцтваў сярод такіх клубаў на рэспубліканскім узроўні.

Падводзячы рысу, хочацца сказаць, што, несумненна, без працы міліцыі такую дрэнную з'яву, як падлеткавая злачыннасць, не выкараніць. Але адказнасць у першую чаргу кладзецца на нашы плечы — плечы бацькоў і грамадства ў цэлым.

Яраслаў ЛЫСКАВЕЦ.

«Пад музыку нават на пяску ляжаць цікавей»

Вядома, сучасная моладзь адпачывае зусім не так, як гэта рабілі іх бацькі і нават старэйшыя браты і сёстры. Апошнім часам усё часцей на афішах у горадзе можна пабачыць такія словы, як «оўпэн-эйр». Па самых сціплых падліках, за мінулае лета ў Мінску і яго ваколіцах прайшло не менш за 30 мерапрыемстваў такога кшталту. Дык што ж з сябе ўяўляюць гэтыя самыя оўпэн-эйры і чым яны адрозніваюцца ад прывычных дыскатэк? З гэтым і іншымі пытаннямі мы звярнуліся да аднаго з арганізатараў і заўсёднікаў мінскіх оўпэн-эйраў Арцёма ХІЛЬКО.

— Арцём, распавядзі, калі ласка, што такое ўвогуле оўпэн-эйр?

— У першую чаргу трэба заўважыць: гэтае мерапрыемства праводзіцца выключна на адкрытым паветры, што вынікае з назвы (ад англійскага «open air» — адкрытае паветра — **заўв. аўт.**). Пры гэтым, на мой погляд, гэта адно з самых пазітыўных мерапрыемстваў, якія ўвогуле ў нас праводзяцца. Гэта не клубныя вечарыны, на якіх вельмі часта многа пафасу, тут людзі больш свабодныя, якія хочуць адпачыць фізічна і душэўна, адысці ад нейкіх сваіх праблем, тым больш што звычайна гэта адбываецца на прыродзе, на свежым паветры.

— Значыць, галоўнае адрозненне ад дыскатэк у клубах — менавіта ў правядзенні на адкрытым паветры?

— Так, хоць оўпэн-эйры звычайна арганізуюцца тымі ж людзьмі, што ладзяць вечарыны ў клубах. Таксама, зараз найчасцей гэта фестывалі электроннай музыкі, розных яе кірункаў. Хоць, тут, безумоўна, бываюць выключэнні, і іх шмат.

— А ці даўно такія мерапрыемствы арганізуюцца ў Беларусі?

— Калі казаць пра вялікія, сур'ёзныя фестывалі, то першы «Global Gathering» праводзіўся ў нас у 2008 годзе. А менш масавыя оўпэн-эйры — ужо, як мінімум, два гады.

— А які звычайна кантынгент такіх фестываляў?

— Гэта залежыць ад маштабу мерапрыемства. Буйныя фестывалі збіраюць шмат вельмі розных людзей, з-за гэтага бываюць нават і канфлікты, бо забараніць каму-небудзь прайсці на танцпол вельмі складана. Сама сутнасць оўпэн-эйра ў свабодзе. З-за шалёных, скажам так, некаторых вельмі актыўных наведвальнікаў мінулы «Global Gathering» нават «прытармазілі» на гадзіну, бо аднаго хлопца па нейкай прычыне не прапусцілі і ён патэлефанаваў у міліцыю і сказаў, што пляцоўка фестывалю замініравана. То бок, у нейкай ступені, я за фэйс-кантроль: гэта не вельмі добра, калі прыходзяць п'яныя людзі і ствараюць канфлікты з адпачывальнікамі.

— Таксама, наколькі мне вядома, падчас правядзення апошняга «Global Gathering» на аэрадроме «Баравая» паступалі скаргі жыхароў бліжэйшых жылых раёнаў на вельмі моцны гук.

— Так, вядома, бо на адкрытых пляцоўках ставіцца вельмі моцны гук. Часам мне самому хочацца сказаць: «Цішэй, калі ласка». Я, несумненна, вітаю, калі музыка гучная, але ў такіх выпадках, магчыма, лепш сапраўды перанесці фестывалі трохі далей ад жылых зон.

— Ці бывалі на тваёй памяці нейкія незвычайныя ці смешныя выпадкі на такіх фестывалях?

— Так, іх было шмат. Але мяне найбольш уразіў выпадак, калі мы ладзілі вечарыну на пляжы і амаль усе людзі, якія проста прыйшлі адпачыць і пазагараць, хутка далучыліся да нас, пачалі танцаваць — атрымалася такая сяброўская атмасфера. З тых жа, хто застаўся загараць, ніхто не скардзіўся. Было прыемна як наведвальнікам, так і людзям непадалёку, бо нават ляжаць на пяску пад музыку значна цікавей. А самае смешнае звычайна адбываецца пасля заканчэння фестываляў, калі ўсе бачаць трошкі стомленыя, але такія радасныя твары сяброў.

— Як звычайна людзі могуць даведацца пра будучыя оўпэн-эйры?

— Зноў-такі, буйныя фестывалі робяць сабе рэкламу на афішах, па тэлебачанні, астатнія ж карыстаюцца ў асноўным інтэрнэтам, сацыяльнымі сеткамі.

— У Еўропе оўпэн-эйры ў значнай ступені выціснулі прывычныя дыскатэкі са сваіх пазіцый. Ці лічыш ты, што гэтак жа будзе і ў нас і якія бачыш перавагі фестываляў пад адкрытым небам?

— Дакладна можна сказаць, што ў нас гэта толькі пачынаецца. Такі від адпачынку не зусім прывычны мясцовым жыхарам, ды і са спонсарствам значныя праблемы — да еўрапейскіх фестывальных рухаў нам вельмі і вельмі далёка. Там у гэтай сферы працуюць прафесіяналы — праблем з арганізацыяй амаль не бывае. А ў нас нават апаратуру ўсе сусветныя «зоркі» на гастролі бяруць з сабой, бо мясцовая часта не адпавядае іх узроўню. Але прагрэс ёсць, і з кожным годам ён становіцца ўсё больш заўважным. Асабіста мне хочацца, каб людзі сталі больш выхаванымі і культурнымі менавіта ў плане адпачынку. Дзякуй Богу, сістэма іх правядзення гэтаму спрыяе, бо з алкагольных напояў на тым жа «Global Gathering» можна было набыць толькі піва. А ведаць меру — справа кожнага з нас. Калі ўсе будуць паважаць адно аднаго і самога сябе, то будзе значна менш негатыву і канфліктных сітуацый.

Яраслаў ЛЫСКАВЕЦ.

«Мой першы дзень за рулём, ці як я атрымала вадзіцельскае пасведчанне»

— «Правы забераце заўтра ў 16.30». — Гэтыя словы марыць пачуць кожны кандыдат у вадзіцелі, асабліва той, хто ўжо не ў першы раз наведваецца ў ДАІ. Вось і я дачакалася. Забрала — з пятай спробы.

Ужо ўвечары на пляцоўцы здавала экзамен мужу. Ён сам прыклеіў знак «семдзесят» на наш аўтамабіль, палічыўшы, напэўна, што так яму самому будзе спакайней.

...Пасля трэцяга святлафора я зразумела, што дрэнна арыентуюся па люстэрках, не памятаю, як рухацца на крузе. У аўташколах чамусьці для азнаямлення з кругавым рухам даюць толькі адзін занятак. Таму большасць з тых, хто сустракаўся мне ў ДАІ, казалі, што рухаюцца на крузе вельмі няўпэўнена.

Па праўдзе, я думала, што вадзіць аўтамабіль будзе цяжэй, але падрыхтоўка ў аўташколе прыемна здзівіла — я ехала, і нядрэнна. Упэўненасці надавала яшчэ і тое, што за паўтара месяца паходаў у ДАІ на практычны экзамен я вадзіла пяць розных аўтамабіляў. Таму наш «Сівік» паказаўся мне такім лёгкім і ціхім, што кіравала я ім з вялікім захапленнем.

Мы вырашылі паехаць на дачу — з Мінска ў Заслаўе. Я не думала, што здолею.

Большасць з тых, хто не прапускаў, былі таксісты. Нярэдка вадзіцелі «аўто з шашачкамі» не бачаць знак «семдзесят» ці несур'ёзна да яго ставяцца. Мой муж паводзіў сябе, як сапраўдны інструктар у аўташколе, рабіў тыя ж заўвагі, што і інструктар у свой час.

Цікава, што, у адрозненне ад здачы экзамена, я бачыла ўсе знакі і добра арыентавалася па іх.

Другую палову дарогі я ехала больш упэўнена, адчула характар аўтамабільнага руху.

Калі мы даехалі да дачы, гэтыя сорак кіламетраў я адчула ў сваёй стоме. А ў сне я працягвала весці машыну.

На сёння стаж у мяне цэлых 10 дзён. Кожны дзень памылак на дарозе ўсё менш. Кіраваць машынай няцяжка, а вось весці яе сярод іншых аўто па дарозе — навука, якую спасцігаюць не адзін год. Я адчуваю, што трэба яшчэ шмат вучыцца, старацца зразумець свой аўтамабіль і іншых вадзіцеляў.

Цікаўцеся гэтай навукай і памятайце, што чым больш у нас вопытных вадзіцеляў, тым менш неадукаваных пешаходаў. Вось я, напрыклад, вырашыла, што заўсёды буду пераходзіць дарогу толькі на пераходзе.

Ірына ДЗЯДКОЎСКАЯ.

Як карабель назавеш — так ён і паплыве

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар. «ЧЗ».)

Сёння распаўсюджанымі імёнамі дзяўчынак лічацца Марыя, Лізавета, Дар'я, Ганна, Сафія, Паліна, Анастасія. Часта бацькі называюць сваіх дзяцей Вікторыямі, Міланамі, Варварамі, Ксеніямі, Аляксандрамі, Валерыямі, Алісамі і Маргарытамі. Сустракаюцца і такія імёны, як Ульяна, Кацярына, Вера, Дыяна, Юлія, Карына, Аліна. Сёлета толькі па дзве Таццяны, Наталлі, Веранікі, Мілены, Марты, Яны і Антаніны былі зарэгістраваны ў аддзеле ЗАГС Цэнтральнага раёна горада. Некаторыя назвалі сваіх дзяцей папулярнымі імёнамі з фільмаў — Ніка, Ніколь, Мар'яна, Ясенія, Алісія, Марыяна, Амелія.

— Мяне ўсе называюць Ілона, бо так прасцей, — гаворыць носьбітка рэдкага імені Іларыя. — Не ўсе ведаюць, якое маё сапраўднае імя. Калі чуюць, здзіўляюцца. Мне гэта падабаецца, бо хочацца ў нечым быць адзінай, не падобнай да ўсіх.

Па колькасці мужчынскіх імёнаў лідзіруюць Іваны, Мікіты, Мацвеі, Аляксеі, Максімы. Не на шмат ад іх адстаюць хлопчыкі з такімі імёнамі, як Міхаіл, Цімафей, Дзмітрый, Арцём, Ягор, Яраслаў, Уладзіслаў, Аляксандр, Данііл, Андрэй, Глеб. Вось Ціханамі назвалі сёлета са студзеня па жнівень толькі чатырох дзяцей. На столькі ж павялічылася і колькасць мінчан з імёнамі Марк, Цімур, Леў, Антон, Захар, Ігар. Да рэдкіх мужчынскіх імёнаў Цэнтральнага раёна горада можна аднесці такія, як: Герман, Валерый, Эдуард, Емяльян, Ян, Піліп, Макар, Мірон, Мілан, Радзівон.

А яшчэ ж дзесяць гадоў таму тут жа, у Цэнтральным раёне Мінска як рэдкія імёны дзяўчынак былі зарэгістраваны Святлана, Лілія, Улада, Таісія, Даніла, Каміла, Алена, Яніна, Лана, Сабіна. Сёння яны ўвогуле не сустракаюцца. А вось Сафія, Соф'я і Варвара з амаль не ўжывальных імёнаў сталі папулярнымі. Што датычыцца мужчын, то сёлета найбольш распаўсюджанымі з'яўляюцца Уладзіслаў, Ілья, Мікіта, Аляксандр, Дзмітрый, Андрэй, Данііл. А вось імёны Руслан, Пётр, Давід, Станіслаў, Анатоль, Даніэль, Ігнат і Стэфан зусім зніклі.

Усяго, паводле інфармацыі аддзела ЗАГС, за мінулы перыяд 2011 года ў сем'ях мінчан, якія жывуць у Цэнтральным раёне, нарадзілася 967 дзяцей, з іх 485 дзяўчынак і 494 хлопчыкі.

— Узрост самай маладой маці складае 16 гадоў, бацькі — 19, — расказвае Наталья Янушкевіч. — Самай старэйшай маці споўнілася 45 гадоў. Сярод бацькаў самым старэйшым з'яўляецца 66-гадовы мінчанін. На жаль, маці-адзіночак налічваецца аж 129.

Амаль такім ж імёнамі называюць сваіх дзяцей і ў Лідзе. Сярод дзяўчынак вельмі папулярныя Дар'і, Ангеліны, Валерыі, Соф'і, Анастасіі, Марыі, Арыны, Ксеніі. Папулярныя мужчынскія імёны — Мацвей, Кірыл, Міхаіл, Арцём, Яўген, Арсеній, Раман, Мікіта. А вось, што датычыцца рэдкіх імёнаў, то ў раённым цэнтры трохі іншая мода. Дзяўчынак тут называюць Лаура, Юнона, Мая, Беата, Глорыя, Беатрыса, Эвеліна, хлопчыкаў — Рэнат, Леў, Эрык, Рустам, Мілан.

Нават добра, што палітра імёнаў у нашай краіне даволі багатая. Але не трэба забывацца, што незвычайнае імя можа нанесці псіхалагічную траўму дзіцяці, стварыць для яго цяжкасці ў зносінах з аднагодкамі і ў дарослым жыцці. На шчасце, беларусы з розумам падыходзяць да гэтага адказнага моманту, бо ведаюць: як карабель назавеш — так ён і паплыве.

Вераніка КАНЮТА,
студэнтка Інстытута журналістыкі БДУ.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ ОТКРЫТОГО АУКЦИОНА НА ПРАВО ЗАКЛЮЧЕНИЯ ДОГОВОРА АРЕНДЫ ЗЕМЕЛЬНОГО УЧАСТКА В г. ОРШЕ

№ п/п	Месторасположение и площадь земельного участка	Начальная цена продажи (руб.)	Условия заключения договора аренды	Инженерное обеспечение участка	Сумма задатка (руб.)
1.	Земельный участок по ул. Владимира Завадского в микрорайоне «Заднепровье-3» в г. Орше площадью 0,1200 га. Кадастровый номер 242400000004002747	71 702 919	Срок договора – 50 лет. Целевое использование – для строительства и обслуживания административно-торгового центра. Получение разрешения на проектно-изыскательские работы и разработку архитектурно-строительного проекта на строительство объекта в срок, не превышающий два года. Начало строительства объекта в течение шести месяцев со дня утверждения архитектурно-строительного проекта и осуществление строительства в сроки, определенные проектно-сметной документацией.	В квартале застройки по ул. Владимира Завадского, где расположен земельный участок, имеются сети теплоснабжения, водоснабжения, канализации, газоснабжения, электрической и телефонной связи, с возможностью подключения к ним предполагаемого объекта. Условия инженерного развития инфраструктуры застраиваемой территории: централизованное газоснабжение – имеется, централизованное теплоснабжение – имеется, электроснабжение – имеется, наличие асфальтированного подъезда – имеется, центральное водоснабжение – имеется, доступность автодорог (менее 500 м по прямой) международного и республиканского значения – имеется.	7 170 290

1. Аукцион состоится в 11.00 **19 октября 2011 г.** в г. Орше в здании Оршанского горисполкома по ул. Островского, 2.

2. Для участия в аукционе необходимо подать заявление. К заявлению прилагаются заверенная банком копия платежного поручения о внесении задатка, а также:

гражданином – копия документа, содержащего его идентификационные сведения без нотариального засвидетельствования;

индивидуальным предпринимателем – копия свидетельства о государственной регистрации индивидуального предпринимателя без нотариального засвидетельствования;

представителем гражданина или индивидуального предпринимателя – нотариально удостоверенная доверенность;

представителем или уполномоченным должностным лицом юридического лица Республики Беларусь – доверенность, выданная юридическим лицом, или документ, подтверждающий полномочия должностного лица, копии устава и свидетельства о государственной регистрации юридического лица без нотариального засвидетельствования, документ с указанием банковских реквизитов юридического лица;

представителем или уполномоченным должностным лицом иностранного юридического лица – легализованные в установленном порядке копии учредительных документов и выписка из торгового реестра страны происхождения либо иное эквивалентное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны происхождения с засвидетельствованным в установленном порядке переводом на белорусский (русский) язык, легализованные в установленном порядке доверенность или документ, подтверждающий полномочия должностного лица, документ о финансовой состоятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно-финансовой организацией, с засвидетельствованным в установленном порядке переводом на белорусский (русский) язык;

представителем иностранного гражданина – легализованная в установленном порядке доверенность, документ о финансовой состоятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно-финансовой организацией, с засвидетельствованным в установленном порядке переводом на белорусский (русский) язык.

3. Победитель аукциона обязан:

- подписать протокол аукциона в день его проведения;
- внести плату за право заключения договора аренды земельного участка;
- возместить затраты на организацию и проведение аукциона, в том числе расходы, связанные с изготовлением и предоставлением участникам аукциона документации, необходимой для его проведения, в течение 10-ти рабочих дней со дня принятия решения горисполкома о предоставлении земельного участка победителю аукциона;
- заключить с Оршанским горисполкомом договор аренды земельного участка;
- в двухмесячный срок со дня заключения договора аренды земельного участка обратиться в Оршанский филиал РУП «Витебское агентство по государственной регистрации и земельному кадастру» за государственной регистрацией земельного участка, прав, ограничений (обременений) прав на него.

4. Задаток вносится на расчетный счет Оршанского горисполкома № 3642304000494 в ОАО «АСБ «Беларусбанк», МФО 150801647, УНП 300053911.

5. Заявления на участие в аукционе принимаются по адресу: г. Орша, ул. Островского, 2, кабинет 18 сектор по управлению госимуществом и приватизации управления экономики Оршанского горисполкома с 8.00 до 13.00 и с 14.00 до 17.00 **по 13 октября 2011 года включительно.**

Контактные телефоны в г. Орше: (8 0216) 21 13 14, 21 12 42. Предварительное ознакомление с земельно-кадастровой, градостроительной и иной документацией и осмотр земельных участков на местности – контактный телефон в г. Орше: (8 0216) 24 40 32.

Сітуацыя

КРОК НАЗАД ЦІ НАПЕРАД?

Гродзенскі аблвыканкам выкупіў кантрольныя пакеты акцый шэрагу прадпрыемстваў па перапрацоўцы малака і мяса, і яны зноў сталі дзяржаўнымі. Старшыня аблвыканкама Сямён ШАПІРА паведаміў на прэс-канферэнцыі, што некаторыя абураюцца, але ён не лічыць вяртанне дзяржаве ў кіраванне гэтымі прадпрыемствамі крокам назад. Паводле яго слоў, пэўную карысць ад гэтага ўжо сёння адчуваюць сяляне: на Гродзеншчыне самыя высокія ў краіне закупачныя цэны на малако і мяса.

— Менавіта за кошт дзяржаўных сродкаў ствараецца аснова ў мяса-малочнай галіне. Летась у Гродзенскай вобласці пабудавалі 17 сучасных ферм, цяпер узводзяцца яшчэ 22. Хто, акрамя дзяржавы, сёння гэтым заклапочаны, укладвае грошы ў мадэрнізацыю, пашырэнне сыравіннай базы для вытворчасці мясных і малочных прадуктаў? Практычна няма такіх, усе хочуць, як той казаў, зняць вяршкі, — зазначыў Сямён Шапіра.

Што, дарэчы, асабліва выгадна для ўласніка цяпер, калі перапрацоўчыкі малака і мяса на ўнутраным рынку працуюць са стратамі, а вось на экспарце ў Расію зарабляюць някепскі прыбытак. Гэта тлумачыцца цэнавай розніцай, якая, напрыклад, па малаку сёння больш чым двайная. Што маюць ад гэтага сяляне, якія, па словах Сямёна Шапіра, у цяперашняй эканамічнай сітуацыі нясуць вялізную сацыяльную нагрузку, бо недастатковая зарплату і аддаюць тавар па нізкіх цэнах?

Зарабілі прыбытак на Расіі — падзяліцеся ім з вытворцамі сыравіны, прапанаваў кіраўнікам прадпрыемстваў аблвыканкам, валодаючы кантрольным пакетам акцый. І яны пачалі павышаць закупачныя цэны. Напрыклад, за кілаграм малака вышэйшага гатунку перапрацоўшчыкі на Гродзеншчыне сёння плацяць сялянам прыкладна на 170-270 рублёў больш, чым у іншых абласцях рэспублікі. Яшчэ больш істотная розніца ў закупачных цэнах на мяса. Скажам, за кілаграм свініны другой катэгорыі ў Прынямонні сёння плацяць 9 тысяч 219 рублёў, тады як у іншых абласцях — 7300-8300 рублёў. Даволі істотная розніца і што тычыцца маладняка быкоў, па іншых пазіцыях.

— Тым самым мы не кішэню набіваем на «пірамідзе» ўверсе, а размяркоўваем прыбытак паміж усімі вытворцамі, — лічыць Сямён Шапіра.

Старшыня Гродзенскага аблвыканкама не агучыў лічбу агульных затрат на набыццё кантрольных пакетаў акцый мяса-малочных прадпрыемстваў, але кошт вяртання дзяржаве да кіравання адным з іх у якасці прыкладу назваў. 51 працэнт акцый Ваўкавыскага ААТ «Беллакт» каштаваў 15 мільярдаў рублёў. Многа гэта ці мала? Каб падыходзіць сёння такое прадпрыемства, патрабуецца, лічыць Сямён Шапіра, больш за 400 мільярдаў рублёў. А статутны капітал — 30 мільярдаў. Больш за 30 мільярдаў рублёў складае прыбытак гэтага прадпрыемства за мінулы год. Атрымліваецца, сёння затрацілі гэту суму, а назаўтра ўжо маеш прыбытак.

За мяжой, паведаміў Сямён Шапіра, робіцца інакш: кошт прадпрыемства пры яго куплі ацэньваецца згодна з яго прыбыткам. Дапусцім, гадавы прыбытак — 30 мільярдаў рублёў. Прадпрыемства разлічана, умоўна кажучы, на 30 гадоў працы. Дык вось, пры яго продажы на палове гэтага тэрміну можа зарабляць пакупнік, а за другую палову мае прадавец. Штогадовы 30-мільярдны прыбытак памнажаем на 15 гадоў і атрымліваецца, што прадажны кошт прадпрыемства складае 450 мільярдаў рублёў.

А ў нас пакуль кантрольны пакет акцый ААТ «Беллакт» амаль удвая таннейшы за праектны кошт будаўніцтва адной з сучасных малочнатаварных ферм. Прычым аб'ёмы вытворчасці гэтай фермы непараўнальна меншыя, чым у сыравіннай зоне, якая абслугоўвае інтарэсы гэтага перапрацоўчага прадпрыемства.

Безумоўна, узнікае пытанне: а ці знойдуцца пакупнікі на такія прадпрыемствы пры вышэйзгаданай замежнай сістэме іх прададзенай ацэнкі? А калі не будзе зацікаўленасці прыцягнення ў гэту галіну прыватнага бізнэсу, то ці зможа дзяржава, так бы мовіць, быць там эфектыўным менеджарам? Пра гэта, пэўна, трэба задумацца не толькі дзяржаўным органам. Мусіць, і прыватніку павінны значна больш клапаціцца не толькі пра «вяршкі».

Пакуль жа Гродзенскі аблвыканкам скарыстаўся існуючымі «правіламі гульні» па ўплыве на перапрацоўчых прадпрыемстваў мяса-малочнай галіны, што ўжо адчулі вытворцы сыравіны па закупачных цэнах.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

НЕ АБАГНУЎ

27-гадовы жыхар в. Валавель (Драгічынскі раён) ехаў на вёсцы на маледзе. Напераддзе ішоў статак кароў, і чалавек вырашыў іх абагнаць. Калі кіроўца мапеда пайшоў на абгон, адна карова збочыла з праезнай часткі дарогі і сутыкнулася з мапедам. Рагуля не пацярпела, а вось кіроўца з пераломам асновы чэрапа апынуўся ў бальніцы.

Кар. «Звязды».

КАМЕНСКИЙ СЕЛЬСКИЙ ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ

Логойского района Минской области проводит открытый аукцион по продаже земельных участков гражданам Республики Беларусь для строительства и обслуживания одноквартирных жилых домов

№№ пп	Адрес земельного участка, кадастровый номер	Площадь, га	Расходы по подготовке документов	Начальная цена (рублей)	Задаток
1	д. Мокрадь № 8 623282706601000025	0,2195	1 865 904	6 585 000	658 500
2	д. Мокрадь № 5 623282706601000018	0,1281	1 865 904	3 843 000	384 300
3	д. Мокрадь № 9 623282706601000024	0,2195	1 865 904	6 585 000	658 500
4	д. Камено № 1 623282704101000176	0,2500	1 865 904	7 500 000	750 000
5	д. Середнее № 1 623282710601000012	0,1632	1 865 904	2 448 000	244 800
6	д. Староганцевичская Слобода № 1 623282712101000020	0,2500	1 865 904	3 000 000	300 000

Задаток перечисляется на р/счет 3600619071109, ЦБУ № 611 ф-ла № 500, Минское управление ОАО «АСБ Беларусбанк», код 601, г. Логойск, УНП 600181630, ОКПО 04431547600, Каменский сельский исполнительный комитет. Победитель аукциона обязан в течение 10 (десяти) рабочих дней после утверждения результатов аукциона внести плату за земельный участок, возместить расходы, связанные с подготовкой документации, необходимой для проведения аукциона. Всем желающим предоставляется возможность ознакомиться с документацией и земельными участками. Порядок проведения аукциона оговорен в условиях его проведения. Аукцион состоится **13 октября 2011 года в 11.00** по адресу: аг. Камено, ул. Центральная, 7 А Логойского района Минской области. Заявления на участие в аукционе и необходимые документы принимаются **по 10 октября 2011 года.**

Контактные телефоны: (8 01774) 72 3 35, 72 3 81, 72 3 43, (+ 375 29) 170 02 61.
Наш сайт в интернете logoysk.gov.by

Гісторыя вязня Аўшвіца:

Магніфікат

Гран-пры фестывалю «Магніфікат»

...Паляк Мар'ян Каладзей адным з першых трапіў у канцлагер Аўшвіц. Юнаку было тады 17. Ён прабыў у лагеры пяць гадоў, але пасля вызвалення не распавядаў пра гэта ні слова. Усе 50 гадоў, аж но пакуль у яго не здарыўся апаплексічны ўдар. Сваё ічянне Мар'ян пачаў з таго, што папрасіў ручку з чарнілам, каб праз малюнкі выявіць усё тое жахлівае, што перажыў. Спалучаючы сведчанні Мар'яна з яго малюнкамі, рэжысёры фільма «Лабірынт» Джэйсан А. Шмідт і Рон Шмідт SJ распавялі пра жахі, утоеныя ў канцлагеры Аўшвіц. Якраз гэты фільм на фестывалі «Магніфікат-2011» і атрымаў Гран-пры.

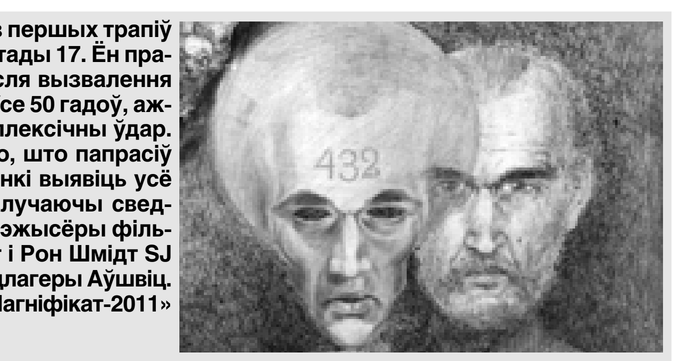

— Рашэнне журы было адзінагалосным, — гаворыць **старшыня журы Хрысціна ЛЯЛЬКО.** — Фільм прасякнуты мудрасцю і дабрынёй. Герой фільма цікавы тым, што ён мастак. Мяне вельмі ўразілі шалі, якія герой фільма малюе напрыканцы: «Усё, што мы робім або гаворым, мы павінны пакласці на шалі і ўзважыць». Памяць гэтага чалавека нагадвае нам, што мы не павінны паўтараць тыя памылкі, якія былі ўжо раней учыненыя. Яго памяць — перасцярога для ўсяго чалавецтва. Гэты фільм павінна паглядзець як мага больш людзей.

Лепшай тэлепраграмай журы прызнала польскую праграму «Смерць дзіцяці», аўтар сцэнарыя і рэжысёр — Кшыштаф Журоўскі.

Прыз за лепшы дакументальны фільм атрымала стужка «Таямніцы Міжгор'я» (аўтар сцэнарыя і рэжысёр — італьянка Элізабэта Кастаньі).

Дыпломам і прызам дзіцячага журы «За лепшы анімацыйны фільм» адзначаны фільм «Оськасвяты» («Анімас», Расія), аўтар сцэнарыя і рэжысёр — Наталля Мальгіна. Прыз глядацкіх сімпатый — у стужкі «З Калядамі, Уладзімір» (Antea production, Францыя), аўтар сцэнарыя і рэжысёр — Уладзімір Казлоў.

Рэжысёр Аляксандр Купрын (гл. «Звязду» за 8 верасня) за фільм «Святыя. Ахвяры Бутаўскага палігона» (Тэлекампанія «Sky Production» па замове тэлеканала ТВ3, Расія) атрымаў прыз дырэктара бюро публічнай адукацыі Інстытута нацыянальнай памяці «За глыбокае і таленавітае ўвасабленне памяці пра ахвяр сталінізму».

— Фестываль атрымаўся вельмі ўдалым, усё прайшло без заміначак і пракола, — адзначыў у гутарцы з карэспандэнтам «Звязды» **старшыня кінафестываля Юрый ГАРУЛЁЎ.** — Паралельна праходзілі стужкі з Беларусі і Расіі. Моцнае кіно прэзентавала беларуская праваслаўная кінастудыя імя св. Іаана Воіна: з трох фільмаў, якія былі паказаныя на фестывалі, два атрымалі ўзнагароды. Сімвалічным стала і традыцыйная алея дрэў — упершыню былі пасаджаныя дрэвы Арменіі і Ізраіля.

Ілья ЛАПАТО.

ВЫСТАВА РАРЫТЭТНЫХ ВЫДАННЯЎ «МІНСК-МЕНСК: СТАРОНКІ ГІСТОРЫІ» АДКРЫЛАСЯ Ў ПРЭЗІДЭНЦКАЙ БІБЛІЯТЭЦЫ

Шматвяковай гісторыі горада Мінска прысвечана выстава рарытэтных выданняў «Мінск-Менск: старонкі гісторыі», якая адкрылася 12 верасня ў Прэзідэнцкай бібліятэцы Беларусі, перадае БЕЛТА.

Горад Мінск (Менск, Менеск) — сталіца сучаснай Беларусі — старажытны і заўсёды малады горад. У яго гісторыі было шмат войнаў і разбурэнняў. Але дзякуючы волі і працавітасці сваіх жыхароў горад заўсёды ўставаў з попелу і руін, падобна міфічнай птушцы Фенікс.

На выстаўцы прадстаўлены каштоўныя кніжныя рарытэты з аддзела старадрукаў і рэдкіх выданняў бібліятэкі. Сярод іх такія ўнікальныя выданні, як «Памятная книжка Минской губерніи и календарь на 1889 год царствованія Императора Николая II: год девятый / изданіе Минскаго губернскаго статистическаго комитета», «Канстытуцыя (Асноўны Закон) Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі» (1927 год, тэкст на рускай, беларускай і яўрэйскай мовах), перыядычныя выданні «Минскія Епархіальныя ведомости за 1877 год.: Часть оффиціальная и неоффиціальная», «Лучынка: літэратурно-навуковы месячнік».

Акрамя таго, на выставе можна ўбачыць і такія рэдкія выданні, як «Учебник истории русского права из библиотеки Его Императорского Высочества наследника Цесаревича и Великого князя Алексея Николаевича» і арыгінал зборніка «Вянок» Максіма Багдановіча.

Выданні, прадстаўленыя ў экспазіцыі, паказваюць жыццё Мінска ва ўсе гістарычныя эпохі, пачынаючы з дня заснавання горада і да нашых дзён. Тут можна ўбачыць фатаграфіі вуліц, плошчаў, паркаў, прадмесцяў, помнікаў архітэктуры старога і сучаснага горада, карты і планы Мінска.

ПАГАРЭЛІ НАПЯРЭДАДНІ СВЯТА

У вёсцы Ніўкі Добрушскага раёна, у царкве святога Аляксандра Неўскага, напярэдадні прастольнага свята загарэўся бляшаны дах. Агнём пашкоджаны ўнутранае начынне храма і 30 кв.м даху. На момант узнікнення пажару людзей у будынку не было, ранішняя служба ўжо закончылася. Будынак і вялікую частку матэрыяльных каштоўнасцяў супрацоўнікі МНС выратавалі. Мяркуецца, што прычынай пажару стала кароткае замыканне электраправодкі. Царква Аляксандра Неўскага ў вёсцы Ніўкі адноўлена ў 1991 годзе.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

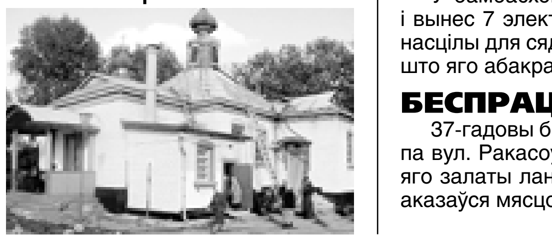

Унікальныя нанапрэпараты для лячэння анкаахворванняў з'явяцца ў Беларусі ў бліжэйшыя 10 гадоў

Унікальныя нанапрэпараты для лячэння анказахворванняў з'явяцца ў Беларусі ў бліжэйшыя дзесяць гадоў, паведаміў у час адкрыцця XIX Міжнароднай спецыялізаванай выставы «Медыцына і здароўе — 2011» намеснік старшыні Прэзідыума Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі Сяргей Рахманаў, адказваючы на пытанне БЕЛТА.

Паводле слоў Сяргея Рахманава, сучасныя нанапрэпараты могуць распазнаваць і знішчаць ракавыя клеткі, з іх дапамогай анкалагічныя захворванні можна лячыць без хірургічнага ўмяшання. Гаварыць аб серыйнай вытворчасці такіх лякарстваў у Беларусі пакуль рана, цяпер яны праходзяць выпрабаванні. Вынікі выпрабаванняў даюць магчымасць прагназаваць, што гэтыя ўнікальныя прэпараты з'явяцца ў краіне ў бліжэйшыя дзесяць гадоў.

Акрамя даследаванняў у галіне фармакалогіі Нацыянальная акадэмія навук займаецца распрацоўкай медтэхнікі, якая адпавядае вельмі сусветным стандартам. «А такая распрацоўка беларускіх вучоных, як хірургічныя лазеры, наогул не мае аналагаў у свеце», — дадаў Сяргей Рахманаў. Паводле яго слоў, азнаёміўшыся з дасягненнямі беларусаў, калегі з-за мяжы з задавальненнем адгукаюцца на прапановы аб супрацоўніцтве. Апошнія дамоўленасці дасягнуты з Расіяй, Украінай, Казахстанам.

Намеснік старшыні Прэзідыума НАН таксама адзначыў, што забеспячэнне краіны якаснымі фармпрэпаратамі і сучаснай медтэхнікай з'яўляецца адной з ключавых задач, для вырашэння якой неабходна не толькі развіваць кантакты з замежнымі калегамі, прыцягваць інвестараў, але і ўнутры краіны ўдасканальваць супрацоўніцтва паміж вучонымі і ўстановамі. На думку вучонага, альянс навукі і Міністэрства аховы здароўя Беларусі — адзін з найбольш эфектыўных на постсавецкай прасторы.

Міжнародная спецыялізаваная выстава «Медыцына і здароўе — 2011» праводзіцца пры падтрымцы і ўдзеле Міністэрства аховы здароўя, а таксама міжнароднага аб'яднання распрацоўшчыкаў, вытворцаў і карыстальнікаў медыцынскай тэхнікі МАМТ. У гэтым годзе ў форуме ўдзельнічаюць 98 фірм і арганізацый з Беларусі, Расіі, Літвы і Чэхіі. На выставе прадстаўлены шырокі спектр медыцынскага абсталявання, інавацыйныя медыцынскія тэхналогіі, лекавыя прэпараты. Акрамя таго, у экспазіцыі можна ўбачыць новыя ўзоры медыцынскага адзення і мэблі, абсталяванне для касметычных салонаў. На адкрытай пляцоўцы наведвальнікам дэманструюць аўтамабілі хуткай і медыцынскай дапамогі. Выстава «Медыцына і здароўе — 2011» будзе працаваць да 16 верасня ў Футбольным манежы горада Мінска.

«МЕТАЛІСТЫ» НА ДАРОЗЕ

На аўтатрасе Бабруйск—Магілёў міліцыя затрымала буйную партыю каляровага металу. Побач з вёскай Вендараж Магілёўскага раёна спынілі фуру «Івека», якая аказалася да верху загружаная каляровым металам, агульная вага якога склала 30 тон. За рулём грузавіка знаходзіўся беспрацоўны жыхар Жлобіна, які не меў дакументаў на метал. Таму цяпер груз, верагодна, кантрабандны, захоўваецца на мытным складзе. Вядзецца праверка.

Алена КАЗЛОВА.

АБАКРАЛІ БАМБАСХОВІШЧА

У бамбасховішча па вул. Кірава ў Баранавічах зайшоў злодзей і вынес 7 электрарухавікоў, 800 процівагазаў, 70 ахоўных касак, 93 насцілы для сядзення... Бамбасховішча не было зачынена і не дзіўна, што яго абакралі.

БЕСПРАЦОЎНЫ Ў БЕСПРАЦОЎНАГА...

37-гадовы беспрацоўны, жыхар Баранавічаў, заснуў у двары дома па вул. Ракасоўскага. А калі прачнуўся, то ўбачыў, што нехта зняў з яго залаты ланцужок коштам 18 млн рублёў. Злодзея затрымалі, ім аказаўся мясцовы беспрацоўны.

Сымон СВІСТУНОВІЧ.

У МІНСКУ ЗАТРЫМАНЫ ДВОЕ ПСЕЎДАВАЛЮТЧЫКАЎ

Мінская міліцыя затрымала адразу двух махляроў, якія пад выглядам валютчыкаў грабілі сваіх кліентаў, паведамілі БЕЛТА ў ГУУС Мінгарвыканкама.

Першы са злачынцаў падманам «зарабіў» Br40 млн. 21-гадовы мінчанін прапаноўваў абмяняць беларускія рублі па вельмі выгадным курсе, браў грошы і пад выглядам таго, што для абмену яму неабходны час, знікаў. Пры гэтым зламыснік разлічваў, што пацярпелыя не стануць звяртацца ў міліцыю, паколькі пабаяцца адказнасці за незаконныя валютныя аперацыі. Свае аферы хлопец святкаваў з размахам і ў хуткім часе зноў заставаўся без грошай.

Цяпер адносна затрыманага ўзбуджана крымінальная справа за махлярства, вынікам якога можа стаць да 7 гадоў пазбаўлення волі з канфіскацыяй маёмасці.

Яшчэ адзін «мяняла» ўкраў у наіўнай жанчыны Br35 млн. Ён нібыта павінен быў дапамагчы ёй у набыцці замежнай валюты, але, атрымаўшы беларускія рублі, знік.

Зламыснікам аказаўся неаднаразова судзімы 37-гадовы жыхар Слуцка. Мужчына лёгка ўваходзіў у давер да жанчын і гэтым паспяхова карыстаўся. У аператыўнікаў ёсць усе падставы лічыць, што затрыманы мае дачыненне да шэрагу аналагічных злачынстваў.

БЕДНЫЯ БАБЫ

... Было неяк: набіраю па тэлефоне «міжгорад», чакаю, што пачую знаёмы мужчынскі голас, а замест яго раптам нейкі чужы, незнаёмы, мала таго, што жаночы, дык яшчэ і з навінай: «Набраны вамі нумар не існуе». «Як гэта, — пытаюся, — не існуе?! На тым тыдні існаваў... Я набіраў яго, размаўляў з чалавекам! А тут...

Кажу так, а суразмоўца, што называецца, і вухам не вядзе — гне сваё: «Набраны вамі нумар не існуе»! І хоць бы інтанацыю пры гэтым змяніла , а то адну фразу, без перапынку! Прычым ветліва! Вось што дзіўна!..

Збрыдзела слухаць — кінуў трубку. Думаю: будзь ты мужыком — дакладна паслаў бы...

Дык жа не: мусіць, спецыяльна бабу пасадзілі!

А з другога боку — які ж мужык у гэта крэсла сядзе, які такую работу пацягне? Ды ніякі! Мужык проста фізічна не вытрымае — цэлую змену, восем гадзін: «Набраны вамі нумар...». Лепей ужо гной з хлява выкідваць, лепей дровы калоць ці бульбу на спіне цягаць!

А бабы што — яны ў нас трывушчыя. І былі, і ёсць — хоць чым на хлеб зарабляюць...

Карацей, я і раней нашых жанчын шкадаваў, а цяпер яшчэ болей стаў. Нават дачцэ сваю думку выказаў. А тая... у рогат: «Гэта ж, — кажа, — аўтаадказчык з табой размаўляў! Словы на плёнку запісаны...»

Як потым высветлілася, праўдзівыя нават словы: у нумары тэлефона маіх іншагародніх знаёмцаў першая лічба змянілася...

Валерый Гаўрыш, *г. Чавусы.*

ШТО ЗАДУЖА...

Гэтую гісторыю мне расказалі так званыя «энерганасычаныя», альбо «дроцікі».

Вялі яны, значыць, лінію электраперадач. Не ЛЭП-500, зразумела ж, але высакавольтную — праз лясы, праз палі, праз балоты.

Праца, вядома ж, не з лёгкіх, але ім па тым часе нядрэнна плацілі, да таго ж камандзіровачныя ішлі. А вось з бытам — куды горай было: добра, калі побач з «аб'ектам» вёска якая ці хутар. Тады і начлег можа быць прыстойны, і гарачы булён з якой бульбінай, нават чарачка часам... У большасці ж — начавалі мужыкі ў машынах і пад машынамі, а елі — на снеданне, абед і вячэру — сала з хлебам, агурком, цыбулінай.

Дык вось. Селі неяк палуднаваць — на беразе сажалкі. Раптам бачаць: па тым баку яе сабака бяжыць і ў пашчы кумпяк трымае. Цяжкі, відаць, бо, замарыўшыся, — спыніўся ён ля вады і сваю здабычу паклаў.

— Ці не нам на полудзень мяса прынёс? — здзівіўся нехта з мужыкоў. — Давайце забяром.

— Ды ну цябе! — адмахнуліся іншыя. — Хто ведае, дзе ён кумпяк гэты ўзяў... І дзе пацягаў невядома... Да таго ж здабычу нельга адымаць: паляўнічы закон.

Нельга дык нельга: мужыкі па-ранейшаму душыліся сваім пражоўклым салам і з цікавасцю назіралі за сабакам. Той, як і варта было чакаць, з зайздросным апетытам, лічы, у імгненне вока з'еў усё мяса, за костку прыняўся. Але ж пільнасці пры гэтым не губляў — не забываўся час ад часу на мужыкоў пабрэхваць.

Тыя між тым пад'елі, да вады падаліся: хто каб рот папаласкаць, хто каб вадзіцы папіць (яна тады ў рэчках чысцюткай была)...

Цікава, што тое ж самае зрабіў сабака: падышоў да сажалкі, паглядзеўся ў ваду, хлебануў — азірнуўся, ці няма небяспекі, — зноў прыпаў да вады.

— А кумпячок не інакш салёненькі быў? — зарагаталі мужчыны. — Добра, што мы не паквапіліся! А то зайшліся б зараз ад смагі. Ну як сабака...

Той жа ў гэты час і сапраўды «заходзіўся»: піўпіў-піў, на хвілю адрываўся ад вады, чакаў, пакуль адрыгнецца, трохі аддыхваўся і зноўку піў. А потым і наогул... Стаў, бедны, брахаць на ваду. І нават біць яе лапай!

— Што задужа, то не здрове, — зазначыў старэйшы з «дроцікаў».

...Я ж, слухаючы гэтую гісторыю, дзяцінства сваё ўспомніў: малым — ну вельмі любіў селядцы, і калі дарываўся...

Маці заўжды спыняла кароткім: «Досыць, сынок, а то на ваду брахацьмеш».

Адкуль яна ведала, што гэта бывае? Сама штосьць падобнае бачыла? Ці ёй таксама хтось расказаў?

А. Ліпень, *Іўеўскі раён.*

НАВОДЧЫК

...Раніцай церушыў дробны дожджык, было ціха і цёпла. Найлепшы час для грыбоў і грыбнікоў, найлепшае надвор'е! Кароткія зборы — і я ў драбналессі. Праўда, надзеі на поспех мала: жменьку лісічак знайшоў, пару сыраежак. Раптам убачыў здалёк светла-карычневую шапку. Уздрыгнула сэрца: думаў, баравік! Не, падманны...

Непрыкметна час праляцеў — трэба дамоў.

Кіруюся на ўзлесак. Там вузкі бугарок, за ім — лагчына з ялінкамі і ўсё — поле...

Аднак штосьць мяне туды не пускае, штосьць спыняе тут — прымушае павярнуць галаву. Ага, паблізу — незразумелы грыбок. Хутчэй за ўсё, воўчы?..

Так яно і ёсць — неядомы, не з тых, што ў кошык кладуць. Але ж досыць цікавай формы: з левага боку нібы завостраны, і тым самым вострым вуглом, як стрэлкай, паказвае пад елку. Нельга ж не паглядзець! І не ўбачыць: з-пад зялёных калючых лапак свеціцца падасінавік-манарх! Альбо проста — аранжавы цуд!..

Зразаю, яшчэ з паўгадзіны, не звяртаючы ўвагі на ваду, якая шчодра ліецца за карак, ды на віск камароў, я нястомна лажу пад елкамі. Але больш там нічога няма — ні наводчыкаў, ні падасінавікаў.

...Дома той цуд я паклаў на стол — не мог налюбавацца!

Прыходзілі і суседзі па дачы — ахкалі, вохкалі, па-добраму зайздросцілі: дзіва што — шапка ў дыяметры амаль 30 сантыметраў! Ды на тоўстай высокай ножцы!..

І чаму гэты грыб завуць падасінавік — расце ж ён на ўзлесках ці хаваецца недзе пад елкамі?

Зрэшты, прашчуры нашы маглі яго знайсці якраз у асінніку. А таму і назваць...

Віктар Пятрушын, *г. Орша.*

НУ, ЧЫСТЫ ШВЕЙЦАР...

Справа была летам, дакладней — напрыканцы чэрвеня, на прыпыначным пункце Лябяжы. Хто не ведае — менавіта тут знаходзіцца знакаміты сталічны рынак «Ждановічы». Праўда, на электрычках мінчане туды мала ездзяць: навошта, калі ёсць уласныя аўто ды спрытныя «экспрэсы» — прычым з усіх куткоў горада. Але ж менавіта сюды (аж да Заслаўя) гарадскія ўлады вырашылі пусціць так званыя швейцарскія гарадскія электрычкі. Больш за тое, цяпер яны ходзяць ужо, а тады, напрыканцы чэрвеня, на ўсіх прыпыначных пунктах яшчэ працягваліся падрыхтоўчыя работы.

Вось за імі ў чаканні цягніка на Маладзечна і назіралі нешматлікія пенсіянеры-дачнікі. У тым ліку — дзве кабеткі на прыгожай новенькай лавачцы.

— Ну пабач, як гэтыя швейцары пра людзей клапоцяцца! — паважліва казала адна. — Перон такі высокі, зручны... З нашых жа, звычайных, пакуль у вагон ускараскаешся, — усе калені саб'еш...

— Ага, — згаджалася другая. — І дахі, гляньце, якія зрабілі — на ўвесь перон. Цяпер, калі што, ужо не змокнеш... Ды і плітка зімой, можа, чыстай застанецца? А то не ведаю, як хто, а я нашых зім, як чорт ладану, баюся. Бо, здаецца, толькі крыху падмарозіла, а па вуліцах ледзь не на пузе трэба паўзці — слізка...

Жанчыны памаўчалі, назіраючы, як трое рабочых на тым баку чыгуначнага пуці ўкладвалі спачатку нейкі кабель, а потым узяліся за плітку.

— Вось гляджу я і думаю: мабыць, яны майстроў з сабою прывезлі? — запыталася адна з кабетак у другой.

— Не, рабочыя — дакладна нашы, — пасля пільнага ўглядання прызнала суседка па лавачцы. — А вунь, паглядзіце, начальнік іхні ідзе — той будзе чыста швейцар!

«Швейцара» заўважылі ўсе. Хударлявы, стройны, у бялюткай тэнісцы, адпрасаваных нагавіцах і бліскучых (на будоўлі?!) туфлях, з вялікім (відаць, вельмі дарагім — са Швейцарыі ж!) гадзіннікам, ён рашуча ішоў да брыгады «ўкладчыкаў». Побач з ім (іншаземца па ўсім відно!) пакорліва трусілі малады чалавек і прыгожая дзеўка з вялікім блакнотам (мабыць, яго перакладчыкі?).

Але ж тое, што, спыніўшыся, гэты замежнік сказаў, перакладу не вымагала:

— Вася, б., — пачаў «швейцар», — я ж, с..., да цябе падыходзіў? Я ж (па тэлебачанні ў гэткіх месцах звычайна піпікаюць. — **Аўт.**) табе, прыдурку, сказаў, што трэба зрабіць? А ты?.. Якога... І хто гэту... Усё... Табе... Ты зразумеў?

Вася маўчаў: ну, пэўна ж, зразумеў. Як і цётачкі, што сядзелі на прыгожай лавачцы, бо яны проста зайшліся ад рогату. І доўга яшчэ не маглі спыніцца: рагаталі, заходзячы ў вагон, рагаталі, выходзячы ў Маладзечне. Праўда, астатнія пасажыры, што ехалі з імі з Мінска, наўрад ці маглі зразумець, чаму слова «швейцар» выклікае ў жанчын гэтакі прыступ смеху...

С. Б., *г. Мінск.*

Рубрыку вядзе Валянціна ДОЎНАР.

ПРОЕКТНАЯ ДЕКЛАРАЦИЯ ОБЪЕКТА ДОЛЕВОГО СТРОИТЕЛЬСТВА

Заказчик-Застройщик – ОАО «Минскпромстрой».

Зарегистрировано Минским горисполкомом решение № 698 от 20 июня 2000 года в едином государственном регистре юридических лиц и индивидуальных предпринимателей за № 100064639.

Лицензия № 02250/0627487, выдана Министерством архитектуры и строительства Республики Беларусь и действительна до 15 марта 2014 года.

Адрес: 220034, г. Минск, пер. Войсковой, 12.

Режим работы: понедельник – четверг 9.00 – 17.45 (обед 13.00 – 14.00), пятница 9.00 – 16.45 (обед 13.00 – 14.00), выходной – суббота, воскресенье.

Выполняя функции Заказчика, в течение последних трех лет ОАО «Минскпромстрой» построены и введены в эксплуатацию объекты:

- жилой дом № 8 по ул. Тимошенко;
- жилые дома №№ 16, 20 по ул. Бурдейного;
- жилые дома №№ 89; 91; 73; 75 по ул. Притыцкого;
- жилой дом № 36 по ул. Чечота.

Цель проекта – Строительство объекта «Многоэтажный жилой дом № 35 (по генплану), в микрорайоне «Дружба-1» по пр. Дзержинского» общей площадью 46 046,88 кв.м, в том числе общая площадь квартир – 39 238,74 кв.м.

Строительство осуществляется за счет средств физических и юридических лиц.

Начало строительства объекта – IV квартал 2009 года.

Окончание строительства: секции №№ 12, 13 – март 2012 г.

Месторасположение объекта – Московский район г. Минска микрорайон «Дружба-1», вблизи проектируемой станции метро, через пр. Дзержинского гипермаркет «Простор».

Жилой дом запроектирован: 6-7-8-9-14 этажей, 13 подъездов, 16 лифтов, всего квартир – 487, из них: 1-комнатных – 65 шт., 2-комнатных – 195 шт., трехкомнатных – 219 шт., четырехкомнатных – 8 шт. На первом этаже – служебное помещение Товарищества собственников.

Гостевые парковки предусматриваются вдоль проезда и на дворовой территории. Парковочные места автотранспорта планируются в коммунальной зоне микрорайона. Благоустройство внутридворовой территории предусматривает игровое оборудование для детей, пешеходные дорожки, озеленение.

В состав общего имущества объекта входят: лестничные клетки, лестницы, лифты, лифтовые и иные шахты, коридоры, кровля, технические и подвальные этажи, другие места общего пользования, несущие, ограждающие ненесущие конструкции, механическое, электрическое, сантехническое и иное оборудование общедомового назначения, находящееся за пределами или внутри жилых и (или) нежилых помещений, элементы инженерной инфраструктуры (в т.ч. внеплощадочные объекты инженерно-транспортного обеспечения дома), озеленения и благоустройства, помещение Товарищества собственников, а также иные объекты недвижимости, служащие целевому использованию здания.

Конструкция здания – монолитный железобетонный каркас с плоскими монолитными перекрытиями с переменной сеткой колонн. Наружные стены – кирпич поризованный с утеплением. Окна (за исключением лоджий) – ПВХ профиль с двухкамерным стеклопакетом.

Проектно-сметная документация прошла в установленном порядке государственную экспертизу от 11.02.2009 г. № 329-5/09. Получены положительные заключения КАиГ 08.10.2008 г. № 10-08/146М, Минского городского комитета природных ресурсов и охраны окружающей среды от 21.10.2008 г. № 02-6/2184.

Получено разрешение Госстройнадзора № 2-203Ж-046/09 от 17.09.2009 г. на производство строительно-монтажных работ.

Участок площадью 4,1008 га передан ОАО «Минскпромстрой» на основании решения Мингорисполкома № 1107 (п. 10) от 21.05.2009 года для строительства объекта. Свидетельство о государственной регистрации земельного участка и возникновения права на него от 02.07.2009 г. № 500/1054-856.

Заключение договоров создания Объекта долевого строительства проводится по неизменной на период действия договора цене. На дату опубликования декларации и по 15 октября 2011 г. для юридических лиц и физических лиц, не состоящих на учете нуждающихся в улучшении жилищных условий, к долевому строительству предлагаются 5 квартир общей площадью 303,72 м², расположенных на 1, 2, 3 и 6 этажах, из них: однокомнатные квартиры общей площадью 51,05 м²; двухкомнатная квартира общей площадью 63,28 м²; трехкомнатная квартира общей площадью 87,29 м².

Стоимость 1 (одного) кв.м общей площади составляет 8,5 млн. руб.

Заказчиком-Застройщиком по строительству объекта выступает ОАО «Минскпромстрой». Функции генерального подрядчика исполняют филиалы ОАО «Минскпромстрой», выполняя при этом часть работ самостоятельно, а часть по субподрядным договорам со специализированными сторонними организациями.

Более подробные сведения об объекте долевого строительства и ходе работ по строительству жилого дома можно получить по адресу: г. Минск, пер. Войсковой, 12, каб. 312 или по телефонам: 283 15 88; 283 15 78; Velcom (044) 787 12 68.

Сайт компании: www.minskpromstroy.by

Генеральный директор В.С. Нехай

ПРОЕКТНАЯ ДЕКЛАРАЦИЯ ОБЪЕКТА ДОЛЕВОГО СТРОИТЕЛЬСТВА

Заказчик-Застройщик – ОАО «Минскпромстрой».

Зарегистрировано Минским горисполкомом решение № 698 от 20 июня 2000 года в едином государственном регистре юридических лиц и индивидуальных предпринимателей за № 100064639.

Лицензия № 02250/0627487, выдана Министерством архитектуры и строительства Республики Беларусь и действительна до 15 марта 2014 года.

Адрес: 220034, г. Минск, пер. Войсковой, 12.

Режим работы: понедельник – четверг 9.00 – 17.45 (обед 13.00 – 14.00), пятница 9.00 – 16.45 (обед 13.00 – 14.00), выходной – суббота, воскресенье.

Выполняя функции Заказчика, в течение последних трех лет ОАО «Минскпромстрой» построены и введены в эксплуатацию объекты:

- жилой дом № 8 по ул. Тимошенко;
- жилые дома №№ 16, 20 по ул. Бурдейного;
- жилые дома №№ 89; 91; 73; 75 по ул. Притыцкого;
- жилой дом № 36 по ул. Чечота.

Цель проекта – Строительство объекта «12-17-этажный жилой дом типовых потребительских качеств № 2 по генплану со встроенными помещениями соцкультбыта в жилом микрорайоне «Масюковщина-5» в г. Минске» общей площадью 11001,8 кв.м, в том числе общая площадь квартир – 10953,9 кв.м.

Строительство осуществляется за счет средств физических и юридических лиц.

Начало строительства объекта – 4-й квартал 2010 года.

Окончание строительства – 3-й квартал 2012 г.

Месторасположение объекта – Фрунзенский район г. Минска м-н «Масюковщина-5», на пересечении ул. Лещинского – Матусевича напротив дискаунтера «На недельку».

Жилой дом запроектирован: 12, 17 этажей, 2 подъезда, 4 лифта, всего квартир – 178, из них: 1-комнатных – 70 шт., 2-комнатных – 70 шт., трехкомнатных – 38 шт. На первом этаже – 2 блока административных помещений, магазин непродовольственных товаров и служебное помещение Товарищества собственников с отдельных входом.

Предусмотрены 3 гостевые парковки на 54 машино-места. Парковочные места автотранспорта планируются в коммунальной зоне микрорайона. Благоустройство внутридворовой территории предусматривает пешеходные дорожки, озеленение, хозяйственную площадку.

В состав общего имущества объекта входят: лестничные клетки, лестницы, лифты, лифтовые и иные шахты, коридоры, кровля, технические и подвальные этажи, другие места общего пользования, несущие, ограждающие ненесущие конструкции, механическое, электрическое, сантехническое и иное оборудование общедомового назначения, находящееся за пределами или внутри жилых и (или) нежилых помещений, элементы инженерной инфраструктуры (в т.ч. внеплощадочные объекты инженерно-транспортного обеспечения дома), озеленения и благоустройства, помещение Товарищества собственников, а также иные объекты недвижимости, служащие целевому использованию здания.

Конструкция здания – монолитный железобетонный каркас с плоскими безригельными монолитными перекрытиями. Наружные стены – блоки из ячеистого бетона со штукатуркой. Окна – ПВХ профиль; в квартирах с двухкамерным стеклопакетом, на лоджиях с однокамерным.

Проектно-сметная документация прошла в установленном порядке государственную экспертизу от 28.11.2008 г. № 2867-5/08. Получены положительные заключения КАиГ от 13.04.2009 г. № 04-13/46Ф и № 01-23/178Ф от 23.01.2009 г. Государственной экологической экспертизы от 19.07.07 г. № 214.

Получено разрешение Госстройнадзора № 2-208Ж-113/10 от 26.01.2011 г. на производство строительно-монтажных работ.

Участок площадью 0,2371 га передан ОАО «Минскпромстрой» на основании решения Мингорисполкома № 1997 (п. 11) от 02.09.2010 г. для строительства объекта. Свидетельство о государственной регистрации земельного участка и возникновения права на него от 23.09.2010 г. № 500/1028-2577.

Заключение договоров создания Объекта долевого строительства проводится по неизменной на период действия договора цене. На дату опубликования декларации и по 15 октября 2011 г. для юридических лиц и физических лиц, не состоящих на учете нуждающихся в улучшении жилищных условий, к долевому строительству предлагаются 5 квартир общей площадью 324,40 м², расположенных на 3, 5, 6, 7 и 16 этажах, из них: однокомнатная квартира общей площадью 45,8 м²; двухкомнатные квартиры общей площадью 63,4 и 67,6 м²; трехкомнатная квартира общей площадью 84,2 м².

Стоимость 1 (одного) кв.м общей площади составляет 8,5 млн. руб.

Заказчиком-Застройщиком по строительству объекта выступает ОАО «Минскпромстрой». Функции генерального подрядчика исполняют филиалы ОАО «Минскпромстрой», выполняя при этом часть работ самостоятельно, а часть по субподрядным договорам со специализированными сторонними организациями.

Более подробные сведения об объекте долевого строительства и ходе работ по строительству жилого дома можно получить по адресу: г. Минск, пер. Войсковой, 12, каб. 312 или по телефонам: 283 15 88; 283 15 78; Velcom (044) 787 12 68.

Сайт компании: www.minskpromstroy.by

Генеральный директор В.С. Нехай

КІРМАШЫ — ПА ЎСЁЙ КРАІНЕ

Ва ўсе выхадныя дні да 5 лістапада наведнікі сельскагаспадарчых кірмашоў змогуць набыць бульбу, капусту, цыбулю, моркву, буракі, мёд, дзікарослыя ягады, жывую рыбу, мясныя і малочныя вырабы, саджанцы і насенне: каб найбольш поўна задаволіць пакупніцкі попыт на пералічаную прадукцыю, у верасні-лістападзе гандлёвыя арганізацыі спажывецкай кааперацыі правядуць больш за тысячу сельскагаспадарчых кірмашоў.

У населеных пунктах кірмашы, як правіла, пройдуць на рынках, цэнтральных плошчах, каля палацаў культуры і спорту. У сталіцы — на пляцоўках, размешчаных на тэрыторыях адміністрацыйных раёнаў, а таксама на праспекце Пераможцаў каля Палаца спорту. Акрамя садавіны і гародніны, прадпрыемствы грамадскага харчавання і прамысловыя прадпрыемствы спажывецкай кааперацыі абяцаюць шырока прадставіць на такіх кірмашах прадукцыю ўласнай вытворчасці — салёнае і вэнджанае сала, прадукцыю мачэння і салення, марынаваныя і салёныя грыбы. Будуць прадавацца і іншыя айчынныя харчовыя тавары.

Для ветэранаў вайны будзе арганізаваная бясплатная дастаўка дадому бульбы і гародніны.

Сяргей РАСОЛЬКА.

Мастак і парабкі

Віктар Філімонавіч Карамазаў — адзіны наш пісьменнік-творца, які прысвячае свой талент мастакам. Днямі ў Дзяржаўным мастацкім музеі ў Мінску адбылася імпрэза яго новай кнігі «Мастак і парабкі».

Прадстаўляючы аўтара, дырэктар музея Уладзімір Іванавіч Пракапцоў адзначыў унёсак Віктара Карамазава ў нацыянальную літаратуру і вялікае значэнне яго твораў для папулярызацыі беларускага выяўленчага мастацтва. Пяро аўтара адкрыла чытачу лёсы і творчыя шуканні Вітольда Бялыніцкага-Бірулі, Антона Бархаткова, Гаўрыіла Вашчанкі, Анатоля Бараноўскага, Станіслава Жукоўскага.

Фота Сяргея КАРАМАЗАВА.

У новым рамане Віктар Філімонавіч распавядае пра складаны і трагічны лёс вядомага рускага жывапісца канца XIX стагоддзя Мікалая Неўрава. Пакінуўшы рускую сталіцу, гэты майстар пэндзля пераехаў у магілёўскую глуш, каб пісаць партрэты сялян, марыў жыць у яднанні з прыродай, але не адшукаў тут душэўнага спакою і ў рэшце рэшт скончыў жыццё самагубствам. Асобы і характары прапісаны Карамазавым у рамане з дакументальнай дакладнасцю, а перажыванні мастака пададзены настолькі выразна, што кранаюць сваёй праўдзівасцю. Пра гэта казалі ў час імпрэзы мастак Уладзімір Тоўсцік, Валерый Шкаруба, Уладзімір Кожух і іншыя. На заканчэнне пісьменнік падзяліўся творчымі планамі. Лёсы беларускіх мастакоў па-ранейшаму будуць займаць у іх важнае месца.

В. ХУРСІК.

Ну і ну!

ПЕНСІЯНЕРКА ПАШКАДАВАЛА ЖАНЧЫНУ З ДЗІЦЕМ...

У Віцебску даверлівая пенсіянерка запрасіла незнаёмку з малым дзіцем паесці, калі тая пазваніла ў яе дзверы. Госця «аддзячыла» тым, што скрала грошы.

Як паведаміла «Звяздзе» **памочнік пракурора Кастрычніцкага раёна горада Віцебска Юлія ЛАЗАРЭНКА**, пацярпелая падчас следства расказала, што ў той дзень яе муж якраз атрымаў пенсію. Ён выйшаў па справах, а жанчына засталася дома. Раптам у дзверы пазванілі. Адчыніўшы, гаспадыня кватэры ўбачыла жанчыну з дзяўчынкай гадоў трох—чатырох. Жанчына (як адразу зразумела пенсіянерка — цыганка) папрасіла, калі ёсць, падарыць ёй адзенне ці яшчэ неяк дапамагчы.

Гаспадыня запрасіла ў кватэру і прапанавала гасцям паесці. На кухні, на падаконніку, дарэчы, ляжаў кашалёк з пенсіяй мужа. Пакуль гаспадыня падагравала суп, цыганка расказвала ёй пра сваё цяжкае жыццё.

Нехта патэлефанаваў у дамафон і запытаў, ці ёсць у яе кватэры жанчына з дзіцем, няхай спускаецца, бо сабралі рэчы для яе. Госця з дачкой сышлі. Хутка вярнуўся муж пенсіянеркі і вырашыў схадзіць у краму. Там і ўбачыў, што ў кашальку замест 440 тысяч рублёў засталося толькі 700. Жонка і муж зразумелі, што нечаканая госця скрала грошы.

Далей — яшчэ цікавей. Пацярпелыя паехалі на Полацкі рынак (і чаму, дарэчы, адразу не выклікалі міліцыю?) і там, праехаўшы мост, убачылі тую самую цыганку з дзіцем...

Прыгаворам суда Кастрычніцкага раёна горада Віцебска злодзейка асуджана да аднаго месяца арышту. Яшчэ да завяршэння судовага працэсу яе сваякі кампенсавалі страту.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

НОВАЕ — ГЭТА СВОЕЧАСОВА ВЫЦЯГНУТАЕ З ШАФАЎ СТАРОЕ

У майстэрнях па рамонце абутку ў Магілёве цяпер няма адбою ад кліентаў.

Эканамічныя складанасці вымушаюць людзей адкласці набыццё новых рэчаў і рамантаваць старыя. Гэта ж датычыцца і цёплага абутку для восені і зімы. Бум у майстэрнях мае сезонны характар, але таксама абумоўлены і рэзкім ростам цэны з новых калекцый. Айчынным вытворцам абутку даводзіцца павялічваць кошт на сваю прадукцыю з-за набыцця імпартнай сыравіны. Пара асенняга абутку менеш чым за 400-500 тысяч рублёў — гэта амаль што ўтопія. Што ж датычыцца рамонту абутку, то ў сярэднім за 30-40 тысяч рублёў (у залежнасці ад зместу і складанасці работы) можна адрамантаваць пару. Хоць кошт матэрыялаў для рамонту таксама павялічваецца, у абутковых майстэрнях не імкнуцца значна павялічваць расцэнкі, а зарабляюць на павелічэнні аб'ёмаў сваіх паслуг.

Ілона ІВАНОВА.

Сяргей ВУСАЎ — жыхар Віцебска — аматар палявання з ястрабам-галубятнікам.

Цэлая армія егераў.

ПА КІМ ГУЧЫЦЬ ПАЛЯЎНІЧЫ РОГ?

Вабшчык Уладзімір ТЫШКЕВІЧ імітуе голас аленя пры дапамозе вабы, зробленай з баршчавіка.

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Вядома, на свой юбілей сябры і спецыялісты слыннага таварыства прыехалі без зброі і без вуд. За адным выключэннем, якое стала сапраўдным упрыгажэннем свята ў Ратамцы. Аматар палявання з лоўчымі птушкамі з Віцебска Сяргей Вусаў прыхапіў сваю «зброю» па мянушцы Арлея (гэтак называецца адно з азёраў Віцебшчыны). Дарэчы, Сяргей Вусаў быў адным з ініцыятараў, дзякуючы якім у беларускіх правілах палявання сёння ёсць і дазвол на паляванне без стрэльбы. Якраз гэты від палявання — сакалінае — Вусаў і дэманстраваў. Ястраб-галубятнік (як кажуць у народзе, шуляк) — птушка з сёлетняга вывадка, раз-пораз распраўляў свае маладыя, але моцныя крылы, выклікаючы цікавасць і захапленне ў людзей з фотакамерамі. Але без каманды ўзлятаць ён не спрабаваў, бо, да таго ж, тоненькім ланцужком быў знітаваны з рукою гаспадара.

Лепшы сябар паляўнічага, як вядома, паляўнічы сабака. Гэта таксама зброя. І таксама дазволеная. На ратамскім свяце чатырохногім сябрам увагі было ўдзелена нямала. Адбылася рэспубліканская выстаўка, і была праведзена экспертыза больш за сотню сабак ажно 25 паляўнічых парод. Самым вялікім паляўнічым быў ірландскі валкадаў вагою ў 60 кілаграмаў і ростам каля метра. А самым маленькім — прадстаўнік пастуховай пароды шэлці ростам усяго 35 сантыметраў і вагою 7 кілаграмаў.

Свае здольнасці дэманстравалі егеры з вабікамі і спецыялісты па вырабе гэтых спецыяльных інструментаў. Уладзімір Тышкевіч са звычайнага баршчавіка робіць вабы на аленяў. Магіляўчанін Леанід Новікаў — непераўзыдзены майстар па падманцы ваўкоў. Але найбольш здзівілі малады егер з Расонаў Руслан Масальскі і егер з Чачэрска: яны ўмеюць капіраваць галасы жывёл і птушак без усялякіх прылад.

Якое свята без музыкі?!. У паляўнічых ёсць свая даўняя традыцыя ігры на паляўнічым розе. Вядомы ансамбль з Драгічына «Бакас», створаны Мікалаем Шаўчуком, не толькі захоўвае і прапагандуе старажытнае мастацтва. Ён нагадаў гасцям і ўдзельнікам, што належыць да ГА «Беларускае таварыства паляўнічых і рыбаловаў», асноўная задача якога працягваць лепшыя традыцыі спрадвечнага промыслу і занятку сапраўдных мужчын.

Анатоль КЛЯШЧУК. Фота аўтара.

Смачны куток свята.

Самы вялікі і самы маленькі ўдзельнікі конкурсу паляўнічых сабак.

ПАД'ЁМНЫ КРАН ДЛЯ... ВЫРАТАВАННЯ КАРОВЫ

На пульт дзяжурнага Ашмянскага райаддзела па надзвычайных сітуацыя патэлефанавала жыхарка вёскі Алізова з просьбай выратаваць карову, якая яшчэ некалькі хвілін таму была ў двары, але раптам правалілася ў склеп.

Верагодна, Зорка зацікавілася агуркамі і так захапілася, што не заўважыла яму. Работнікі МНС былі вымушаны не толькі часткова разабраць пабудову, шыфер і кроквы, але і выклікаць пад'ёмны кран. Выратавальнікі спусціліся ўніз, абвязалі жывёліну пажарным рукавом пад пярэднія ногі і з дапамогай крана паднялі пацярпелую ўгору. Улічваючы вышыню (каля 2,5 метра), карове яшчэ пашанцавала, што падзенне ў склеп скончылася для яе толькі спалохам і адным паламаным рогам.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

ЛЕТАПІС АДНОЙ ВЁСКІ, ці Як вынайсці рухавік часу?

У Глускім раёне ёсць вёска Завалочыцы. Жыхароў там няшмат. Але гісторыя вёскі вядома ад самых першых гадоў яе існавання, бо ў яе ёсць сапраўдны летапісец — Тамара Георгіеўна Кулік.

«Мне трэба ісці па зямлі»

Усё жыццё жанчыны звязана з Завалочыцамі. Тут яна нарадзілася, вырасла, скончыла школу. Пасля Магілёўскага бібліятэчнага тэхнікума пры размеркаванні папрасілася працаваць дадому. І вось ужо 32 гады працуе ў гэтым месцы.

— Мне пашанцавала, што я трапіла сюды, — упэўнена Тамара Георгіеўна. — Тут я ўсіх ведаю і мяне ўсе ведаюць. У горадзе мне цяжка было б жыць: там я не адчуваю сябе свабодна. Да таго ж я не люблю хадзіць па асфальце — мне трэба ісці па зямлі.

Яшчэ ў дзяцінстве, калі ўвечары ўся сям'я збіралася разам і бацькі пачыналі расказваць, што і калі адбывалася ў вёсцы, Тамара Георгіеўна ўсё запамінала, але і падумаць не магла, што калісьці толькі яна будзе ведаць гісторыю родных мясцін да дробязяў.

Завалочыцы з'явіліся на карце ў 1896 годзе дзякуючы таму, што інжынер Іосіф Жылінскі, вядомы сваімі экспедыцыямі па асушэнні балот, праводзіў у гэтых мясцінах меліяратыўныя работы. Таму і пабудаваў тут сабе палац, спіртзавод і прывёз на працу сваіх сялян. Адсюль і адна з назваў селішча: людзі прыйшлі з іншых валок. Але хлопцы не жаніліся з мясцовымі дзяўчатамі: лічылі, што тыя рабіць нічога не ўмеюць, таму і ехалі куды-небудзь шукаць нявест, а да завалочыцкіх дзяўчат прыязджалі іншыя жаніхі. Вось так і атрымалася, што карэнных жыхароў у вёсцы няма.

Справа ўсяго жыцця

— У пачатку дзевяностых гадоў усе бібліятэкары раёна атрымалі ўказанне сабраць гісторыю сваёй мясцовасці, — расказвае Тамара Георгіеўна. — І спачатку, шчыра кажучы, мне не хацелася за гэта брацца. Але цяпер краязнаўства стала для мяне вельмі блізкай справай. Хочацца пакінуць памяць сваім нашчадкам, зберагчы і данесці да іх нашу агульную гісторыю.

Збіраць звесткі жанчына пачала з таго, што звярнулася да ініцыятара стварэння краязнаўчага музея ў Завалочыцах — Казіміра Аляксеевіча Красноўскага. Ён ведаў шмат дат, што тычацца гісторыі вёскі, і дапамог сабраць Тамары Георгіеўне інфармацыю дарэвалюцыйнага перыяду. А потым яна хадзіла па ўсіх мясцовых арганізацыях, шукала там старажылаў і занатоўвала іх успаміны. Прыйшліся да месца і сямейныя аповеды.

Сваю кнігу Тамара Георгіеўна піша ад рукі: падрабязна запісвае туды ўсе падзеі, што адбываюцца ў Завалочыцах. Адкрыццё метэаралагічнай станцыі (у вёсцы з насельніцтвам каля трох соцень чалавек!), кошт прагляду першых кінастужак, адносіны людзей адно да аднаго, зімовая тэмпература ў памяшканні амбулаторыі падчас рамонту, прозвішчы людзей, што працавалі і працуюць у вёсцы... Чаго там толькі не знойдзеш! У кнізе запісана і тое, што ў мясцовым магазіне падчас будаўніцтва аграгарадка дваццаць скрынак гарэлкі і віна расходзіліся за чатыры дні.

Сабраныя звесткі дапамаглі Тамары Георгіеўне, калі ў 2002 годзе яна стала яшчэ і загадчыцай мясцовага краязнаўчага музея. Дарэчы, многія з яго экспанатаў ёй давялося шукаць самой: гліняныя гаршкі, чыгунныя прасы, качалкі для бялізны, вышыўкі, прыстасаванне для выціскання мёду з сотаў дзікіх пчол. Але яна ўжо ведала, у каго шукаць.

З усяго раёна да яе пачалі прыязджаць на экскурсіі школьнікі. А паказаць і расказаць жанчыне было што. Напрыклад, мясцовыя легенды пра тое, што ў пачатку мінулага стагоддзя Іосіф Жылінскі прайграў у карты свой маёнтак памешчыку Гатоўскаму. Там пераможца пасяліў сваю жонку, а яна падпаліла будынак, каб атрымаць страхоўку і разлічыцца з даўгамі свайго мужа. Аб памеры страхоўкі можна гаварыць па тым, што памешчыцы хапіла грошай не толькі на пагашэнне даўгоў, але і на пабудову новага маёнтка, які і сёння стаіць на адной з завалочыцкіх вуліц. На некалькіх падвор'ях яшчэ функцыянуюць дрэнажныя трубы, пакладзеныя Жылінскім у канцы XIX стагоддзя. А яго спіртзавод спыніў сваю работу толькі пяць гадоў таму.

Папяровы «рухавік часу»

Некаторым жыхарам вёскі кніга дапамагла ў асабістых справах. Калі хтосьці ішоў на пенсію і ў яго ўзнікала пытанне са стажам, то былі патрэбны сведкі, якія б пацвердзілі, дзе чалавек працаваў і калі. Тады людзі звярталіся па дапамогу да Тамары Георгіеўны і хутка знаходзілі патрэбную інфармацыю на старонках яе летапісу. Мясцовыя настаўнікі і іх выхаванцы таксама нярэдка выкарыстоўвалі ў сваіх працах сабраныя аднавяскоўкай звесткі і потым атрымлівалі дыпломы і прэміі.

— Я вельмі шчаслівая жанчына, — усміхаецца Тамара Георгіеўна. — У мяне ёсць муж, дзеці і ўнукі, любімая праца. Мне іншага лёсу і не трэба. Я толькі хачу, каб на мяне не было крыўды ў справе, якой я займаюся, таму стараюся рабіць усё сумленна.

І нават калі на месцы сённяшніх Завалочыцаў будуць пустыя хаты і зараснікі травы за перакошаным плотам, людзі будуць глядзець на гэтыя мясціны зусім іншымі вачамі. І яна можа ганарыцца тым, што вынайшла своеасаблівы «рухавік часу», які дазволіць нашчадкам зазірнуць у мінулае. Трэба толькі перагарнуць старонку.

Вераніка МОЛАКАВА.

ПРЫЗЫ НОВЫЯ — ДАРОГІ СТАРЫЯ

(Працяг. Пачатак у нумары за 10 верасня.)

На Мазырскім вузле паштовай сувязі нас чакалі. І, дарэчы, недарэмна. Падпісчыца з райцэнтра Любоў Царун, выйграла электрасушылку, а паштальён 13-га аддзялення сувязі г. Мазыра Анжэла Падалінская — кухонную машыну. Дзякуючы начальніку РВПС Іне Глушко, абедзве звяздоўскія лаўрэаткі знайшлі час і магчымасць прыбыць на пошту, каб атрымаць каштоўныя прызы.

Прызавы фонд Гомельшчыны быў вычарпаны ў Рэчыцы. На раённую пошту па электрапрас «Віцязь» з задавальненнем прыйшла падпісчыца Людміла Бондар. Быццам па сакрэце яна сказала, што «Звязда» ёй не толькі дапамагае па жыцці правільна трымаць арыенцір у інфармацыйным полі краіны і свету, але і не «забывае» пра матэрыяльны бок. Як-ніяк, нагадала Людміла Дзмітрыеўна, некалькі гадоў таму яна выйграла ад газеты халадзільнік, а яшчэ раней — падпіску на квартал. Вось і не вер пасля гэтага ва ўдачу.

Апошні залёт «птушкі ўдачы» ў цяперашнім працяглым вандраванні, якія ўмясцілі ў сябе больш за тысячу кіламетраў, былі Старыя Дарогі, што на Міншчыне. Райцэнтр невялікі, аднак да «Звязды» тут ставяцца з павагай. Пра гэта ўдалося даведацца падчас размовы з начальнікам Старадарожскага РВПС Надзеяй Дзмітрук. А пацвярджэннем адносін старэйшага беларускамоўнага выдання з гэтым райцэнтрам можна лічыць уручэнне каштоўнага прыза (электрачайніка) паштальёну аддзялення сувязі «Шчытковічы» Надзеі Ладуцька. Праўда, паколькі яна ў гэты час была на працы, то прыз быў перададзены ў надзейныя рукі кіраўніка раённага вузла паштовай сувязі. У самы бліжэйшы час, запэўніла Надзея Анатольеўна, паштальён атрымае заслужаны прыз.

Звяздоўская падпісчыца са стажам Людміла Бондар нярэдка атрымоўвае прызы ад газеты. На гэты раз ёй дастаўся электрапрас.

Паштальён аддзялення сувязі №13 г. Мазыра Анжэла ПАДАЛІНСКАЯ (на фота злева) і падпісчыца з раённага цэнтра Любоў ЦАРУН лічаць, што з прызамі ім пашанцавала.

Мы ў гэтым і не сумняваемся. Тым больш што і газета, і пошта робяць адну добрую справу — даюць людзям нагоду радавацца, узнімаюць настрой і дораць надзею, што ўсё ў нас будзе добра.

Кар. «Звязды».

Минский городской центр недвижимости

Извещение о проведении 05.10.2011 открытого аукциона по продаже имущества ОАО «Белстанкоремстрой»

Номер предмета торгов	1	2	3	4	5
Наименование (назначение) и характеристики продаваемого имущества	Одноэтажное кирпичное здание специализированное складов, торговых баз, баз материально-технического снабжения, хранилищ, 1981 г. постройки, площадью 722,3 м² (инв. номер: 350/С-86422), земельный участок площадью 0,3761 га.	Одноэтажное административно-хозяйственное здание площадью 238,8 м² (инв. номер 350/С-78596), асфальтированная площадка, забор и здание специализированное автомобильного транспорта (гараж) площадью 89,8 м² (инв. номер 350/С-78786), земельный участок площадью 0,1376 га.	Автомобильное шасси ГАЗ 66-11	Автомобильное шасси ГАЗ 66-01	Автомашина ЗИЛ ММЗ-45021
Местонахождение продаваемого имущества	г. Гомель, ул. 9-я Иногородняя, 25а	г. Гомель, ул. Нововетрянная, 11а	г. Гомель	г. Гомель	г. Гомель
Собственник (продавец)	ОАО «Белстанкоремстрой», ул. Первомайская, 14/2, 220030, г. Минск, телефон (017) 222 32 10				
Организатор аукциона	УП «Минский городской центр недвижимости», ул. К. Маркса, 39, к. 10, 220030, г. Минск, телефон (017) 227 40 22				
Начальная цена предмета торгов с учетом НДС	480 132 720 белорусских рублей	713 357 040 белорусских рублей	8 924 400 белорусских рублей	6 544 560 белорусских рублей	10 709 280 белорусских рублей
Сумма задатка	48 013 272 белорусских рубля	71 335 704 белорусских рубля	892 440 белорусских рублей	654 456 белорусских рублей	1 070 928 белорусских рублей

Торги проводятся в соответствии с порядком проведения аукциона по продаже имущества ОАО «Белстанкоремстрой», утвержденным организатором аукциона. К участию в аукционе допускаются юридические и физические лица, предоставившие организатору аукциона следующие документы:

заявку на участие в аукционе; заявление об ознакомлении с документами, продаваемым имуществом, порядком проведения аукциона; копию свидетельства о регистрации (для юридических лиц и индивидуальных предпринимателей); соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона (в двух экземплярах); заверенную банком копию платежного поручения о внесении задатка; а также иные документы в соответствии с порядком проведения аукциона.

Задаток перечисляется на расчетный счет № 3012104971019, в региональной дирекции № 700 ОАО «БПС-Банк», г. Минск, код 153001369, получатель – УП «Минский городской центр недвижимости», УНП 190398583 в срок **по 03.10.2011 включительно.**

Торги проходят в форме открытого аукциона на повышение начальной цены. Победителем торгов признается участник, предложивший наивысшую цену за продаваемый предмет торгов. Минимальная величина первого шага составляет пять процентов начальной цены предмета торгов.

В соответствии с пунктом 1 Указа Президента Республики Беларусь от 05.05.2009 № 232 «О некоторых вопросах проведения аукционов (конкурсов)» возмещение затрат на организацию и проведение торгов осуществляется победителем торгов (покупателем).

Договор купли-продажи между продавцом и победителем торгов (покупателем) подписывается в течение 7 рабочих дней с даты проведения аукциона.

Аукцион состоится **5 октября 2011 года** в 11.00 по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, зал аукционов. Прием документов, а также консультации по вопросам участия в аукционе осуществляются **с 13.09.2011 по 03.10.2011 включительно** в рабочие дни с 09.00 до 13.00 и с 14.00 до 17.00 (в пятницу – до 16.45) по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, каб. 6.

Телефоны для справок:
(017) 227 40 22 – УП «Минский городской центр недвижимости»;
(017) 222 32 10 – ОАО «Белстанкоремстрой».

Як беларускі дыджэй Рудзеня стварыў радыёстанцыю прама ў сваёй спальні

І прыцягнуў да сябе на эфіры цэлы батальён ад беларускай эстрады

— Вось гэта ўзмацняльнік — кінапаўскі, савецкі. З яго раней у клубах круцілі кіно, музыку. Я абмяняў яго некалі на бабінны магнітафон, — паказвае 29-гадовы Паша Рудзеня абсталяванне «Мясцовага радыё». — Таксама тут магнітафон — можна ўключаць дыскі, можна ставіць музыку з флэшкі. Паўгода таму купіў ва ўнівермагу.

— Няўжо з гэтым абсталяваннем ты выходзіў у эфір?

— У гняздо для навушнікаў падлучаў штэкер, узмацняльнік падключаў да радыёкропкі. Вось мікрафон, зроблены з тэлефоннай трубкі. У яго размаўляў.

Паша пачаў паказваць, як вяшчаў у той самы мікрафон-слухаўку: «Добры дзень, спадары і спадарыні, вы слухаеце «Мясцовае радыё». Ля пульта і ля мікрафона — Павел Рудзеня. Наперадзе навіны і прагноз надвор'я. Не забываемся, што мы з вамі — да 15.00...»

— А гэта — самаробнае радыё, на ім — тумблер. Радыёкропка змаўкае, націскаеш на тумблер — і ты ў эфіры. Калі запісваю інтэрв'ю, то на вось гэты дыктафон, — паказвае Паша стары касетнік. Такім яшчэ гадоў восем таму карысталася большасць беларускіх журналістаў. — Піша вельмі добра... Калі, дырэчы, ёсць касеты, прынось мне...

Паводле слоў Пашы, часам у яго эфірах прымалі ўдзел цэлыя гурты. У маленечкі пакой «Мясцовага радыё» музыкі змяшчаліся не заўсёды. Здаралася, нехта не пагаджаўся ехаць да Пашы на ўскраек горада, пад самую кальцавую: маўляў, далёка. Тады дыджэй узбройваўся гэтым самым касетнікам і запісваў інтэрв'ю з музыкамі дзе-небудзь на дварэ ў цэнтры сталіцы, пасадзіўшы гурт на лаву.

— І каго ты запісваў на гэты дыктафон? — пытаюся.

— Зорак беларускай эстрады, якія сюды прыходзілі. Песня — інтэрв'ю, песня — інтэрв'ю — так і кляпаўся эфір...

У гэты момант гутаркі ў пакой заходзіць сястра дыджэя: «Паша, дождж абяцалі?» «Абяцалі. І маланку», — парыруе дыджэй.

Паша Рудзеня ў курсе ўсіх апошніх навін і прагнозаў надвор'я, хоць і не можа самастойна праглядаць інтэрнэт. Адным з першых ён распавёў мне жалобную навіну пра гібель легендарнага беларускага хакеіста Руслана Салея, Сяргея Астапчука і Мікалая Крываносава пад Яраслаўлем...

«У кватэру чалавек сем ці восем заляцела. Я не прызнаваўся, што выходзіў у эфір...»

— Ты ўвогуле нічога не бачыш?

— Так.

— Ад нараджэння?

— Так, ад нараджэння, — прастадушна адказвае дыджэй і хваліцца сваімі новымі сонцаахоўнымі акулярамі. — Учора за 70 тысяч набыў. Прыгожыя?

— Даволі класныя. Слухай, а як ты зрабіўся дыджэем?

— Навучаўся я ў школе для дзяцей, якія слаба бачаць. А як радыё з'явілася ў маім жыцці? Калі быў малы, у школе аднойчы ўключыў магнітафончык у радыёкропку і ў разетку 220 вольт. Чую, музыка пайшла па школе. Прыехаў сюды, зрабіў гэтую ж аперацыю дома. Думаў, мяне чуваць толькі ў адным пад'ездзе. Пачаў мацюкацца ў эфіры. Суседзі паскардзіліся ў міліцыю, і прыехалі адкуль трэба. Гэта было 12 гадоў таму. Чалавек сем ці восем заляцела. Я не прызнаваўся, што падключаўся. А суседка, адна бабуля, сказала ім: «Ён больш такога рабіць не будзе». Я ж ёй гаварыў усё. Ніхто нічога не забраў, проста сказалі так больш не рабіць.

Калі быў малы, у школе аднойчы ўключыў магнітафончык у радыёкропку і ў разетку 220 вольт. Чую, музыка пайшла па школе.

Праз нейкі час эфіры пачаліся зноўку. Але мяне не чапалі. Напэўна, дзяржава разумела, што я нічога дрэннага не раблю. Вёў звычайныя лінейныя эфіры ў той час, калі радыёкропка з Першым нацыянальным каналам беларускага радыё змаўкала. Плюс запрашаў у госці зорак эстрады.

— Ці шмат людзей цябе слухала?

— На чатырох вуліцах. Раней тэлефанавалі падчас эфіраў нават з інтэрнатаў БДУ па вуліцы Курчатава.

— А навошта тэлефанавалі? Павіншаваць кагосьці?

— Не толькі. Я праводзіў розыгрышы прызоў. А грошы на іх зарабляў так: іграў на трубе ў пераходах, у вагонах метро.

— Слухай, дык у такім разе я цябе не раз бачыў. Во, думаю, на кагосьці ты падобны!

— Так і ёсць.

— Ты хадзіў яшчэ з нейкім чалавекам.

— Так, з сябрам. Частку грошай траціў на сябе, на астатнія купляў дыскі і разыгрываў у эфіры. Здаралася, выйграваў на адной радыёстанцыі, а разыгрываў на сваёй. Тыя ж дыскі і запрашальнікі ў клуб. У асноўным маімі слухачамі былі людзі пажылыя, але слухала і моладзь. За гадзіну эфіру тэлефанавала пяць-шэсць чалавек. Але сёння людзі прызвычаіліся больш слухаць, чым тэлефанаваць.

Узяць тое ж «Радыё Аплюс», з якім я сёння супрацоўнічаю: тэлефонных заявак за праграму можа быць дзве, а пісьмовых — дзвесце.

«У мяне працуюць і настаўніцы, і студэнткі...»

— І пра што вяшчала «Мясцовае радыё»? Які быў канцэпт?

— Удзень — музычна-інфармацыйная праграма. Апроч песень гучалі навіны, курсы валют, прагнозы надвор'я. Навінамі дзяліліся дыджэі з іншых вядомых радыёстанцый.

Па начах — музыка і некаторыя праграмы. Напрыклад, з пятніцы на суботу — «Шансон-хіт». Добры шансон, без мацюкоў, культурны. У ноч з панядзелка на аўторак — праграма пра тутэйшыя спевы Беларусі. Яе, дырэчы, рыхтуе вядоўца з іншай станцыі, які даў дазвол выкарыстоўваць гэтую праграму ў маіх эфірах.

— Я чуў, што ў цябе тут працаваў цэлы штат супрацоўнікаў...

— Прыходзілі дзяўчаты, навіны розныя кур'ёзныя зачытвалі, музыку ставілі.

— Дзяўчаты? Хто такія?

— Чалавек дзесяць. Раней у мяне працавала Юля Лабанава, прыйшла ўжо пасля таго, як паступіла ў Інстытут журналістыкі.

— Дык у цябе тут былі нармальныя кадры.

— Так. Напрыклад, дзве Волі. Адна — настаўніца беларускай і рускай мовай у школе. Вера Паклонская, з якой мы намінаваліся на «прэмію Папова». Яна ў краме працавала, а зараз — у крутой фірме, бухгалтарам ці ў аддзеле кадраў. Дзяўчынка Насця, таксама настаўніца па мовах у школе. І іншыя.

— А цэнзура ў вас на радыё ёсць?

— Так. Не брыдкасловіць, у палітыку не лезці, — *сурова адрэзаў Паша.*

— А што, бывалі выпадкі?

— Гадоў пяць таму размаўлялі ў эфіры, і перастаў працаваць мікрафон. Я і так, і сяк, а ён не падключаецца. Я пачаў нервавацца і сказаў: «Б..., мікрафон не працуе», і ён запрацаваў. Я папрасіў прабачэння прама ў эфіры і паабяцаў, што такога больш не здарыцца. Цяпер я сябе так спакойна адчуваю, што ў выпадку тэхнічных праблем стараюся ўсё выправіць і пры гэтым спакойна трымацца.

«З Сан-Францыска нам уручылі спецыяльную намінацыю, сказалі, што больш такую нікому не дадуць...»

— Я бачу, у цябе вісяць постары з аўтографамі Жоры Калдуна, Івана Буслая. Хто ў цябе тут бываў на эфірах?

— Ды ўсе перабывалі. Аляксандр Ціхановіч. Вельмі добры сябар, дапамагае і грашыма, і так. Былі Лёша і Андрэй Хлястовы. Была Іна Афанасьева. Ёй патэлефанавала чалавек 20. Простая, адкрытая.

— І як праходзілі эфіры з «франтавікамі» эстрады?

— Тэлефанавалі людзі, задавалі пытанні. Аднойчы Саладуху патэлефанавала толькі тры-чатыры чалавекі. Ён сказаў: «Мне мала людзей патэлефанавала, больш да вас не пайду». Гурт «Дразды» быў, Алеся. Карацей, усе былі. Дзяніс Дудзінскі прыходзіў як радыёвядоўца, задаваў яму пытанні: як патрапіў на радыё, як што было. Дыджэй Аляксандр Крывашэеў быў.

— А замежнікі да цябе прыходзілі калі-небудзь?

— Напісалі ліст у Маскву Дзянісу Майданаву. А праз некалькі дзён мяне запрасілі ў Палац Рэспублікі на інтэрв'ю. Праўда, на пытанні адказвала яго жонка — Наталля Майданава.

— Летась пісалі пра тое, што ты стаў лаўрэатам «Прэміі Папова». Па ТБ сюжэты паказвалі...

— Гэтую прэмію раней выдавалі ў Маскве і ў Пецярбургу. Але ў 2010 годзе нешта здарылася, нехта з кімсьці пасварыўся, і яна праходзіла ў Сан-Францыска. Была анлайн-канферэнцыя. Я выходзіў у сеціва ад свайго сябра-рэжысёра, які здымае пра мяне кіно, якое будзе паказвацца на фестывалях у Еўропе.

Нам тады далі спецыяльную намінацыю «За любоў да радыё», сказалі, што больш такую нікому не дадуць.

— Грошай далі?

— Не, уся прэмія — гэта статуэтка і грамата. Я іх дагэтуль не атрымаў. Але неўзабаве Дзмітрый Дзяргач (арганізатар «Прэміі Папова». — «Звязда») вернецца ў Маскву, і мы ўсе гэтыя пытанні ўладзім.

У мяне сяброўка працуе на рынку ў Ждановічах. Яна пайшла перакусіць у «Сайгон» (азіяцкая кавярня. — «*Звязда*») і пачула мой голас, дык ледзь не папярхнулася ад нечаканасці. Нам падчас эфіраў часта тэлефануюць з крам, супермаркетаў. Нават аўтааматары тэлефануюць. Нядаўна дзяўчына з аўтобуса пазваніла.

— Паша, а з чаго ты ўвогуле жывеш?

— Атрымліваю пенсію.

— Ты такі шоумэн, і не зарабляеш на ўлюбёнай справе ні долара?

— Але мне падабаецца мая работа. Ужо чатыры месяцы я працую на «Радыё Аплюс», якое вяшчае праз інтэрнэт. Гэта некамерцыйны праект. Там я вяду ранішняе шоў «Кафяёк», праграму па заяўках, і ў мяне сваё шоў ёсць: людзі тэлефануюць, расказваюць анекдоты, спяваюць песні. Мы выбіраем пераможцаў і раздаём падарункі. У нас вельмі добры калектыў, дырэктар...

— І што, інтэрнэт-радыё слухаюць? Я дык уключаю прымач толькі ў машыне, слухаю FM-радыёстанцыі.

— У мяне сяброўка працуе на рынку ў Ждановічах. Яна пайшла перакусіць у «Сайгон» (азіяцкая кавярня. — «Звязда») і пачула мой голас, дык ледзь не папярхнулася ад нечаканасці. Нам падчас эфіраў часта тэлефануюць з крам, супермаркетаў. Нават аўтааматары тэлефануюць. Нядаўна дзяўчына з аўтобуса пазваніла. Слухала наша інтэрнэт-радыё праз тэлефон...

На гэтым першая частка нашай гутаркі скончылася. Паша рыхтаваўся да чарговага эфіру. На наступны дзень дыджэй запрасіў мяне да сябе на інтэрнэт-радыёстанцыю.

«Я з-за яе такіх дзвюх дзяўчат адшыў! Каб не яна, ужо даўно ажаніўся б...»

Раней я думаў, што беларускае інтэрнэт-радыё вяшчае ў нябёсы, што тэхналогіі пакуль не развіліся да такой ступені, каб можна было казаць пра нейкую папулярнасць. Але візіт на працу да дыджэя Рудзені мяне здзівіў. За гадзіну эфіру падчас яго шоу ў студыю патэлефанавала шэсць чалавек, прыйшло некалькі дзясяткаў заявак праз інтэрнэт.

— Так, Юля, ставім дзве песні запар, і я на перакур, — *загадаў Паша Рудзеня сваёй напарніцы і пашураваў на ганак.* — Я які ў жыцці, такі і на радыё. Абсалютна просты, пазітыўны і завадны. Валам паведамленні, і нават тэлефанаванні раскачагарылі. Учора нам прыйшло каля 500 заявак на песні. Давялося праграму працягваць на некалькі гадзін. Але наша інтэрнэт-радыё — гэта некамерцыйны праект, грошы не зарабляюцца. Аднак я перакананы: будучыня радыё — за інтэрнэтам. А вось FM-радыёстанцыі, думаю, страцілі шмат слухачоў.

Пасля эфіру, падвозячы дыджэя Пашу Рудзеню дахаты, пытаюся ў яго пра асабістае жыццё.

— У цябе дзяўчына ёсць?

— З кім час правесці ёсць. Раней былі сур'ёзныя адносіны, але мы разышліся, так атрымалася. Дзіцяці ўжо чатыры гады.

— ??? Пра гэта можна пісаць?

— Можна. Справа не ў тым, што ў мяне няма зроку. Справа ў яе маці. З кім бы дзяўчына ні сустракалася, мама заўсёды была супраць. Сустракацца можна было толькі тады, калі маці была на працы. Потым пачалося: то давай развітаемся, то давай усё вернем, то давай развітаемся, то давай сыдземся. Я з-за яе дзвюх такіх дзяўчат адшыў! Адна да мяне так ляпілася! Гатовы быў ажаніцца.

Потым мая задзяжарала, паабяцала, што не будзе слухацца маці. Ну а калі нарадзіла, сказала: «Мама не хоча, каб я з табой сустракалася». Тая маці такая недалёкая, што прымусіла дзіцяці імя па бацьку змяніць.

— А што ты цэніш у жанчынах?

— Дабрыню, шчырасць. Каб паміж паловамі было ўзаемаразуменне, павага. Каб сцервай не была.

— А сцерваў шмат табе траплялася?

— Ды не ведаю. Камунікую з усімі, якія добрыя. Але ў асноўным з дзяўчатамі зараз сябрую. А тыя, што сёння хочуць са мной сустракацца (такіх, дарэчы, некалькі) — ну не маё гэта...

P.S. *Што мяне моцна здзівіла, ніводная вядомая камерцыйная радыёстанцыя, ніводзін тэлеканал дагэтуль не запрасілі шоумэна і дыджэя Рудзеню на працу. Па спецыяльнасці гэты хлопец не зарабляе ні рубля.*

Праўда, яго гэта акалічнасць турбуе менш, чым вас і мяне.

Яўген ВАЛОШЫН.
Фота аўтара.

Шануй сваё

«Мумій Троль» і «Воплі Відаплясава» заспявалі па-беларуску. Чаму?

МУЗЫКІ з Украіны, Расіі, Бельгіі, Швецыі, Германіі, Нарвегіі і іншых краін запісалі свае самыя вядомыя песні па-беларуску ў альбоме «Будзьма! Тузін. Перазагрузка-2». Альбом складаецца з 12 кампазіцый. Адразу пасля з'яўлення ў сеціве песні пачалі гучаць у эфіры радыё «Сталіца» ў праграме «Ну і дзянёк!».

Поўны спіс выканаўцаў пакуль трымаецца ў сакрэце — дзеля захавання інтрыгі. Але прэзентацыі беларускамоўных песень вядомых гуртоў «Мумій Троль» (Расія), «Воплі Відаплясава» (Украіна), «Dreamgale» (Швецыя) і бельгійскага шоумена з беларускімі каранямі Алега Мінакова (Джагера) ўжо адбыліся. Алег Скрыпка («ВВ»), напрыклад, праспяваў па-беларуску сваю вядомую «Краіну мрой» — песню з 25-гадовай гісторыяй. А Алег Джагер — «Дзень без чараў тваіх», беларускую версію свайго чароўнага хіта «Day Without Your Love», напісанага ў апошні дзень існавання Савецкага Саюза. Яна з'явілася за часам гурта «Инспектор», увайшла ў рэпертуар «Rouble Zone», а цяпер Алег выконвае яе сольна на сваіх канцэртах па ўсёй Еўропе. На беларускі лад яе пераасэнсаваў Сяргей Балахонаў. Цікава, што кожны з артыстаў сам вызначаў, якую песню праспяваць на мове беларусаў, а вось перастварыць тэкст па-беларуску ім дапамагалі нашы пісьменнікі.

— Толькі родная мова, родная культура дазваляе захаваць сябе, зрабіць больш багатай сваю творчасць, надаць ёй сэнс, — перакананы Алег Скрыпка, які вось ужо некалькі гадоў актыўна запрашае беларускіх выканаўцаў на ўкраінскі этна-фестываль «Краіна мрій». — Недастаткова проста пісаць добрую музыку альбо нешта яшчэ — важны змест таго, чым ты займаешся. Несці сваю мову ў цэлы свет — гэта высокая місія, вартая найлепшых.

Праект «Будзьма! Тузін. Перазагрузка-2» з'яўляецца працягам першага альбома, для якога спявалі выключна беларускія выканаўцы. Увогуле, праект створаны для падтрымкі беларускай культуры і мовы. А тое, што па-беларуску заспявалі нават замежныя славутасці, сапраўды ўздымае прэстыж беларускай мовы сярод скептыкаў і з'яўляецца добрым распаўсюджаннем адметнага беларускага слова сярод айчыннай моладзі і за межы нашай краіны.

Вольга ЧАЙКОЎСКАЯ.

КРАІНА МРОЙ

(муз. і сл. А. Скрыпка, бел. тэкст — А. Хадановіч).

Чуў я — ці мне сніцца парой,
Што існуе краіна мрой,
У той краіне расце дзівосны гай.
Гай той кожны можа знайсці —
Таямніцу чароўнасці,
Дасягнуўшы глыбіняў, разгадай!
Хай нясе мяне рака
Ў зачараваным чаўне,
Ў неба нясе,
Быццам ува сне.
Там шмат патаемных хадоў,
Што сягаюць былых гадоў,
Там жывёлы нябеснай дабрыні.
Не шукай ты на мапах яе,
Яна там, дзе шляхі твае
Да бясконцай імкнуць далечыні.
Нас нясе, нясе рака
Ў зачараваным чаўне,
Ў неба нясе,
Быццам ува сне.

СЛУЦКИЙ РАЙОННЫЙ ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ проводит 21 октября 2011 года в 10 часов в зале заседаний исполкома (3-й этаж, каб. 306), расположенном по адресу: г. Слуцк, ул. Ленина, 189, ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН НА ПРАВО ЗАКЛЮЧЕНИЯ ДОГОВОРОВ АРЕНДЫ ЗЕМЕЛЬНЫХ УЧАСТКОВ (далее лот № 1, лот № 2, лот № 3):

Лот № 1. Земельный участок (кадастровый номер 624650100001007751) площадью 0,1861 га по адресу: г. Слуцк, ул. Жукова, д. 2. Целевое назначение: строительство детского кафе.

Лот № 2. Земельный участок (кадастровый номер 624650100001007752) площадью 0,0678 га по адресу: г. Слуцк, ул. Левоняна, д. 31А. Целевое назначение: установка павильона бытового обслуживания населения.

Лот № 3. Земельный участок (кадастровый номер 624650100001007753) площадью 0,1419 га по адресу: г. Слуцк, ул. Виленская, У-1. Целевое назначение: строительство молодежно-развлекательного центра (кафе, бильярдный клуб, тир).

Начальная цена на право заключения договора аренды лота № 1 – 47 826 200 рубля, лота № 2 – 25 668 620 рублей, лота № 3 – 35 089 400 рубля.

Участники аукциона должны представить следующие документы:
- заявление на участие в аукционе с указанием кадастрового номера и адреса земельного участка;
- заверенную банком копию платежного поручения о внесении задатка.

Кроме того представляются:

гражданином – копия документа, содержащего его идентификационные сведения без нотариального засвидетельствования;

индивидуальным предпринимателем – копия свидетельства о государственной регистрации индивидуального предпринимателя без нотариального засвидетельствования;

представителем гражданина или индивидуального предпринимателя – нотариально удостоверенная доверенность;

представителем или уполномоченным должностным лицом юридического лица РБ – доверенность, выданная юридическим лицом, или документ, подтверждающий полномочия должностного лица, копии устава и свидетельства о государственной регистрации юридического лица без нотариального засвидетельствования, документ с указанием банковских реквизитов юридического лица;

представителем или уполномоченным должностным лицом иностранного юридического лица – легализованные в установленном порядке копии учредительных документов и выписка из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть произведена в течение года до подачи заявления на участие в аукционе) либо иное эквивалентное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны происхождения с засвидетельствованным в установленном порядке переводом на белорусский или русский язык, легализованные в установленном порядке доверенность или документ, подтверждающий полномочия должностного лица, документ о финансовой состоятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно-финансовой организацией, с засвидетельствованным в установленном порядке переводом на белорусский или русский язык;

представителем иностранного гражданина – легализованная в установленном порядке доверенность, документ о финансовой состоятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно – финансовой организацией, с засвидетельствованным в установленном порядке переводом на белорусский или русский язык.

При подаче документов на участие в аукционе граждане, представители граждан, индивидуальных предпринимателей и юридических лиц, уполномоченные должностные лица юридических лиц предъявляют паспорт или иной документ, удостоверяющий личность.

Залог в размере 4 782 620 белорусских рублей по лоту № 1, 2 566 860 белорусских рублей по лоту № 2, 3 509 000 белорусских рублей по лоту № 3 перечисляется путем безналичных расчетов платежным поручением (квитанцией) на счет райфо № 3602626000010 в филиале № 615 АСБ «Беларусбанк», код 808, УНН 601057783, код платежа 4002.

Заявления на участие в аукционе с необходимыми документами принимаются по адресу: г. Слуцк, ул. Ленина, 189, 5-й этаж, отдел экономики, каб. 523 с 8.00 до 17.00 по рабочим дням с 21 сентября по 18 октября 2011 г. включительно.

Заключительная регистрация: с 9.30 до 9.55 в день аукциона по адресу: г. Слуцк, ул. Ленина, 189, зал заседаний исполкома (3-й этаж, каб. 306).

Аукцион состоится по лоту при наличии не менее двух участников.

Оплата победителем за предмет аукциона производится разовым платежом путем безналичных расчетов.

Победителю за предмет аукциона необходимо произвести возмещение фактических расходов по организации и проведению аукциона и подготовке документации для его проведения.

Участники аукциона предварительно могут ознакомиться с земельным участком, который предлагается для продажи по результатам аукциона, путем выезда на местонахождение данного земельного участка.

Дополнительную информацию можно получить в отделе экономики райисполкома: г. Слуцк, ул. Ленина, 189, каб. 523.

Контактные телефоны: 52389, 61201, 24444.

УРАДЗІЛА КАРАЛЕВА ПАЛЁЎ

Сярэдняя ўраджайнасць кукурузы на Гомельшчыне сёлета складае больш за 253 цэнтнеры з гектара. Гэта на 65 цэнтнераў вышэй за леташнюю. А ў Рэчыцкім і Добрушскім раёнах яна перавышае 300 цэнтнераў.

У корманарыхтоўшчыкаў поўным ходам ідзе ўборка галоўнай кармавой культуры, паведамілі ў Гомельскім абласным камітэце па сельскай гаспадарцы і харчаванні. Ва ўсіх раёнах вобласці ўбіраюць «каралеву палёў» на сілас, а ў гаспадарках 15 раёнаў прыступілі і да малацьбы катахоў на збожжа. У параўнанні з мінулым годам плошчы пад маіс былі павялічаны са 130 да 210 тысяч гектараў. Яшчэ на 37,3 тысячы гектараў трэба ўбраць кукурузу на зерне. Самы вялікі аб'ём работ трэба выканаць корманарыхтоўшчыкам Буда-Кашалёўскага, Гомельскага, Жлобінскага, Калінкавіцкага, Рэчыцкага і Рагачоўскага раёнаў. У кожным з іх культура займае ад 16 да 20 тысяч гектараў. У кармавыя траншэі плануецца закласці амаль 4,5 мільёна тон кукурузнага сіласу. Такім чынам жывёлагадоўля Гомельшчыны будзе з надзейным запасам кармоў.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

НЕ ГОРШ ЗА ІМПАРТНАЕ

Гродзенскае прадпрыемства «Тайфун» павялічвае аб'ёмы і асартымент будаўнічых сумесяў, што дазволіць спажыўцам гэтай прадукцыі менш залежаць ад імпарту.

Уведзена ў эксплуатацыю новая вытворчасць па вырабе цэлага спектра аддзелачных матэрыялаў — розных відаў тынкоўкі, клею, дэкаратыўных фарбаў для ўнутраных і фасадных работ, што выкарыстоўваюцца пры будаўніцтве і рамонце.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

ПІВА З «ЖЫВЫМ» СМАКАМ

Першая партыя «жывога» піва ад ААТ «Лідскае піва» сегмента «Прэміум» паступіла ў бары, кавярні і рэстараны краіны.

Як вядома, перад разлівам пеннага напою ва ўпаковачную тару піввары выдаляюць з яго ўсе мікраарганізмы, што вядуць да скісання, з'яўлення горычы і непрыемнага паху. Большасць вытворцаў для гэтых мэтаў выкарыстоўваюць шырока распаўсюджаны спосаб пастэрызацыі, калі піва тэрмічна апрацоўваецца. А вось ААТ «Лідскае піва» нядаўна ўвяло ў эксплуатацыю ўнікальнае абсталяванне па новай як для Беларусі, так і краін СНД і Усходняй Еўропы тэхналогіі стэрыльнай фільтрацыі. Сакрэт новай тэхналогіі — у інавацыйнай канструкцыі абсталявання, якое ўяўляе сабой сістэму мембранных і модульных фільтраў, што забяспечваюць асабліва «тонкую» фільтрацыю без уздзеяння тэмпературы, паведамілі на прадпрыемстве. У выніку захоўваюцца «жывыя» ўласцівасці піва. Як сведчаць даследаванні, новая тэхналогія забяспечвае больш стабільны і натуральны смак, уласцівы прадукту высокай якасці.

Сяргей РАСОЛЬКА.

Філіял «Центр «Белтехинвентаризация»

❖ Оценка оборудования и транспортных средств
❖ Оценка недвижимости и сетей всех форм собственности
❖ Независимая строительная экспертиза

ИЗВЕЩАЕТ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА ПО ПРОДАЖЕ ИМУЩЕСТВА

№ лота	Наименование объекта / Краткая характеристика объекта	Начальная цена продажи лота, бел. руб. без НДС	Сумма задатка, бел. руб.
1	Машина фасовочная (полуавтомат) для фасовки тонкодисперсных материалов ФАП-20 ТД2 М	22 402 000	2 240 200
2	Транспортер стационарный ленточный роликовый ЛТС-01 СБ.500	9 526 000	952 600

Продавец имущества: Комиссия по работе с имуществом, обращенным в доход государства, при администрации Новобелицкого района, адрес объекта: **г. Гомель, ул. Барыкина, 309б.** Шаг торгов – 5%. Затраты на организацию аукциона оплачивает покупатель.

Срок подачи заявления	**До 17.00 13 октября 2011 г.** по адресу: г. Гомель, ул. Гагарина, 46
Дата, время, место проведения аукциона	**14 октября 2011 г. в 10.00** по адресу: г. Гомель, ул. Гагарина, 46, Гомельское областное управление Филиала РУП «Жилкоммунтехника» Центр «Белтехинвентаризация»
Номер р/с для перечисления задатка	Р/с 3012000511012 в ЗАО «Цептер Банк» ЦБУ 5, БИК 153001820, УНП 807000214
Условие пользования	Объекты продаются в собственность

Дополнительная информация по тел.: 8 0232 75 06 63 (факс), www.bti.by

---

Калі вы падпісаліся на газету **«Звязда» на IV квартал або 2-е паўгоддзе 2011 года** — запаўняйце картку ўдзельніка, выразайце і дасылайце яе **да 3 кастрычніка** ў рэдакцыю на адрас: **220013, Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10А**.

Падпісчык можа выйграць прас, чайнік, параварку або печ ЗВЧ. Розыгрыш прызоў адбудзецца **5 кастрычніка 2011 г.**, вынікі публікуюцца ў газеце «Звязда» **па 15 кастрычніка 2011 г.**

Дастаўку параварак і печы ЗВЧ ажыццяўляе рэдакцыя. Астатнія прызы можна атрымаць у рэдакцыі **па 31 снежня 2011 г.** пры падачы квітанцыі аб падпісцы на «Звязду» на IV квартал або 2-е паўгоддзе 2011 года і пашпарта. **Пасля 31 снежня** выдача прызоў спыняецца і прэтэнзіі падпісчыкаў не прымаюцца.

Правілы гульні чытайце ў газеце «Звязда» за 30.08.11 г.

Тэрмін правядзення гульні — з 30.08.11 па 31.12.11.

Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі № 1915 ад 18.08.11, выдадзена Міністэрствам гандлю РБ.

3 Картка ўдзельніка — падпісчыка «Звязды» на IV квартал або 2-е паўгоддзе 2011 года

Прозвішча, імя, імя па бацьку ____________________

____

Падпіска аформлена і аплачана ў ____________________
(аддзяленне сувязі)

____________________ **на IV кв. або 2-е паўг. 2011 года**

Хатні адрас і тэлефон [ ] (індэкс) ____________________

____

____

Удачы ў розыгрышы!

Ф.СП-1

Міністэрства сувязі і інфарматызацыі Рэспублікі Беларусь

АБАНЕМЕНТ на газету ЗВЯЗДА з бясплатнымі ўкладкамі: «ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА», «МЕСТНОЕ САМОУПРАВЛЕНИЕ», «КРАІНА ЗДАРОЎЯ», «ЖЫРАНДОЛЯ», «КУПЛЯЙ ЛЕПШАЕ!» «НАСУПЕРАК ЧАРНОБЫЛЮ»

(індэкс выдання)

Колькасць камплектаў

на 2011 год па месяцах

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Каму
(прозвішча, ініцыялы)
Куды
(адрас)
(паштовы індэкс) (горад, населены пункт)

ДАСТАВАЧНАЯ КАРТКА на газету

ПВ | месца | літар

(індэкс выдання)

ЗВЯЗДА з бясплатнымі ўкладкамі: «ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА», «МЕСТНОЕ САМОУПРАВЛЕНИЕ», «КРАІНА ЗДАРОЎЯ», «ЖЫРАНДОЛЯ», «КУПЛЯЙ ЛЕПШАЕ!» «НАСУПЕРАК ЧАРНОБЫЛЮ»

Кошт	падпіскі	______ руб.	Колькасць камплектаў	
	пераадрасоўкі	______ руб.		

на 2011 год па месяцах

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Каму
(прозвішча, ініцыялы)
Куды
(адрас)
(паштовы індэкс) (горад, населены пункт)

---

26 сентября 2011 г. в 15.00 состоится внеочередное общее собрание акционеров ОАО «Полесьежилстрой».

Повестка дня:

1. О совершении сделок общества.

Собрание будет проходить по адресу: г. Брест, ул. Базановой, 19.

Начало регистрации участников собрания: 14.30.

УНП 200050191

ИП Трунов Антон Владимирович (УНП 191481947) прекращает свою деятельность. Претензии принимаются в течение 2-х месяцев с момента публикации по тел. 8 029 871 49 05.

ЗНЯЛА КВАТЭРУ НА СУТКІ І...

Беспрацоўная з Пінскага раёна зняла кватэру на суткі, а затым па аб'яве ў мясцовай газеце пераздала кватэру на працяглы тэрмін дзвюм сем'ям. Пры гэтым ашуканка гаварыла, што ёй трэба тэрмінова з'ехаць.

Першая сям'я, якая прыйшла паглядзець на кватэру, дала задатак у 700 тысяч, а другая — 400 тысяч рублёў. Калі гаспадыня прыйшла забіраць ключ, то ўбачыла першую сям'ю, якая на «законнай падставе» засялілася ў кватэру. Праз суткі прыехала і другая сям'я. 25-гадовую ашуканку затрымалі ў Пінску, але пры ёй грошай пацярпелых не было. Заведзена крымінальная справа, і ёсць падазрэнне, што затрыманая правярнула не толькі гэтую аферу.

Сымон СВІСТУНОВІЧ.

НА ТРАІХ СЦЯМІЛІ

Тры жыхары Светлагорска ноччу прабраліся на тэрыторыю мясцовага домабудаўнічага камбіната. Шлях туды добра ведаў адзін са зламыснікаў, які працаваў на прадпрыемстве. Грамадзяне знялі з вежавага крана на тэрыторыі каля будоўлі 44 м сілавога меднага кабелю. Шкода складае Br11,5 млн.

Таксама на сваё роднае прадпрыемства накіраваўся ноччу па незаконную здабычу рабочы СВК «Светлы шлях», што ў Рагачоўскім раёне. З адрыны малочнатаварнай фермы ля вёскі Стоўпня мужчына выкраў транспарцёр, які каштуе больш за Br2 млн.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

НАЧНЫЯ ВІЗІТЫ

У Віцебскі РАУС з фермерскай гаспадаркі паведамілі, што ноччу, падабраўшы ключ да свінафермы, скралі адтуль трох парсючкоў. Свінаферма не ахоўвалася. Страту адміністрацыя гаспадаркі ацаніла на суму 2,8 мільёна рублёў. Парсючкоў скраў 48-гадовы беспрацоўны сельскі жыхар.

А жыхарка вёскі Заронава таго ж раёна паскардзілася ў міліцыю на тое, што скралі тры бітоны і плуг. Усё гэта жанчына ацаніла ў 1,4 мільёна рублёў. Кражу ўчынілі два аднавяскоўцы.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

Модны кірмаш

Гэтай восенню пакіньце сабе КАВАЛАЧАК ЛЕТА...

Восень ужо паспела сустрэць нас не толькі сонцам, але і праліўнымі дажджамі. Прыйшоў час схаваць на паліцах басаножкі і зручныя «в'етнамкі», мікра-шорты і доўгія сарафаны. Чым жа ў гэтым сезоне запаўняць свае шафы? Ці ёсць другі шанц у скураной курткі? Якую вопратку ствараюць беларускія дызайнеры і што іх натхняе? На ўсе гэтыя пытанні адказала Ганна ДРАГАЦЭННАЯ, у мінулым студэнтка БДАМ, а цяпер — паспяховы дызайнер.

— Ганна, скажы, стаць дызайнерам — мара дзяцінства? Ці, можа, бачыла сябе кім-небудзь яшчэ?

— Абсалютна не ўяўляю сябе за нейкай іншай работай. Мне здаецца, што шыць я любіла заўсёды. Памятаю, з сястрой пастаянна перакройвалі, перараблялі маміны ўборы. Яна вельмі злавалася, а нам так падабалася даваць некаторым рэчам новае жыццё, ствараць нешта прыгожае...

— У якіх конкурсах ты паспела праявіць сябе і дзе, акрамя Беларусі, дэманстравала свой талент?

— З 2008 года я ўдзельнічала ў «Млыне моды». Гэты конкурс паслужыў добрым штуршком у модны свет, дзякуючы чаму са сваімі паказамі я пабывала ў Берліне, Бруселі, Празе, Вене, Вільні. Ды ўжо цяпер і не ўзгадаеш усіх тых еўрапейскіх гарадоў.

— А беларускія вядомыя людзі з заказамі звяртаюцца?

— Па прыгожае адзенне да мяне ідзе зусім розны народ, а таксама, што прыемна, зоркі беларускай эстрады. Напрыклад, я працавала з выканаўцамі Алёнай Ланской, Вольгай Рыжыкавай, групай «U-Life».

— Што цябе натхняе на стварэнне ўбораў?

— Складанае пытанне. Бо гэтае адчуванне, назавём яго так, прыходзіць нечакана, я б нават сказала, раптоўна. Гэта мімалётны парыў — ухапіўшы яго, імкнешся захаваць у сваім адзенні. На стварэнне вобразаў мяне падштурхоўваюць як людзі, так і разнастайныя прадметы.

— На каго ж арыентавана твая вопратка?

— Я імкнуся ствараць такія ўборы, якія маглі б спадабацца калі не ўсім, то шмат каму. Некаторае адзенне падыходзіць для паўсядзённага жыцця. Аднак мая маленькая слабасць — вячэрнія і вясельныя строі.

— А якім тканінам аддаеш перавагу?

— Я працую пераважна з натуральнымі тканінамі. Вельмі люблю шоўк, у асноўным выкарыстоўваю яго для вячэрніх убораў.

— Зараз трохі аб цяперашнім сезоне. Чым павінна абавязкова абзавесціся дзяўчына, каб патрапіць у «лодку» моднікаў?

— Па сутнасці, прынцыпова новых трэндаў у сезоне «восень-зіма 2011-2012» на паказах заўважана не было. Дызайнеры проста трохі відазмянялі старыя матывы. Адносна свежай ідэяй сталі класічная чорна-чырвоная клетка на штанах, спадніцах, паліто — словам, усюды; і чырвоны колер. Я б параіла модніцам не праходзіць міма сукенак гэтага колеру і адну абавязкова набыць у свой гардэроб. 1940-я падарылі гэтаму сезону спадніцы да калена, тонкую гарнітурную палоску і прынты ў гарошак.

— А што з мінулых сезонаў не трэба далёка хаваць?

— З лета пакідайце ўборы з кветкавым прынтам, прычым малюнак можа быць любы — дробны ці буйны. Смела апранайце сукенкі, блузкі з каўнерыкамі — вобраз школьніцы сёння ў модзе. Спадніцы-максі таксама не адпраўляйце на верхнюю паліцу. З мінулага сезона «восень-зіма» да нас вяртаецца футра, як натуральны, так і штучны. А скураным паліто і курткам таксама не трэба вісець на вешалках.

— Што з трэндаў не прайшло міма твайго гардэроба?

— Я абавязкова апрану камбінезон. Яшчэ, як і любой дзяўчыне, часам хочацца надаць больш рамантычнасці свайму вобразу, таму я не змагла прайсці міма карункаў. А як пахаладае, вы абавязкова ўбачыце на мне футра.

Нам застаецца падзякаваць Ганне за добрую гутарку, а самім хутка бегчы па маленькую чырвоную сукенку.

Ірына РАБУШКА.

СЁННЯ

Сонца	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск —	6.40	19.30	12.50
Віцебск —	6.28	19.20	12.52
Магілёў —	6.30	19.20	12.50
Гомель —	6.28	19.15	12.47
Гродна —	6.55	19.45	12.50
Брэст —	6.57	19.44	12.47

Месяц

Поўня 12 верасня.
Месяц у сузор'і Авена.

Імяніны

Пр. Марфы, Сямёна.

К. УЗВІЖАННЕ (Узвышэння Крыжа Святога), Альберта, Бярнарда, Рамана, Цыпрыяна.

Фота Марыі ЖЫЛІНСКАЙ.

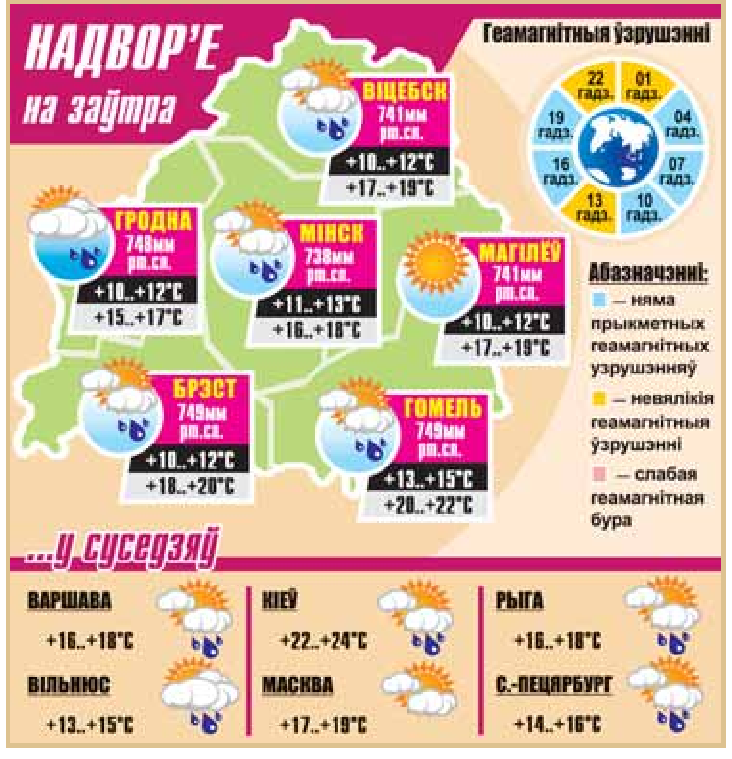

Пры капрамонце мінчане будуць аплачваць замену сантэхнікі

Мінчане з 2012 года пры капрамонце дамоў будуць аплачваць замену сантэхнікі. Аб гэтым паведаміў першы намеснік старшыні Мінгарвыканкама Ігар Васільеў падчас online-канферэнцыі на сайце БЕЛТА.

Ігар Васільеў растлумачыў, што раней замена ўнітазаў, ваннаў, умывальнікаў, змешвальнікаў і водаправодных труб у дамах мінчан праводзілася за сродкі капрамонту. Для зніжэння затрат пры капітальным рамонце жыллёвага фонду і нарошчвання ў сталіцы аб'ёмаў капрамонту ўнесены змяненні ў ТКП «Тэхнічная эксплуатацыя жылых і грамадскіх будынкаў і збудаванняў. Парадак правядзення». Згодна са змяненнямі замена санітарна-тэхнічнага абсталявання і падводак да яго (унутрыкватэрных сістэм халоднага і гарачага водазабеспячэння, а таксама сістэмы каналізацыі пасля замены стаякоў з раструбамі ў кватэрах) з 1 студзеня 2012 года будзе праводзіцца за кошт наймальнікаў, уласнікаў жылых памяшканняў, — сказаў першы намеснік Мінгарвыканкама, адзначыўшы, што гэта мера прыведзена ў адпаведнасць з заканадаўствам (артыкул 55 Жыллёвага кодэкса).

Цяпер адлічэнні насельніцтва і арандатараў на капітальны рамонт жыллёвага фонду складаюць 31,8 працэнта ад агульнага аб'ёму фінансавання, паведаміў прадстаўнік гарвыканкама. «І калі палічыць затраты на 1 кв.м капітальнага рамонту па існуючым тарыфе, то яны будуць кампенсаваны насельніцтвам праз 106 гадоў», — заўважыў Ігар Васільеў. Так, кошт капрамонту 1 кв.м у студзені—чэрвені гэтага года складаў Br434,5 тыс., а тарыф на тэхнічнае абслугоўванне 1 кв.м агульнай плошчы жылога памяшкання ў месяц — Br340.

Творчасць

ВЯЛІКІ КУЛЁН У КОНКУРСЕ ДЛЯ ДЗЯЦЕЙ

ГРАМАДСКАЯ арганізацыя «Ахова птушак Бацькаўшчыны» працягвае конкурс дзіцячых малюнкаў, плакатаў і літаратурных твораў, прысвечаных птушцы 2011 года — вялікаму кулёну.

Вялікі даўгадзюбы кулён выбраны птушкай года не выпадкова. **Спецыяліст па экалагічнай адукацыі АПБ Руслан ШАЙКІН** нагадвае, што амерыканскі сваяк нашай птушкі — эскімоскі кулён — у выніку гаспадарчай дзейнасці і прамога знішчэння чалавекам увогуле назаўжды знік з нашай планеты. Трэба нагадаць, што танкадзюбы кулён з'яўляецца, бадай, самай рэдкай птушкай на Зямлі, а ўсе астатнія віды кулёнаў занесены ў Чырвоныя кнігі розных краін.

Вялікі кулён сёння занесены ў Чырвоны спіс Міжнароднага саюза аховы прыроды, бо колькасць гэтага віду ў Еўропе штогод скарачаецца.

Кіраўніцтва грамадскай арганізацыі звяртаецца да ўсіх выкладчыкаў Беларусі больш актыўна прымаць удзел у Нацыянальнай кампаніі «Птушка года». Трэба дасылаць у АПБ усе работы пра гэтую птушку, нават калі настаўніку здаецца, што дзіцячы малюнак ці іншы твор недастаткова «моцны» для ўдзелу ў рэспубліканскім конкурсе. Спецыялісты АПБ абяцаюць, што ўсе ўдзельнікі гэтай акцыі атрымаюць памятныя сертыфікаты і іншыя матэрыялы аб птушках Беларусі.

Умовы экалагічных конкурсаў размешчаны на сайце АПБ: www.ptushki.org

Пераможцы конкурсу, акрамя прызоў і дыпломаў, атрымаюць памятныя манеты Нацыянальнага банка РБ «Вялікі кулён» з серыі «Птушка года».

Сяргей КУРКАЧ.

Вялікі кулён на малюнках Яўгена Шумскага і Алены Крот з Жодзіна.

СКАНВОРД

Склаў Андрэй МІХАЙЛАЎ.

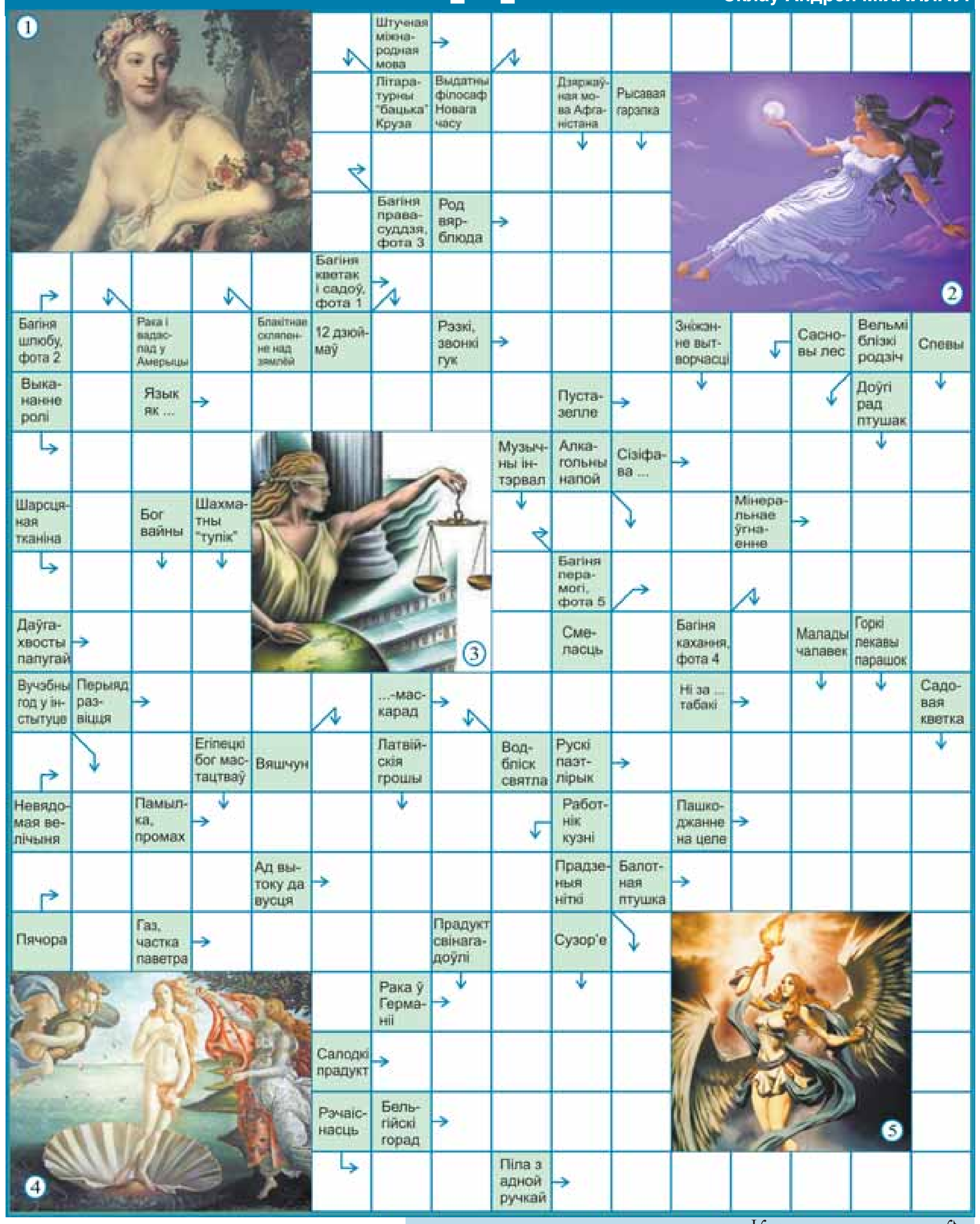

ПРАВЕРЦЕ, КАЛІ ЛАСКА, АДКАЗЫ

Па гарызанталі: Эсперанта. Феміда. Нар. Юнона. Флора. Зык. Брытва. Асот. Ігра. Праца. Ніка. Тук. Драп. Адвага. Ара. Этап. Баль. Нюх. Ікс. Ясенін. Пралік. Рана. Грот. Рака. Бакас. Азот. Саар. Халва. Льеж. Ява. Нажоўка.

Па вертыкалі: Ніагара. Курс. Арэс. Неба. Пат. Піта. Дэфо. Прарок. Фут. Лат. Блік. Сала. Спіноза. Нона. Каваль. Дары. Авен. Арака. Каньяк. Пража. Спад. Бор. Венера. Тата. Юнак. Цуп. Хіна. Вакал. Настурка.

14 верасня

Дзве даты

У праваслаўных вернікаў — пачатак індыкту (царкоўнае навалецце).

1906 год — выйшаў першы нумар першай легальнай беларускай газеты «Наша доля». Выдавалася ў Вільні да 14 снежня 1906 года, была забароненая царскімі ўладамі. Выходзіла штотыдзень, друкавалася кірыліцай і лацінкай. Выйшла 6 нумароў, 4 з іх канфіскаваныя. У праграмным артыкуле «Да чытачоў» газета выступіла за сацыяльныя і нацыянальныя свабоды, адукацыю на беларускай мове, культурнае адраджэнне краю. Друкавала вострыя публіцыстычныя артыкулы і фельетоны, у якіх выкрывала антынародную палітыку ўрада. Апублікавала творы Цёткі, Ядвігіна Ш., прасякнутыя рэвалюцыйна-вызваленчымі ідэямі. У рубрыках «Усяго патроху», «З Беларусі і Літвы», «Па Расіі» інфармавала пра падзеі ў краіне, рэвалюцыйным руху, дзейнасці дэмакратычнай фракцыі Дзяржаўнай думы. У гэты ж дзень у «Нашай долі» адбыўся літаратурны дэбют Якуба Коласа — тут быў надрукаваны ягоны верш «Наш край».

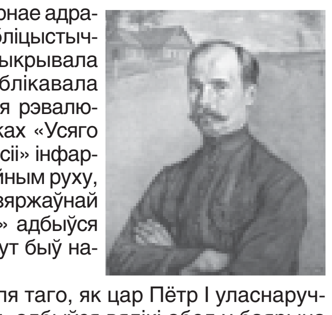

1698 год — Праз шэсць дзён пасля таго, як цар Пётр I уласнаручна абрэзаў бароды сваім вяльможам, адбыўся вялікі абед у баярына Аляксея Сямёнавіча Шэіна з нагоды тагачаснага Новага года. Некаторыя з нездагадлівых гасцей усё-такі з'явіліся з барадамі, але тут ужо ў абразанні барод практыкаваўся царскі блазан. Хто пасля гэтага не хацеў галіцца, павінен быў плаціць пошліну за права на бараду.

Цытата дня:

«Можна дваццаць гадоў вагацца перад тым, як зрабіць крок, але нельга адступаць, калі ён ужо зроблены».

Альфрэд дэ Мюссэ (1810—1857), французскі паэт-рамантык.

ВАРОНА

Воран каркае — да няшчасця, варона — да непагадзі

Варона (крумкач) у народных уяўленнях, з аднаго боку, цесна звязана з адмоўнай сімволікай, са светам продкаў, з іншага — сімвалізуе даўгалецце, а значыць, і мудрасць. Птушкі гэтай сям'і (крумкачы, галкі, гракі) маюць чорнае пер'е, і можа, таму менавіта ім надалі д'ябальскія рысы. Па народных перакананнях, крумкач жыве сто ці трыста гадоў, а значыць, можа мець пэўную ўладу над чалавекам, прадказваць смерць і напады ворагаў, даваць мудрыя парады. Вельмі часта ў паданнях і казках варону супрацьпастаўляюць боскай птушцы — голубу. З-за чорнага колеру пер'я крумкач стаў сімвалам цемры, якая папярэднічае свету Творцы. Паўсюдна лічылі, што душы грэшнікаў у іншы свет нясуць крумкачы, а душы праведнікаў — галубы.

● Лічылася, што крумкачы ведаюць шлях на той свет — у пекла ці ў рай. Крумкач ляціць на мёртвае цела, але ў той жа час ведае, як ажывіць мёртвага. У народзе казалі, што крумкач «носіць» на сваіх крылах жывую і мёртвую ваду ці можа паказаць шлях да такіх крыніц.

● Нярэдка, згодна з народнай традыцыяй, смерць малявалі ў выглядзе чорнай вароны. Лічылася: калі ў акно ўляцеў крумкач — неабходна чакаць хуткую смерць; калі крумкач крумкаў над галавой падарожніка, над хатай, над дваром, лесам, могілкамі, садзіўся на дах, на трубу, біў крыламі ў акно, — усё гэта таксама прадказвала няшчасце.

● На Віцебшчыне лічылі: калі апоўдні над якой-небудзь хатай лётае крумкач, — гэта значыць, што ў хаце памірае вядзьмак і птушкі прыляцелі забраць яго «чорную» душу. Англійскі навуковец Врэн патлумачыў гэтую з'яву так: «Вароны маюць вельмі востры нюх і праз пячны комін чуюць пах, уласцівы целу паміраючага, таму пачынаюць лётаць каля вокнаў хаты, быццам над мярцвячынай».

● Умеючы «размаўляць» (г.зн. пераймаць галасы птушак і чалавека), крумкач з'яўляўся знакам вяшчунства. Паўсюдна лічылася, што крумкач, які сядзіць на даху ці плоце, паказвае на ведзьмака ці яго хату. Калі вароны збіраліся ў зграі, гэта заўсёды прадказвала бяду ці няшчасце: мор, напад ворагаў, смерць, галодны год і г.д.

● Лічылася, што няўдача спасцігне таго, чый шлях «пераляцела» варона.

● Калі на сваім падворку, каля хаты або плота гаспадары знаходзілі закапаную або падкінутую дохлую варону, лічылася, што гэта не прадказвае нічога добрага.

● Па паводзінах варон прадказвалі надвор'е:

— крумкачы ў кучу збіраюцца — да непагадзі;

— гучна крумкаюць — улетку да непагадзі, узімку — да маразоў;

— ходзіць, «разявіўшы» дзюбу, — да навальніцы.

Аксана КАТОВІЧ, Янка КРУК.

ПАЖАР АД КАПІРАВАЛЬНАГА АПАРАТА

У 12.28 у Мінскае гарадское ўпраўленні МНС патэлефанавалі работнікі бухгалтэрыі Навукова-практычнага цэнтра НАН Беларусі па матэрыялазнаўстве, што па вуліцы П. Броўкі. Паведамілі пра ўзгаранне ў памяшканні архіва бухгалтэрыі на другім паверсе пяціпавярховага будынка.

На месцы высветлілася, што ў кабінеце адбылося ўзгаранне капіравальнага апарата 1989 года выпуску. Адкрытага гарэння не было — быў дым слабай канцэнтрацыі. Спрацавала пажарная сігналізацыя. Пацярпелых не было. З памяшканняў другога паверха будынка работнікі МНС эвакуявалі 12 чалавек. Мяркуецца, што прычынай здарэння стала кароткае замыканне электраправодкі капіравальнага апарата.

Сяргей РАСОЛЬКА.

ВЫПІСВАЙЦЕ «ЗВЯЗДУ» НА IV КВАРТАЛ АБО 2-е ПАЎГОДДЗЕ 2011 ГОДА

З БЯСПЛАТНЫМІ ЎКЛАДКАМІ

Местное самоуправление. Чырвоная змена. Свая справа. Купі лепшае! Тавары, паслугі, цэны. Нясцерпна Чарнобылю. Жыраندоля. Краіна здароўя.

ДЛЯ ІНДЫВІДУАЛЬНЫХ ПАДПІСЧЫКАЎ	63850	14 600 рублёў на месяц 87 600 рублёў на паўгоддзе
ДЛЯ ВЕТЭРАНАЎ ВАВ І ПЕНСІЯНЕРАЎ	63145	13 400 рублёў на месяц 80 400 рублёў на паўгоддзе
ДЛЯ ВЕДАМАСНЫХ ПАДПІСЧЫКАЎ	63858	24 800 рублёў на месяц 148 800 рублёў на паўгоддзе
ВЕДАМАСНАЯ ПАДПІСКА ДЛЯ ЎСТАНОЎ МІНІСТЭРСТВА АДУКАЦЫІ, МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І МІНІСТЭРСТВА АХОВЫ ЗДАРОЎЯ	63239	22 200 рублёў на месяц 133 200 рублёў на паўгоддзе

ПАДПІСКА «ДА ЗАПАТРАБАВАННЯ»* (праз кіёск РУП «Белсаюздрук»)

ДЛЯ ІНДЫВІДУАЛЬНЫХ ПАДПІСЧЫКАЎ	63850	13 250—13 350 рублёў на месяц 79 500—80 100 рублёў на паўгоддзе
ДЛЯ ВЕТЭРАНАЎ ВАВ І ПЕНСІЯНЕРАЎ	63145	12 120—12 150 рублёў на месяц 72 720—72 900 рублёў на паўгоддзе
ДЛЯ ВЕДАМАСНЫХ ПАДПІСЧЫКАЎ	63858	19 591—22 511 рублёў на месяц 117 546—135 066 рублёў на паўгоддзе
ВЕДАМАСНАЯ ПАДПІСКА ДЛЯ ЎСТАНОЎ МІНІСТЭРСТВА АДУКАЦЫІ, МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І МІНІСТЭРСТВА АХОВЫ ЗДАРОЎЯ	63239	18 063—20 140 рублёў на месяц 108 378—120 840 рублёў на паўгоддзе

* Залежыць ад рэгіёна

На бальнічны ... за ўзнагароджанне

Крымінальная справа за выкарыстанне фіктыўных дакументаў заведзена ў дачыненні 44-гадовага слесара з Ліды, паведамляе аддзяленне інфармацыі і грамадскіх сувязяў УУС Гродзенскага аблвыканкама.

Устаноўлена, што «ліпавыя» лісткі непрацаздольнасці ён афармляў праз сваю знаёмую, якая мела выхад на ўрача мясцовага скурна-венералагічнага дыспансэра. Абедзвюма жанчынамі супрацоўнікі міліцыі зацікавіліся мінулай вясной, калі быў заведзены шэраг крымінальных спраў за пасрэдніцтва ў хабарніцтве і атрыманні хабару. Цяпер трэба адказваць па законе і тым, хто ішоў на бальнічны не па стане здароўя, а за ўзнагароджанне.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

Узяў сякеру, пайшоў да суседа...

Жыхар вёскі Плотніца Столінскага раёна неяк увечары пайшоў да адзінокага суседа. Сякеру ён прыхапіў з сабой, паклаўшы ў пластыкавы пакет. Гаспадар ляжаў на ложку, калі да яго завітаў «госць». Апошні без усялякіх слоў накінуўся і стаў наносіць удары ляжачаму. Але мужчына змог засланіцца рукамі, неяк выбрацца з ложка і выбегчы на вуліцу. Зараз ён знаходзіцца ў бальніцы з пераломам патылічнай косці, множнымі сечанымі ранамі.

А 53-гадовы агрэсар так і не мог растлумачыць міліцыянерам, чаму ён напаў на суседа. Нецвярозы быў. Але ж гэта не апраўданне.

Яна СВЕТАВА.

Усміхнемся

Мядзведзь, які навучыўся крычаць «Ау!», ніколі не бывае галодны.

☺

— Купіў у вас шурупавёрт, а ён трэснуў.
— Доўга карысталіся?
— Ды адзін цвік забіў...

☺

Толькі наш чалавек можа паспрачацца на скрыню гарэлкі, што кіне піць.

☺

У маршрутцы, пасажыр — кіроўцу.
— Спыніце каля таго дома — ну там, у канцы.
Раптам у размову ўмешваецца жанчына:
— А мне спыніце, калі ласка, там — ну, бачыце, дзе котка.
Кіроўца:
— Вам каля задніх лап спыніць ці каля пярэдніх?

☺

У нас у офісе вельмі круты прынтар: мяркуючы па гуках, якія ён выдае, ён сам перамолвае драўніну і вырабляе паперу.

☺

Эканамічная ВНУ, экзамен. Голас студэнта:
— Скажыце, а вы імяніннікам зніжку не робіце?
Выкладчык:
— Вядома! Магу скінуць пару балаў!

ЗВЯЗДА БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

ЗАСНАВАЛЬНІКІ: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ НУМАР 2 АД 17 ЛЮТАГА 2009 ГОДА, ВЫДАДЗЕНАЕ МІНІСТЭРСТВАМ ІНФАРМАЦЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ.

Галоўны рэдактар НАРКЕВІЧ Уладзімір Браніслававіч.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ: І. БАРАНОЎСКІ, У. ЗДАНОВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара), Н. КАРПЕНКА, Л. ЛАХМАНЕНКА, С. ПРОТАС (намеснік галоўнага рэдактара), Н. РАСОЛЬКА, С. РАСОЛЬКА, Л. РЫЖАНКОВА (першы намеснік галоўнага рэдактара), Л. СВІДРЫЦКАЯ, А. СЛАНЕЎСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК, Л. ЦІМОШЫК, В. ПАЗНЯКОЎ.

НАШ АДРАС: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.

ТЭЛЕФОНЫ: прыёмнай – 287 19 19 (тэл./факс); аддзелаў: пісьмаў — 287 18 64, падпіскі і распаўсюджвання — 287 18 36, 287 18 51, юрыдычнага — 287 19 68, сакратарыята — 292 05 82, адказных за выпуск дадаткаў: «Чырвоная змена» — 292 44 12; «Мясцовае самакіраванне» — 292 21 03, уласных карэспандэнтаў: у Брэсце: 20 37 98, Віцебску: 43 23 74, Гродне: 43 25 29, Гомелі: 40 91 92, Баранавічах: 47 71 94, Магілёве: 32 74 31; бухгалтэрыі: 292 22 03.

http://www.zviazda.by;

e-mail: info@zvyazda.minsk.by

ПРЫЁМ РЭКЛАМЫ тэл./факс: 287 17 79, e-mail: rek@zvyazda.minsk.by

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні не заўсёды супадаюць з меркаваннем рэдакцыі. Рэдакцыя па сваім меркаванні адбірае і публікуе адрасаваныя ёй пісьмы. Перадрук матэрыялаў, апублікаваных у «Звяздзе», толькі з дазволу рэдакцыі.

Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.

Газета аддрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛД № 02330/0494179 ад 03.04.2009. 220013, Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 250 разоў на год.

Тыраж 33.380. Індэкс 63850. Зак. № 4432. Нумар падпісаны ў 19.30 13 верасня 2011 года.

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12